

Συγκυβέρνηση
Γιώργου Παπανδρέου και Βενιζέλου.

Γιατί οδηγηθήκαμε
σε αυτήν την παράδοση "συγκατοίκηση";

Γιατί η Ελλάδα παραμένει
στο επίκεντρο του παγκοσμίου ενδιαφέροντος;

Γιατί φοβούνται οι "μεγάλοι"
για τόσο "μικρή" οικονομία;

Πώς πρέπει να αντιδράσει ο ελληνικός λαός;

Υπάρχει ελπίδα;

Αυτό, το οποίο κινδυνεύουν να πάθουν οι ιμπεριαλιστές στην Ελλάδα, είναι πρωτοφανές. Σχεδίασαν το τέλειο έγκλημα και κινδυνεύουν να αποτύχουν παταγωδώς, επειδή έδωσαν τον ρόλο του "δολοφόνου" στον απόλυτα ηλίθιο άνθρωπο. Δεν σκέφτηκαν αυτό, που πρέπει πάντα να σκέφτεται ένας άνθρωπος, όταν κάνει κάποιους σχεδιασμούς, οι οποίοι απαιτούν κάποιες στοιχειώδεις ικανότητες, προκειμένου να μπορέσουν να εφαρμοστούν ...Δεν σκέφτηκαν ότι δεν αρκεί πάντα να θέλει κάποιος να γίνει προδότης ...Πρέπει να μπορεί και να προδώσει.

Μπορείς να δώσεις ένα αυτοκίνητο-"βόμβα" σε κάποιον που δεν γνωρίζει να οδηγεί απλά και μόνον επειδή είναι διατεθειμένος να γίνει "μάρτυρας"; Πώς θα γίνει "μάρτυρας", όταν δεν υπάρχει εξασφάλιση ότι θα μπορέσει να φτάσει στο "θυσιαστήριο"; Αυτό ακριβώς έπαθαν οι ιμπεριαλιστές με τον Γιωργάκη. Στο τέλειο έγκλημα έδωσαν τον πρωταγωνιστικό

ρόλο σε έναν ηλίθιο. Τώρα προσπαθούν να σώσουν την "παρτίδα", δίνοντας τον πρωταγωνιστικό ρόλο στον Βενιζέλο. Τον πανηλίθιο Γιωργάκη τον αντικατέστησαν με τον πανάθλιο Βαγγέλη ...Έναν από τους πιο απεχθείς ανθρώπους, που έχουν γεννηθεί ποτέ στην Ελλάδα.

Την απόγνωσή τους μπορεί να την καταλάβει κάποιος μόνο και μόνο αν παρατηρήσει τα συμβαίνοντα ...Τα παράδοξα, που αφορούν τη σημερινή πολιτική πραγματικότητα στην Ελλάδα. Ποιο είναι το κύριο παράδοξο; Η "αλλαγή" στην οποία αναφερθήκαμε ...Ο Βενιζέλος. Ο πρώην αντίπαλος του Παπανδρέου για την διαδοχή στο ΠΑΣΟΚ εμφανίζεται με ένα παράλογο αυτοκαταστροφικό πάθος να θέλει να "καεί" μαζί του. Αυτό είναι παράδοξο από πολλές πλευρές και όχι μόνον από την πλευρά του Βενιζέλου ως άτομο. Γιατί; Γιατί στην ίδια στρατηγική κίνηση κάποιοι "καίνε" δύο "χαρτιά". Αν, δηλαδή, υποθέσουμε ότι οι ξένοι ιμπεριαλιστές ήθελαν "μάρτυρα" τον Γιωργάκη και τον Βενιζέλο ως αρχηγό της επόμενης "ημέρας", τώρα ο μεν Γιωργάκης —ως "καμένος"— μπαίνει στο περιθώριο ως άχρηστο "αποκαϊδι", ενώ "μάρτυρας" στην ίδια "θυσία" και για το ίδιο "κέρδος" γίνεται κι ο Βενιζέλος.

Με μια κυβέρνηση ενός εξαφανισμένου Πρωθυπουργού αυτός, ο οποίος παίρνει την "ευθύνη" για το ξεπούλημα της πατρίδας μας, είναι εκείνος που υποτίθεται ήταν ο αντίπαλός του. Ο αντίπαλος του Γιωργάκη, δηλαδή, αναλαμβάνει τη "λάντσα" στη θητεία του εχθρού του ...Αναλαμβάνει το πιο δύσκολο κομμάτι αυτής της κυβέρνησης ...Το κομμάτι εκείνο, το οποίο είναι βέβαιο ότι θα τον κάνει λαομίσητο. Αυτό το κάνει εκείνος, ο οποίος θεωρητικά θα είχε όφελος να αποτύχει ο εσωκομματικός του αντίπαλος και άρα να "πέσει" από τη θέση του και βέβαια από την εκτίμηση των ξένων αφεντικών ...Εκείνος, ο οποίος θα έπρεπε όχι απλά να μην βοηθάει, αλλά να υποσκάπτει την προσπάθεια του κυβερνητικού αντιπάλου του.

Όμως, αντί να βλέπουμε αυτό, βλέπουμε —το παράδοξο— να έχει πάρει ο Βαγγέλης στους "ώμους" του όχι μόνον την κυβέρνηση του ηλίθιου, αλλά και τον ίδιο τον ηλίθιο. Όχι απλά δεν "κρύβεται", προκειμένου να εκτεθεί ο αντίπαλός του, αλλά αντίθετα βγαίνει "μπροστά". Όχι απλά δεν υποσκάπτει το κυβερνητικό έργο, αλλά αντίθετα παίρνει πάνω του όλες τις μεγάλες ευθύνες. Αυτά δεν τα κάνει εξαιτίας άγνοιας, αλλά αντίθετα με πλήρη επίγνωση του κόστους τους ...Άλλωστε το δήλωσε και δημοσίως ο ίδιος σε μια αναφορά του για τον Σαμαρά. Γνωρίζει ότι με τη σημερινή του συμπεριφορά καταστρέφει το πολιτικό του μέλλον. Γνωρίζει ότι δεν θα έχει πολιτικό μέλλον μετά τη λήξη αυτής της κυβερνητικής θητείας. Γνωρίζει ότι είναι πρακτικά αδύνατον να πραγματοποιήσει το όνειρό του να γίνει κάποτε Πρωθυπουργός της χώρας. Γνωρίζει ότι με τη σημερινή του στάση αυτοαποκλείεται από επιπλέον φιλοδοξίες.

Γιατί όμως συμβαίνουν όλα αυτά τα παράδοξα; Μιλάμε για περίεργα πράγματα, τα οποία απαιτούν γνώση, ώστε να γίνουν αντιληπτά. Χωρίς γνώσεις δεν μπορεί να καταλάβει κάποιος τι συμβαίνει και κυρίως να καταλάβει τον λόγο που ανέλαβε ο Βενιζέλος αυτήν την

"αυτοκτονική" αποστολή ...Μια αποστολή, η οποία βέβαια δεν έχει στόχο να σώσει τον ηλίθιο Γιωργάκη, αλλά τα κοινά τους αφεντικά. Τα κοινά αφεντικά επιχειρεί να σώσει τώρα ο Βενιζέλος, γνωρίζοντας το κόστος αυτής της κίνησής του ...Τα αφεντικά, τα οποία κινδυνεύουν να πάθουν ζημιά στην Ελλάδα ...Τα αφεντικά, τα οποία, εξαιτίας του ηλίθιου, κινδυνεύουν να καταστραφούν από μια Ελλάδα, που πήγαν να καταστρέψουν. Αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημα. Τα αφεντικά του δικομματισμού στην Ελλάδα πήγαν για "μαλλί" ...και κινδυνεύουν να φύγουν από την Ελλάδα "κουρεμένα".

Το διεφθαρμένο προσωπικό

και η συμμορία των "Μπάτλερ".

Τι όμως συνέβη πραγματικά στην Ελλάδα και έχουμε αυτές τις αναπάντεχες εξελίξεις; Η ιστορία ξεκινάει αρκετά χρόνια νωρίτερα. Σήμερα βλέπουμε την ολοκλήρωση μιας μεγάλης προδοσίας και όχι την αρχή της. Απλά αυτή η προδοσία είναι λίγο περίπλοκη και θα μας διευκόλυνε να την περιγράψουμε με ένα παράδειγμα. Ας φανταστεί λοιπόν κάποιος το εξής κινηματογραφικό σενάριο. Έχουμε έναν πλούσιο κληρονόμο, ο οποίος έχει γίνει στόχος κακοποιών και ως εκ τούτου λαμβάνει προληπτικά μέτρα για την ασφάλειά του ...Προληπτικά μέτρα, τα οποία έχουν να κάνουν με τη "θωράκισή" του εντός του σπιτιού του ...Του σπιτιού, το οποίο θεωρείται ασφαλές, εφόσον υπάρχει ένα μεγάλο πλήθος υπηρητών, που θεωρητικά λειτουργούν υπέρ της ασφάλειάς του.

Αυτό λοιπόν το υποψήφιο θύμα, έχοντας υπόψη του τους κινδύνους που το απειλούν, λειτουργεί με έναν συγκεκριμένο τρόπο. Κάθε βράδυ —και πριν πάει για ύπνο— μοιράζει ρόλους και αρμοδιότητες για τη νυχτερινή "βάρδια" ασφαλείας και κατόπιν αποσύρεται ...Αποσύρεται στα ενδότερα, εντελώς ανυποψίαστο, εφόσον θεωρεί ότι ο κίνδυνος από τους εχθρούς του είναι μεν δεδομένος, αλλά ότι μπορεί να εμπιστευτεί τους "δικούς" του ανθρώπους. Τους "υπηρέτες" του, οι οποίοι θα σφραγίσουν τις πόρτες, για να μην μπει κανένας και τον επικεφαλής "μπάτλερ", ο οποίος θα κάθεται "ξάγρυπνος" όλη τη νύχτα για να τον φυλάει ...Τον θεωρητικά πιστό "μπάτλερ", ο οποίος είναι ο υπεύθυνος ασφαλείας και βέβαια οπλισμένος ...Τον "μπάτλερ", τον οποίο ο ίδιος με την "ψήφο" της εμπιστοσύνης του επιλέγει για ν' αναλάβει την ευθύνη της ασφάλειάς του.

Αν σε αυτό το κινηματογραφικό σενάριο κάνουμε μια δική μας προσαρμογή στη διανομή των ρόλων, "βλέπουμε" μια ρεαλιστική εικόνα της σημερινής πολιτικής πραγματικότητας. Αν στη θέση του υποψήφιου θύματος βάλουμε τον ελληνικό λαό, στη θέση του "Μπάτλερ" τον Πρωθυπουργό και στη θέση των "υπηρητών" τους πολιτικούς και υπηρεσιακούς παράγοντες, βλέπουμε το "εσωτερικό" του ελληνικού συστήματος. Αν απέναντι από αυτούς —και στη θέση των εχθρών— βάλουμε τους ιμπεριαλιστές, τους τοκογλύφους και τους λοιπούς "δανειστές", τότε αποκτάμε μια πολύ ακριβή εικόνα της κατάστασης.

Όταν λοιπόν βλέπουμε στις τηλεοράσεις μας τους λεγόμενους "Τροϊκανούς" να περιφέρονται στην Αθήνα, αντιλαμβανόμαστε ότι οι εχθροί έχουν ήδη "μπει" μέσα στο

"σπίτι" του θύματος. Περιφέρονται μέσα σ' αυτό και συνεργάζονται με τους προδότες ...Με τους προδότες, που, με πρώτον τον Πρωθυπουργό και την κυβέρνησή του, είναι κάποιοι διεφθαρμένοι κρατικοί λειτουργοί και υπάλληλοι. Με βάση δηλαδή το σενάριο μας, οι εισβολείς συνεργάζονται όχι μόνον με τους "υπηρέτες", οι οποίοι θα έπρεπε να κρατάνε ερμητικά κλειστές τις "πόρτες", αλλά και με τον επικεφαλής της "βάρδιας" και τον κατά τον νόμο υπεύθυνο ασφαλείας, που είναι ο "Μπάτλερ".

Πώς όμως μπήκαν οι "Τροϊκανοί" μέσα στην πατρίδα μας; Γιατί μπήκαν τώρα και όχι πριν από τριάντα ή πενήντα χρόνια, αν σκεφτεί κάποιος ότι η Ελλάδα πάντα ήταν "ευάλωτη" σε ξένες επεμβάσεις; Γιατί θέλησαν να μπουκώσουν τώρα; Γιατί θέλουν να "εκτελέσουν" τον ελληνικό λαό στον "ύπνο" και δεν τον εκτελούσαν μέχρι τώρα;

Όλα αυτά αποκαλύπτουν μια αλλαγή ...Μια τεράστια αλλαγή. Είναι προφανές ότι άλλαξαν οι απαιτήσεις των αφεντικών, γιατί άλλαξαν οι ανάγκες του ιμπεριαλισμού. Στην πραγματικότητα άλλαξαν τα ίδια τα αφεντικά του. Ενώ αρχικά τα αφεντικά ήταν οι Αμερικανοί και οι επιλογές τους γίνονταν με γεωπολιτικά κριτήρια, ξαφνικά αφεντικά έγιναν οι Εβραίοι και οι επιλογές τους γίνονταν με χρηματοοικονομικά κριτήρια. Ενώ μέχρι αυτήν την αλλαγή τα αφεντικά ζητούσαν από τους προδότες να τους εξυπηρετήσουν με βάση κάποια στάνταρ κριτήρια, ξαφνικά αυτά άλλαξαν.

Αν μέχρι τότε, δηλαδή, τα συμφέροντα των αφεντικών απαιτούσαν από τους προδότες μια στρατιωτική βάση, μια ψήφο στον ΟΗΕ ή μια συμμαχία, για να ενισχύσουν τις θέσεις τους, αυτό πλέον δεν ίσχυε. Τα νέα αφεντικά δεν ήταν κοινοί στρατοκράτες ιμπεριαλιστές, αλλά τοκογλύφοι ιμπεριαλιστές. Για να ενισχυθούν, απαιτούσαν από τις προδοτικές ηγεσίες να συνάψουν νέα δάνεια ...Να διοργανώσουν πολυτελείς Ολυμπιακούς Αγώνες, για έχουν ανάγκη νέα "πολυτελή" δάνεια ...Να "ανακαλύψουν" νέες μεγάλες δημόσιες ανάγκες σε τεχνολογία, για να έχουν ανάγκη νέα κρατικά δάνεια ...Να "οραματιστούν" μεγάλα δημόσια έργα, για να έχουν ανάγκη ακόμα πιο πολλά δάνεια.

Τα νέα αφεντικά του ιμπεριαλισμού δεν τα ενδιέφεραν ούτε τα ψηφίσματα στον ΟΗΕ ούτε οι στρατιωτικές βάσεις ...Τοκογλύφοι ήταν και όχι στρατηγοί ...Χρήματα ήθελαν να δίνουν, για να δημιουργούν χρέη, τα οποία θα "έδεναν" τα θύματά τους στην "παγίδα" τους ...Χρήματα, τα οποία σε κάποια στιγμή θα τους επέτρεπαν ν' αποκτήσουν όχι απλές στρατιωτικές βάσεις, αλλά τις ίδιες τις χώρες. Γι' αυτόν τον λόγο ήθελαν να "μπουν" μέσα στα κράτη με ύπουλο τρόπο. Δεν θα έσπαζαν τις "πόρτες", ως νέοι κατακτητές. Θα έμπαιναν ως κλέφτες νύχτα με τη βοήθεια προδοτών ...Των ιδίων προδοτών, οι οποίοι πάντα υπήρχαν μέσα στην Ελλάδα ...Των προδοτών, τους οποίους ήδη γνώριζαν από τις προηγούμενες συνεργασίες τους. Τα νέα αφεντικά, δηλαδή, δεν είχαν λόγους να κάνουν νέες επενδύσεις. Δεν χρειαζόταν να δημιουργήσουν νέους προδότες και να πάρουν την εξουσία από τους παλιούς.

...Το ίδιο προσωπικό θα χρησιμοποιούσαν ...Το ίδιο πολιτικό προσωπικό από τον ίδιο δικομματισμό της ίδιας άθλιας και προδοτικής μεταπολίτευσης ...Το "παραμύθι" απλά θα

άλλαξε. Όπως κάποτε αποκτούσαν τις στρατιωτικές βάσεις από τους ίδιους ανθρώπους, οι οποίοι φώναζαν στα μπαλκόνια "...έξω οι βάσεις του θανάτου" και "...φονιάδες των λαών Αμερικάνοι", έτσι θα γινόταν και τώρα. Αυτοί, οι οποίοι θα "έδεναν" την Ελλάδα σε θανατηφόρα χρέη, θα ήταν εκείνοι, οι οποίοι θα φώναζαν στα μπαλκόνια "...για μια ισχυρή Ελλάδα με μια καταπληκτική οικονομία". Το ίδιο "έργο" ...με τους ίδιους "πρωταγωνιστές" ...αλλά διαφορετικούς "διάλογους".

Η μεταπολίτευση, δηλαδή, παρ' όλο που είναι συνεχής, δεν είναι ενιαία. Ενώ τα πρόσωπα, τα οποία πρωταγωνιστούν σ' αυτήν είναι τα ίδια και κάνουν τις ίδιες προδοσίες, έχουν αλλάξει το ρεπερτόριό τους. Η αλλαγή αυτή έγινε το 1989. Το περίφημο "βρόμικο" '89, το οποίο όλοι καταγγέλλουν, αλλά κανείς δεν γνωρίζει πραγματικά πόσο "βρόμικο" ήταν. Τότε άλλαξαν τα αφεντικά και άλλαξαν και οι απαιτήσεις από τους "Μπάτλερ" ...Τους "Μπάτλερ", που τους πρόσφερε με την ίδια πιστότητα ο δικομματισμός. Οι εντολές ήταν πλέον νέες και απόλυτα σαφείς: ..."Με κρυφό τρόπο ανοίξτε τα "παράθυρα" να μπούμε, ώστε σε κάποια στιγμή να "εκτελέσουμε" τον αφελή που κοιμάται" ...Να τον "εκτελέσουμε", για να του πάρουμε το "σπίτι" ...και στην προκειμένη περίπτωση την πατρίδα.

Ο πρώτος "Μπάτλερ", που έτρεξε να τους εξυπηρετήσει, ήταν ο Μητσοτάκης. Αυτός πρώτος άνοιξε τις "πόρτες" και τα "παράθυρα", για να ακυρωθούν όλες οι άμυνες του ελληνικού "οίκου". Αν όμως ο Μητσοτάκης ήταν αυτός, ο οποίος **πρώτος** άνοιξε τις "πόρτες", τότε ο πιο **αποτελεσματικός** "Μπάτλερ", με τον οποίο συνεργάστηκαν οι εισβολείς, ήταν ο Σημίτης. Ο Σημίτης ήταν αυτός, ο οποίος έδωσε στην κυριολεξία "γη και ύδωρ" στους κατακτητές. Τους παρέδωσε ακόμα και τον έλεγχο των οικονομικών υπηρεσιών, για να μην "χρονοτριβούν" με τους διεφθαρμένους υπαλλήλους. Γιατί να καθυστερούν με χρονοβόρες συνεννοήσεις, όταν θα μπορούσαν να τα κάνουν όλα μόνοι τους;

Μιλάμε για πρωτοφανή πράγματα. Ούτε οι Ινδιάνοι των ΗΠΑ δεν είχαν παραδοθεί σε τέτοιο απόλυτο βαθμό ...ακόμα και μετά την ήττα τους. Ακόμα και οι Ινδιάνοι μόνοι τους αποφάσισαν πόσες κάσες Ουίσκι θα αγόραζαν με δανεικά. Στην Ελλάδα του Σημίτη ούτε καν αυτό συνέβαινε. Ακόμα και για τις αγορές μας αποφάσιζαν οι ίδιοι οι δανειστές μας. Οι ίδιοι άνθρωποι, οι οποίοι αποφάσιζαν για τις δανειακές μας ανάγκες, ήταν αυτοί που μας δάνειζαν. Η ίδια Goldman Sachs, η οποία μάς δάνειζε, ήταν αυτή που αποφάσιζε τι δάνεια "χρειαζόμασταν". Η ίδια Goldman Sachs, η οποία έλεγχε τα τραπεζικά μας στοιχεία, ήταν η ίδια που τα "μαγείρευε". Αυτό ήταν το έργο του Σημίτη ...Το μέγα "ερπετό", που έδωσε νέα διάσταση στην έννοια του "Εφιάλτη". Το ίδιο συνεργάσιμος —και χρησιμοποιώντας τους ίδιους ακριβώς ανθρώπους— ήταν και ο γνωστός "Τυρόπιτας" ...Ο τουρίστας της Ραφήνας. Αυτός, που μάλλον "βαριόταν" να κλείσει τις "πόρτες", αλλά και ν' αντισταθεί στους εισβολείς.

Αυτών των "Μπάτλερ" η προδοσία είναι η αιτία της σημερινής αθλιότητας που ζούμε. Αυτών η προδοσία έβαλε όλους τους εχθρούς στο "σπίτι" μας την ώρα που εμείς

"κοιμόμασταν", νομίζοντας ότι έχουμε κυβερνήσεις και πατριώτες Πρωθυπουργούς. Ο καθένας από αυτούς στη "βάρδια" του όχι μόνον δεν έλεγξε το "προσωπικό", όταν υποτίθεται έκανε το καθήκον του για την άμυνα της χώρας, αλλά το ενθάρρυνε να βοηθάει τους εισβολείς στη νυχτερινή τους "αποστολή" ...Οι εισβολείς, οι οποίοι σήμερα —ως "Τροϊκανοί"— ήρθαν για να μας "βοηθήσουν".

Γιατί έχουμε "ανάγκη" τη βοήθειά τους; Γιατί είχαμε πολλά χρέη και κινδυνεύαμε να μην βρισκόμαστε δανειστές. Γιατί είχαμε πολλά χρέη; Γιατί αυτά είχαν αποφασίσει να μας "φορτώσουν" αυτοί, οι οποίοι μας δάνειζαν.

Αντιλαμβανόμαστε λοιπόν ότι, αν υπάρχει προδοσία του πολιτικού αλλά και του υπηρεσιακού "προσωπικού", αυτήν την προδοσία την αναζητούμε στα χρέη ...Την αναζητούμε στη δημιουργία αυτών χρεών και στο τέλος την αναζητούμε στην κρίση δανεισμού, η οποία άνοιξε την "εξώπορτα", για να μπουν οι δανειστές και επισήμως στην πατρίδα μας σχεδόν σαν "συνιδιοκτήτες" της. Υπάρχει δηλαδή μια διαρκώς εξελισσόμενη κατάσταση, που οδηγεί σε μια "κορύφωση" ...Μια "κορύφωση", η οποία δίνει το άλλοθι στους τελευταίους προδότες αρχικά ν' ανοίξουν τις πόρτες στους εχθρούς και στη συνέχεια να μας εκτελέσουν στον ύπνο μας.

Αντιλαμβανόμαστε —με λίγα λόγια— ότι οι άνθρωποι, οι οποίοι συνέπραξαν με τους εχθρούς, για να δημιουργηθεί το τεράστιο χρέος, είναι οι ίδιοι που μας οδήγησαν στην επείγουσα κρίση δανεισμού, η οποία έβαλε τους δανειστές μέσα στο σπίτι μας. Μιλάμε για οργανωμένη συνωμοσία ...Συνωμοσία, η οποία δρομολογήθηκε από τους ίδιους τους δανειστές. Τα χρέη στην Ελλάδα τα φόρτωσαν οι ίδιοι οι δανειστές χάρη στους διεφθαρμένους "Μπάτλερ" ...Στους "Μπάτλερ", οι οποίοι όχι μόνον δεν έλεγξαν τη διαφθορά του "προσωπικού", όπως είναι το καθήκον τους, αλλά που πολλές φορές οι ίδιοι την ενθάρρυναν. Τι άλλο εκτός από ενθάρρυνση είναι ο νόμος περί υποβάθμισης σε πλημμέλημα του εγκλήματος της απιστίας προς την υπηρεσία; Τι άλλο εκτός από ενθάρρυνση της διαφθοράς είναι ο νόμος περί ευθύνης υπουργών; Ο πρώτος νόμος ενθαρρύνει το υπηρεσιακό προσωπικό να διαφθείρεται και ο δεύτερος ενθαρρύνει το πολιτικό προσωπικό να κάνει το ίδιο.

Όλα αυτά ήταν "έξωθεν" επιβεβλημένα. Όλα αυτά ήταν έργα των "Μπάτλερ" της μεταπολίτευσης. Τα απαιτούσαν οι σημερινοί δανειστές μας, προκειμένου να δημιουργήσουμε ένα πολυδάπανο και διεφθαρμένο κράτος, το οποίο θα είχε ανάγκη τα χρήματά τους. Γιατί το έκαναν αυτό; Γιατί δανείζουν οι τοκογλύφοι χρήματα στους αφελείς με τις μεγάλες περιουσίες; Για να τους πάρουν τις περιουσίες. Αυτό έκαναν και οι σημερινοί "δανειστές" μας. Έχοντας ως στόχο την αμύθητη αξία δημόσια ελληνική περιουσία, φόρτωναν το ίδιο το κράτος με χρέη, ώστε να αναγκάσουν τον λαό να ξεπουλήσει την περιουσία του για να το σώσει.

Το φόρτωναν με πολύ εύκολο τρόπο, εφόσον είχαν να κάνουν με προδότες ...Προδότες, οι οποίοι δεν θα δίσταζαν μπροστά σε τίποτε ...Προδότες, οι οποίοι, με την εξουσία που τους

παρείχε το Σύνταγμα και οι νόμοι, θα εξουδετέρωναν όχι μόνον την αντίδραση του λαού αλλά και όλες τις ασφαλιστικές δικλείδες του κρατικού συστήματος ...Προδότες, οι οποίοι όχι μόνον θα υπερδανείζονταν, για να πάρουν τις υπερπρομήθειές τους, αλλά θα φρόντιζαν να διαιωνίζεται αυτή η δυνατότητά τους ...Προδότες, οι οποίοι θα έκλειναν τον "συναγερμό", όταν φυσιολογικά θα έπρεπε αυτός να "χτυπάει" με την υπερφόρτωση. Αυτοί οι προδότες έφεραν την Goldman Sachs, προκειμένου να κρύβουν τα χρέη και να μην επιτρέπουν στον λαό να ενημερωθεί εγκαίρως για το πρόβλημα. Έχοντας όλοι αυτοί την πολυτέλεια να μην απειλούνται από τον "συναγερμό", φόρτωσαν το κράτος με τεράστια χρέη.

Ως γνήσιοι συνωμότες, το φόρτωσαν με τρόπο εκείνον, που από τη μία να τους προσφέρει άλλοθι και από την άλλη να τους εξασφαλίζει συνενόχους. Τα κρατικά χρέη στην Ελλάδα έγιναν με τον τρόπο που επιτρέπει σε κάποιους να "φορτώνουν" ευθύνες στον λαό ...Με τρόπο που το "...μαζί τα φάγαμε" να μοιάζει λογικό.

Κάτι ανάλογο έγινε σε ολόκληρο τον κόσμο και η Ελλάδα δεν θα μπορούσε να έχει διαφορετική μοίρα. Σε έναν κόσμο καταχρεωμένο δεν θα μπορούσε η Ελλάδα να διαφύγει από το δυσβάσταχτο χρέος. Πιο συγκεκριμένα, στην Ελλάδα η ανάπτυξη αυτού του χρέους στηρίχθηκε πάνω σε ένα "τρίπτυχο" δραστηριοτήτων. Το "τρίπτυχο" Ολυμπιακοί Αγώνες, προμήθειες εξοπλισμών και δημόσια έργα ...και βέβαια στεγαστικά δάνεια.

Λίγο να το ψάξει κάποιος, θα δει ότι πίσω από όλα αυτά τα ελληνικά "οράματα" για προβολή και ανάπτυξη του ελληνισμού κρύβονται οι εχθροί του. Λίγο να το ψάξει κανείς, θα δει ότι πίσω από αυτά τα πολυδάπανα και σπάταλα "όνειρα" κρύβονται αυτοί, οι οποίοι τα χρηματοδότησαν. Αυτοί, δηλαδή, οι οποίοι σήμερα μάς κατηγορούν σαν άχρηστους, σπάταλους κι απατεώνες, ήταν αυτοί οι οποίοι μας πήραν από το "χέρι" σαν άχρηστους, για να σπαταλάμε, γνωρίζοντας ότι θα γίνουμε "απατεώνες", εξαιτίας της αδυναμίας ν' αποπληρώσουμε τις δικές τους αθλιότητες. Οι σημερινοί "τίμιοι" δανειστές μας ήταν οι άτιμοι τοκογλύφοι. Αυτοί, οι οποίοι σήμερα διαμαρτύρονται για τις παρανομίες των Ελλήνων, ήταν εκείνοι οι οποίοι παρανομούσαν εις βάρος τους επί δεκαετίες ολόκληρες.

Αυτή είναι η ειρωνεία και το τραγικό της όλης υπόθεσης. Οι σημερινοί θιασώτες της νομιμότητας και της χρηστής διαχείρισης είναι αυτοί, οι οποίοι διέφθειραν τους πάντες στην Ελλάδα. Αυτοί, οι οποίοι μας στέλνουν "μηνύματα" με τα εξώφυλλα της Bild, ήταν αυτοί οι οποίοι μας παγίδευσαν. Οι "αδιάφθοροι" και "τίμιοι" Ευρωπαίοι —με πρωτοστάτες τους Ούννους του Ρήνου— ήταν αυτοί, οι οποίοι αμόλησαν τους διάφορους Χριστοφοράκους, Μπόμπολες, Κοκκάληδες να διαφθείρουν τους πάντες και να "φορτώσουν" τους Έλληνες με χρέη εκατοντάδων δισεκατομμυρίων.

...Χρέη άδικα και παράνομα, εφόσον τους φόρτωναν εν αγνοία τους τα άχρηστα, τα περιττά και τα πανάκριβα. Χρέη, όμως, τα οποία είναι εύκολα στην αντίληψη της ανάπτυξής τους. Ό,τι ισχύει για μια απλή οικιακή οικονομία, ισχύει και για την κλίματα του κράτους. Όταν ως ιδιώτης αγοράζεις έπιπλα ή χτίζεις κάτι, ευνόητο είναι πως, όταν δεν διαθέτεις τα

απαραίτητα χρήματα, δημιουργείς χρέη. Αυτό έκανε το ελληνικό κράτος υπό τις πληρωμένες εντολές των δανειστών και αυτό είναι που μας φόρτωσε χρέη. Όμως, γι' αυτά τα χρέη ο ελληνικός λαός απέκτησε κάποια υλικά αγαθά, κάποιες υποδομές ή τουλάχιστον έκανε κάποιες δραστηριότητες παγκόσμιας εμβέλειας.

Υπάρχουν όμως χρέη, τα οποία δημιουργήθηκαν, χωρίς να υπάρχουν ούτε καν αυτά τα στοιχειώδη κέρδη. Χρέη, τα οποία φορτώθηκαν στο ελληνικό κράτος και δεν του άφησαν τίποτε ως "προίκα". Χρήματα, τα οποία πέρασαν από "πάνω" του και δεν το "ακούμπησαν" ...Που δεν άφησαν ούτε έναν δρόμο ούτε έναν ασύρματο ούτε ένα γήπεδο ως αντισταθμιστικό όφελος. Σε τι είδους χρέη αναφερόμαστε; Αναφερόμαστε στα Στεγαστικά Δάνεια. Γιατί; Γιατί εκεί βρίσκεται η μεγαλύτερη ίσως απάτη, που οδήγησε στην έκρηξη του χρέους ...Μεγαλύτερη απάτη, όχι μόνον γιατί προκάλεσε το μεγαλύτερο μέρος του κρατικού χρέους, αλλά επειδή "φόρτωσε" στο κράτος χρέη με χρήματα τα οποία απλά δεν το "ακούμπησαν".

Πώς γίνεται αυτό; Με πολύ απλό τρόπο ...Προδότες χρειάζεται και τίποτε άλλο. Έχοντας οι τοκογλύφοι διεισδύσει στις ελληνικές κυβερνήσεις, έκαναν ένα πολύ απλό πράγμα. Επέβαλαν την οικονομική πολιτική και την κατεύθυναν εκεί όπου τους βόλευε. Δημιούργησαν επιθετική "αγορά" εκεί όπου δεν συνέφερε τον ελληνικό λαό να δημιουργηθεί τέτοια. Δημιούργησαν "αγορά" στη θεμελιώδη κοινωνική ανάγκη της στέγασης. Μέσα σε ένα πλαίσιο ασιτοδοσίας —και χωρίς να υφίστανται κανέναν έλεγχο— "φούσκωναν" την αγορά κατοικίας και μας κατέστρεψαν. Τι έκαναν; Έδιναν διαρκώς αυξήσεις στους δημοσίους υπαλλήλους, κατευθύνοντάς τους προς τις τράπεζες για δάνεια. Όσο μεγαλύτερες αυξήσεις τους έδιναν, τόσο μεγαλύτερα δάνεια έπαιρναν.

Αυτό ήταν το κόλπο. Με "δανεικά φούσκωναν" μια "φούσκα", η οποία δεν έπρεπε καν να υπάρχει. Το κράτος δανειζόταν από τους τοκογλύφους, για να δίνει αναίτιες αυξήσεις στους υπαλλήλους και αυτοί κατ' ευθείαν δανείζονταν από τις τράπεζες μεγάλα ποσά, για να πληρώσουν πανάκριβα σπίτια. Κάθε φορά που έπαιρναν νέες αυξήσεις, δεν αύξαναν τον πλούτο τους ή την περιουσία τους με νέα αποκτήματα, αλλά αύξαναν την τιμή του ενός και μοναδικού αποκτήματος, που ήταν το σπίτι τους. Οι ίδιοι τοκογλύφοι, οι οποίοι δάνειζαν το κράτος για να δίνει αυξήσεις, ήταν οι ίδιοι που δάνειζαν τις τράπεζες για να δανείζουν τους υπαλλήλους ...Γιάννης κερνά και Γιάννης πίνει, δηλαδή.

Κατάλαβε ο αναγνώστης το κόλπο; Οι Έλληνες εξακολουθούσαν ν' αγοράζουν τα ίδια σπίτια που θ' αγόραζαν στην πατρίδα τους, αλλά, εξαιτίας των τοκογλύφων και των προδοτών, αυτά έγιναν πέντε και δέκα φορές ακριβότερα. Δανείζονταν το κράτος από το εξωτερικό και δανείζονταν και οι ίδιοι οι δημόσιοι υπάλληλοι από τις τράπεζες, για να τα κάνουν ακριβότερα. Δεν έβλεπαν τους τοκογλύφους, οι οποίοι έβαζαν το "καπέλο". Για μια **εσωτερική** διαδικασία ενός λαού αυξανόταν το **εξωτερικό** χρέος, γιατί οι πάντες δανείζονταν από τους τοκογλύφους, για να κάνουν κάτι, το οποίο γινόταν επί αιώνες χωρίς να υπάρχει δανεισμός ...Το τέλειο "κύκλωμα" της απάτης. Μιλάμε καθαρά για απάτη, γιατί

αυτό το οποίο έγινε με τα στεγαστικά δάνεια είναι παράνομο, παράλογο κι ανήθικο. Είναι σαν να σε αναγκάζει κάποιος να πληρώνεις την τράπεζα κάθε φορά που κινείσαι μέσα στο δικό σου σπίτι ...Κάθε φορά που αλλάζεις δωμάτιο ...Κάθε φορά που ανοίγεις τη βρύση ...Μέσα στο δικό σου σπίτι.

Κάνουμε ιδιαίτερη αναφορά στα στεγαστικά δάνεια, γιατί εκεί βρίσκεται το μεγάλο "μυστικό" των τοκογλύφων ...Το "μυστικό" εκείνο, που καταστρέφει κράτη και λαούς. Είναι η μεγαλύτερη απάτη, γιατί αυτή έγινε παγκοσμίως από τους τοκογλύφους. Σε ολόκληρο τον κόσμο την ίδια απάτη έκαναν. Φόρτωσαν τα κράτη με χρέη, εκμεταλλευόμενοι τη στεγαστική πολιτική τους. Φόρτωσαν τα κράτη με χρέη, εκμεταλλευόμενοι την "αναπνοή" τους. Η σημερινή παγκόσμια κρίση χρέους προέρχεται κυρίως από την παγκόσμια "φούσκα" των ακινήτων. Η "φούσκα" των ακινήτων προκάλεσε την αμερικανική κρίση και αυτή στη συνέχεια μεταφέρθηκε στην Ευρώπη ως κρίση χρέους των χωρών της Ευρωζώνης.

Η "παλινδρόμηση" αυτού του κύματος χρέους είναι αυτή, η οποία τώρα ανησυχεί τους πάντες και κυρίως τις ΗΠΑ, εφόσον απειλεί να μας "πνίξει" όλους μαζί. Γι' αυτόν τον λόγο ανησυχούν οι ΗΠΑ για τα κρατικά χρέη των ευρωπαϊκών κρατών. Φοβούνται μήπως η κρίση χρέους της Ευρώπης "επιστρέψει" την κρίση από εκεί όπου αυτή ήρθε ...Απλή "υδραυλική" είναι. Με τη "φούσκα" των ακινήτων δημιούργησαν στις ΗΠΑ τα πέτσινα "υπερκέρδη", τα οποία "ξεφορτώναν" στην Ευρώπη σαν φτηνά δάνεια. Για να εξασφαλίσουν αυτά τα φτηνά δάνεια "απορροφητικότητα", έβαλαν τις διεφθαρμένες ευρωπαϊκές εξουσίες να τα διοχετεύουν στην εγκληματική στεγαστική πολιτική. Για να απορροφηθούν δηλαδή τα αμερικανικά "πέτσινα" χρήματα, δημιουργούσαν στην Ευρώπη τεχνητές ανάγκες δανεισμού ακόμα κι εκεί όπου μέχρι τότε δεν υπήρχαν.

Τα "πέτσινα" κέρδη από τη στεγαστική "φούσκα" των ΗΠΑ με αυτόν τον τρόπο "πέρασαν" στην Ευρώπη ...Την "πλημμύρισαν" και την "έπνιξαν". Γι' αυτόν τον λόγο η ίδια Goldman Sachs, η οποία θησαύριζε από την αγορά ακινήτων στις ΗΠΑ, ήταν εκείνη η οποία ως "σύμβουλος" των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων μεριμνούσε για την ευρωπαϊκή "απορροφητικότητα". Μεγιστοποιούσε αυτήν την "απορροφητικότητα" με τα swaps ...και μάλιστα με αμοιβή. Οι Αμερικανοί "ξεφορτώθηκαν" αυτά τα "τοξικά" κέρδη και τα τακτοποίησαν λογιστικά, εφόσον βρήκαν αφελείς να τα απορροφούν. Έβαλαν τα "σκουπίδια" τους κάτω από το ευρωπαϊκό "χαλί" και ξεφορτώθηκαν το πρόβλημα ...Αν όχι για πάντα, τουλάχιστον για ένα αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα.

Όταν το πρόβλημα άρχισε πλέον να πνίγει την Ευρώπη, μια ανάλογη τακτοποίηση έκαναν και οι Ευρωπαίοι. Δεν θα μπορούσαν να κάνουν κάτι διαφορετικό, εφόσον είχαν τους ίδιους συμβούλους. Ήταν θέμα χρόνου ν' αναγκαστούν να τα τακτοποιήσουν. Γιατί; Γιατί, βαθαίνοντας η ύφεση στην Ευρώπη, προκαλούσε ανεργία και αυτή η ανεργία έκανε αυτά τα δάνεια επισφαλή. Για να μην σκάσει η "φούσκα" των ευρωπαϊκών τραπεζών και γυρίσει το πρόβλημα στις ΗΠΑ, έβαλαν τα ίδια τα κράτη να "καταπιούν" το πρόβλημα. Τα

δάνεια, τα οποία θα "ξερνούσε" πλέον ο ιδιωτικός τομέας, λόγω αδυναμίας αποπληρωμής τους, τα ανέλαβαν τα ίδια τα κράτη.

Γι' αυτόν τον λόγο μιλάμε για την ίδια πρακτική. Τα αμερικανικά "σκουπίδια", τα οποία αρχικά κρύφτηκαν κάτω από το ευρωπαϊκό "χαλί" της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας, χωρίστηκαν και μπήκαν ξεχωριστά κάτω από κάθε κρατικό "χαλί". Τα ιδιωτικά χρέη των εκατομμυρίων Ευρωπαίων ιδιωτών, τα οποία θα δημιουργούσαν χρέη των ευρωπαϊκών τραπεζών απέναντι στους Αμερικανούς δανειστές τους, έγιναν κρατικά χρέη. Τώρα φοβούνται ότι η κρίση αυτών των χρεών θα τους "τινάξει" στον "αέρα". Φοβούνται ότι το πρώτο κράτος που θα "χρεοκοπήσει", θα προκαλέσει το φαινόμενο του ντόμινο και το πρόβλημα θα γυρίσει πίσω και θα ξαναπεράσει τον Ατλαντικό ...Φοβούνται το πρώτο εθνικό "χαλί", το οποίο θα ανοίξει και θα σκορπίσει τα "σκουπίδια" στο παγκόσμιο "σαλόνι".

Αυτό είναι το φαινόμενο της "παλινδρόμησης" και αυτός είναι ο εφιάλτης των τοκογλύφων. Τα "πέτσινια" ευρωπαϊκά κρατικά χρέη, τα οποία προέκυψαν από τα "πέτσινια" κέρδη της αμερικανικής "φούσκας" των ακινήτων, θα επιστρέψουν από εκεί που ήρθαν και θα πάνε κατευθείαν στο "εργοστάσιο" των "πέτσινων" κερδών, που είναι η FED ...Η FED, η οποία ξεκίνησε αυτόν τον παγκόσμιο πόλεμο υπό την ηγεσία του αθλίου Γκρίνσπαν.

Ο αναγνώστης μπορεί τώρα να καταλάβει τον λόγο που κάνουμε αναφορά σε αλλαγή της ηγεσίας του ιμπεριαλισμού. Τον λόγο που θεωρούμε ότι η αλλαγή του νέου σχεδιασμού ξεκίνησε το 1989. Τον λόγο που και στην Ελλάδα διαχωρίζουμε τη μεταπολίτευση σε δύο περιόδους.

Τότε άλλαξαν τα αφεντικά του κόσμου. Οι Αμερικανοί υποχώρησαν και κυρίαρχοι έγιναν οι Εβραίοι. Ήταν η εποχή που κατέρρευε το Ανατολικό Μπλοκ και έπεφτε το τείχος του Βερολίνου. Σε έναν κόσμο όπου τα αμερικανικά πυρηνικά όπλα έπαυαν να έχουν ισχύ, ανέτειλε ένας κόσμος, ο οποίος αντίστοιχη ισχύ θα είχε το "πυρηνικό" χρήμα. Τότε ήταν που η εβραϊκή FED έκανε την επίθεσή της στον κόσμο ...Όταν άλλαξε την πολιτική της στα δάνεια και πυροδότησε τη μεγάλη "έκρηξη". Σε αυτήν την περίοδο καταστράφηκαν όλες οι άμυνες των κρατών και προκλήθηκαν όλες οι "φούσκες" ...Οι "φούσκες", οι οποίες συνέφεραν τους τοκογλύφους που κρύβονταν πίσω από τον Γκρίνσπαν ...Τον Γκρίνσπαν, ο οποίος προκάλεσε το "τσουνάμι" του χρήματος, το οποίο τώρα, υποχωρώντας, αφήνει πίσω του κατεστραμμένες οικονομίες και άπειρα χρέη.

Αυτό το "τσουνάμι" δημιούργησε όλων των ειδών τις "φούσκες". Όταν μιλάμε για είδη "φουσκών" χρησιμοποιούμε πληθυντικό αριθμό, γιατί "φούσκα" δεν ήταν μόνον αυτή των "ακινήτων". Παντού προκάλεσαν οι τοκογλύφοι αυτό το φαινόμενο, για να βρίσκουν βλάκες ιδιώτες να τους δανείζουν τα χρήματά τους και άρα να τους φορτώνουν χρέη. Θα φορτώνονταν οι ιδιώτες με τέτοια χρέη μέχρις εσχάτων και όταν πια θα έφταναν αυτά τα "έσχατα", οι ίδιοι τοκογλύφοι —και με άλλοθι τη "σωτηρία" της οικονομίας— θα τα μετέτρεπαν σε κρατικά χρέη. Τα ιδιωτικά χρέη των αφελών θα μετατρέπονταν σε κρατικά χρέη, για να "σωθούν" οι ιδιωτικές τράπεζες και κατ' επέκταση οι λαοί ...Οι φονιάδες των

λαών θα γίνονταν και σωτήρες τους. Αυτοί οι τοκογλύφοι κρύβονται πίσω από όλες τις "φούσκες" ... "Φούσκες" μεγάλες και μικρές ... "Φούσκες" γνωστές και άγνωστες.

Απλά η "φούσκα" των ακινήτων είναι η πιο γνωστή. Είναι η "φούσκα" όπου οι πολίτες αγόραζαν τα ίδια σπίτια με πολλαπλάσια χρήματα, τα οποία έπαιρναν δανεικά από τους ίδιους τοκογλύφους. Οι τράπεζες των τοκογλύφων, για να δικαιολογήσουν και να δρομολογήσουν αυτήν τη δραστηριότητα, δημιούργησαν τον "μύθο" των "καλών" και των "κακών" περιοχών. Μόνοι τους "ανέβαζαν" και "κατέβαζαν" περιοχές, για να γίνεται παιχνίδι. Το ίδιο έκαναν σε όλους τους τομείς και από αυτό καταλαβαίνεις την "παρουσία" τους. Παντού έκαναν το ίδιο κόλπο. Όπου το "καλό" γίνεται ταχύτατα "ακριβό" —και για λόγους οι οποίοι δεν υπήρχαν ποτέ πριν στο παρελθόν—, πίσω του κρύβονται οι τοκογλύφοι.

Οι ίδιοι τοκογλύφοι, οι οποίοι κρύβονταν πίσω από τις τράπεζες που δημιούργησαν τη στεγαστική "φούσκα", ήταν αυτοί οι οποίοι κρύβονταν πίσω από τις ασφαλιστικές εταιρείες και δημιούργησαν την επίσης τεράστια "φούσκα" της υγείας ... Τη "φούσκα" εκείνη, όπου ανάγκαζαν τους πολίτες να πληρώνουν τις ίδιες υπηρεσίες υγείας με πολλαπλάσια χρήματα, τα οποία έπαιρναν από τους ίδιους τοκογλύφους. Οι ασφαλιστικές εταιρείες των τοκογλύφων κατέστρεψαν όλα τα εθνικά συστήματα υγείας και οι ίδιες είναι που στο όνομα της ποιότητας διέσπασαν τον ιατρικό κόσμο και τον διέφθειραν μέχρι εσχάτων. Αυτοί ήταν που χώρισαν τα νοσοκομεία σε "καλά" --και άρα "ακριβά"— και τους γιατρούς σε "καλούς" —και άρα "ακριβούς"—. Πλήρωναν επιδεικτικά οι ασφαλιστικές εταιρείες πανάκριβα νοσήλια, για να παγιώσουν την άποψη που θα καλούνταν να χρηματοδοτήσουν στη συνέχεια οι βλάκες και οι αφελείς.

Ανάλογη ήταν η "φούσκα" και στην εκπαίδευση. Οι πολίτες και πάλι για την ίδια εκπαίδευση αναγκάζονταν να πληρώνουν πολλαπλάσια χρήματα, τα οποία έπαιρναν από τους ίδιους τοκογλύφους. Και πάλι το ίδιο κόλπο. Οι τοκογλύφοι χώριζαν τα "καλά" και άρα ακριβά" πανεπιστήμια από τα "κακά" και άρα "φτηνά". Αυτοί διαχώριζαν τα "καλά" πτυχία από τα "κακά" πτυχία. Γιατί; Για να έχουν τη δυνατότητα να παραμυθιάζουν τους αφελείς, οι οποίοι δανείζονταν πολλά, για να πάρουν "καλά" πτυχία και όχι "κακά", που ήταν φτηνά. Τόνοι χρημάτων επενδύθηκαν στην ανθρώπινη βλακεία και την ανασφάλεια.

Όλα αυτά τώρα τρομοκρατούν το σύστημα, γιατί μπορούν να "σκάσουν" ανά πάσα στιγμή. Αναγκαστικά θα "σκάσουν" γιατί οι πολίτες, είτε βλέπουν την αλήθεια είτε όχι, εγκαταλείπουν τις "φούσκες", εφόσον δεν μπορούν πλέον να τις χρηματοδοτήσουν. Δεν μπορούν πλέον μέσω ενός νέου δανείου να πάνε σε ακόμα "καλύτερη" γειτονιά, γιατί δεν μπορούν να ξεπληρώσουν το δάνειο για το σπίτι όπου ήδη κατοικούν. Δεν μπορούν να πληρώσουν νέες ακόμα μεγαλύτερες εισφορές για νέα και "καλύτερα" ασφαλιστικά προγράμματα, γιατί δεν μπορούν να πληρώσουν τις εισφορές για τα προγράμματα που ήδη απολαμβάνουν. Τα παιδιά τους δεν μπορούν πλέον να βρουν δουλειά με τα "καλά" πτυχία, πόσο μάλλον να λειτουργήσουν σαν πρότυπα για τα επόμενα.

Γιατί αναφερόμαστε σε όλα αυτά; Γιατί αυτά συμβαίνουν εν έτη 2011. Όλα αυτά τα γνώριζαν αυτοί οι οποίοι τα μεθόδευσαν. Γνώριζαν ότι θα έρθει η στιγμή που αυτή η "φούσκα" θα "σπάσει" και θα είναι επικίνδυνη. Ποιος ήταν ο στόχος τους, όταν θεωρούμε δεδομένο ότι μόνοι τους τη "φούσκωναν" μέχρι να σκάσει; Ο στόχος τους ήταν να προλάβουν να "φάνε" τις πατρίδες των λαών πριν το "σκάσιμο". Να τους αρπάξουν τις πατρίδες με τα "πέτσινια" υπερποσά και μετά ν' αφήσουν να σκάσει η "φούσκα" ως ιδιοκτήτες πλέον. Αν άρπαζαν τις πατρίδες των λαών, θα μπορούσαν να "κουρευούν" ή να "διαγράψουν" ό,τι θέλουν στο ποσοστό που θέλουν.

Αυτό ήταν το ζητούμενο. Μια οργανωμένη και σταδιακή "έκρηξη". Αυτοί, οι οποίοι δημιουργούσαν πάνω από κάθε κράτος μια "φούσκα" με "πέτσινια" χρήματα, να την "έσκαζαν" όταν θα την "ωρίμαζαν" και στη θέση της να εμφανιζόταν πραγματικό κεφάλαιο, που θα ήταν το κεφάλαιο του λαού-θύματος. Μία-μία θα τις "έσκαζαν" πάνω από κάθε κράτος. Με τις "φούσκες" αυτές θα άρπαζαν τα δίκτυα των υποδομών όλων των κρατών και όλων των λαών και μετά θα φέρονταν ως ιδιοκτήτες. Τα "πέτσινια" χρήματα θα γίνονταν πραγματικό κεφάλαιο και δεν θα υπήρχε κίνδυνος. Τα "πέτσινια" χρήματα θα γίνονταν δίκτυα ηλεκτρισμού, τηλεπικοινωνιών, ύδρευσης, οδικά, γέφυρες, αεροδρόμια, λιμάνια, πολιτιστικοί θησαυροί κλπ..

Αυτό, δηλαδή, που μας προτείνουν οι "καλοί" και "τίμιοι" Γερμανοί με τα σχέδια τύπου "Εύρηκα". Να τους δώσουμε όλη την εθνική δημόσια περιουσία μας και να μας "μηδενίσουν" το χρέος. Για ένα ψεύτικο και "πέτσινιο" χρέος, το οποίο το δημιούργησαν οι Εβραίοι τοκογλύφοι τύπου Goldman Sachs και οι γερμανικές εταιρείες τύπου Siemens μόνοι τους, να χάσουμε ό,τι κληρονομήσαμε και ό,τι δημιουργήσαμε ως λαός μέσα στους αιώνες. Αυτός είναι ο σχεδιασμός τους για όλους τους λαούς και όχι μόνον για τους Έλληνες.

Ό,τι ανήκει στους λαούς και μπορούν να το τιμολογήσουν, θέλουν να το βάλουν στον "λογαριασμό" των χρεών και να το "καταπιούν". Θέλουν να τα αρπάξουν όλα και τα υπόλοιπα να τα "διευθετήσουν" με "κουρέματα" και τοκογλυφικές "αλχημείες". Ένα μέρος του χρέους θα διαγραφεί παντελώς και ένα άλλο θα υπάρχει μόνιμα, για να μπορούν να εκβιάζουν και να τρομοκρατούν τους λαούς ...επίσης μόνιμα. Γι' αυτόν τον λόγο χρησιμοποιούν το ΔΝΤ. Βάζουν τους λαούς να υποθηκεύουν τις πατρίδες τους για να ξεπληρωθούν οι τοκογλύφοι και μετά θα κρατήσουν για λογαριασμό τους τις κρατικές περιουσίες.

Αυτά, δηλαδή, που βλέπουμε σήμερα να συμβαίνουν, δεν είναι τυχαία. Ήταν εξ' αρχής σχεδιασμένα να έρθουν σε αυτό το σημείο. Πού βρίσκεται το πρόβλημα; Στους χρόνους. Το "σκάσιμο" έπρεπε να γίνει οργανωμένα και με τη σωστή σειρά. Να ξεκινήσει από τους αδύναμους και να ισχυροποιεί τους δυνατούς πριν φτάσει η δική τους η σειρά. Ζητούμενο ήταν η παγκόσμια οικονομική κρίση να βρει τους ιμπεριαλιστές της τοκογλυφίας να είναι ήδη ιδιοκτήτες των πατρίδων των λαών, ώστε να μην απειλούνται. Άρα; Άρα τι αναζητούμε τώρα; Τα χρονικά τους περιθώρια.

...Τα περιθώρια εκείνα, τα οποία θα είχαν από τη στιγμή που θα ξεκινούσαν τη ληλασία εκ του ασφαλούς μέχρι τη στιγμή που θα έπρεπε να είναι έτοιμοι οι ίδιοι ν' αντιμετωπίσουν την τελική "έκρηξη" της παγκόσμιας "φούσκας" ...Μιας παγκόσμιας "φούσκας", η οποία μόνον τότε δεν θα τους απειλούσε, αν κατάφερναν και με τα "πέτσινια" δάνειά τους αγόραζαν το πραγματικό παγκόσμιο κεφάλαιο, το οποίο ήταν ανάλογης πραγματικής αξίας. Αυτά τα περιθώρια αναζητούμε ...Τα χρονικά περιθώρια από τη στιγμή που ξεκίνησε το "τρομπάρισμα" ο Γκρίνσπαν μέχρι το τελικό μεγάλο "σκάσιμο".

Η δημιουργία δηλαδή της "φουσκωμένης" οικονομίας ήταν μεθοδολογία ιμπεριαλισμού ...Ιδιόμορφη μεθοδολογία ιμπεριαλισμού. Λίγο πιο περίπλοκη από αυτήν που κάνεις πολέμους, αλλά το ίδιο αποτελεσματική. Μεθοδολογία όμως επικίνδυνη, που πρέπει να σέβεται τις ιδιομορφίες της. Να τις σέβεται, γιατί, αν γίνει κάποιο λάθος, θα υποστεί τις συνέπειες. Τι σημαίνει αυτό; Ας φανταστεί ο αναγνώστης ένα παιχνίδι, όπου όλοι οι παίκτες κρατούν από μια "χειροβομβίδα" και αυτές οι "χειροβομβίδες" είναι συνδεδεμένες με έναν κεντρικό χρονοδιακόπτη. Έναν χρονοδιακόπτη που "τρέχει" και έχει ρυθμιστεί σε κάποια στιγμή να τις ενεργοποιήσει όλες μαζί, σκοτώνοντας τους πάντες.

Ποια είναι η ιδιομορφία του χρονοδιακόπτη, που μετατρέπει αυτήν την κατάσταση σε ένα παιχνίδι τρόμου; Κάθε φορά που "σκάει" μια χειροβομβίδα στα χέρια του κατόχου της, αυτός ο χρονοδιακόπτης "καθυστερεί", δίνοντας ανακούφιση σε όλους τους υπόλοιπους παίκτες. Όσο πιο πολλές "χειροβομβίδες" σκάνε, τόσο πιο αργά πάει. Αν προς το τέλος σκάσουν οι περισσότερες από αυτές τις χειροβομβίδες, τότε ο χρονοδιακόπτης σταματά και σώζονται όσοι απομένουν ζωντανοί ...Οι νικητές ζωντανοί. Νικητής, δηλαδή, θα είναι αυτός, ο οποίος θα έχει την τύχη ή την ικανότητα να μην σκάσει η δική του "χειροβομβίδα", όταν θα "σκάνε" αυτές των υπολοίπων.

Αυτό είναι το παιχνίδι. Κατά τη διάρκεια αυτού του παιχνιδιού ο ένας προσπαθεί να επωφεληθεί εις βάρος του άλλου. Ο ένας προσπαθεί ν' "ανατινάξει" τον άλλο. Ο ένας προσπαθεί να ενεργοποιήσει τη "χειροβομβίδα" του άλλου. Γιατί; Γιατί ο κάθε νέος "θάνατος" είναι "ανάσα" για τους υπολοίπους, εφόσον επωφελούνται από την παρουσία του. Μοιράζονται την παρουσία του και ξαναξεκινάει να "τρέχει" ο χρόνος, μέχρι να φτάσουμε στους μεγάλους νικητές, οι οποίοι θα τα πάρουν όλα.

Αυτό το παιχνίδι όμως, σε έναν κόσμο όπου υπάρχει ιμπεριαλισμός, δεν μπορεί να είναι "καθαρό". Μπορεί να "στηθεί", αν κάποιοι έχουν τη δυνατότητα να κάνουν "δολιοφθορές" στις "χειροβομβίδες" των άλλων. Όλοι πήραν από μια "χειροβομβίδα" στα χέρια τους, αλλά δεν είναι όλοι ίδιοι. Κάποιοι ισχυροί μπορούν ν' απασφαλίζουν άκαιρα τις "χειροβομβίδες" των αδυνάμων και να τους απειλούν με πρόωρο θάνατο.

Όμως, αντιλαμβανόμαστε και κάτι άλλο πολύ σημαντικό. Αντιλαμβανόμαστε ότι αυτό το παιχνίδι, όσο ασφαλές κι αν φαίνεται για τους ισχυρούς, δεν παύει να είναι επικίνδυνο. Είναι ασφαλές μόνον όταν ελέγχεις τους χρόνους. Μόνον αν δεν παρασύρεσαι σε λάθη, που κοστίζουν σε χρόνο. Αν κάνεις λάθος και καθυστερήσεις, μπορεί να είσαι αυτός που θα την

"πατήσει". Η "φούσκα" του χρέους, δηλαδή, είναι μια πολύ χρήσιμη αλλά και πολύ επικίνδυνη χειροβομβίδα. Αν σκάσει στα χέρια σου, θα σε σκοτώσει ...όποιος κι αν είσαι.

Αυτό το παιχνίδι ιμπεριαλισμού παίζεται σήμερα. Οι ισχυροί αυτού του κόσμου γνώριζαν πώς να βάλουν στο στόχαστρό τους τις χώρες που ήθελαν. Κάθε χώρα γι' αυτούς απαιτούσε μια "χειροβομβίδα" χρέους. Με φτηνά δάνεια και διεφθαρμένες κυβερνήσεις έβαλαν σε όλων τα χέρια από μια "χειροβομβίδα" και τους "παγίδευσαν". Από εκεί και πέρα στόχος τους θα ήταν ν' "ανατινάζουν" αυτές τις "χειροβομβίδες" όποτε τους βόλευε και να τους μείνει ως κέρδος το κεφάλαιό των θυμάτων τους.

Γι' αυτόν τον λόγο "φούσκωναν" όλες τις κρατικές "φούσκες" με τον ίδιο τρόπο και σε κάποια στιγμή έπρεπε να διαλέξουν ποιες θα "σκάσουν" πρώτες για να τις λεηλατήσουν. Ποιο ήταν το πλεονέκτημα τους; Ότι σε μια κατάσταση, η οποία ήταν όμοια για όλους, αυτοί θα έλεγχαν τη σειρά. Αυτοί "τύπωναν" τα χρήματα που φούσκωναν τις "φούσκες" και αυτοί έλεγχαν τις "πιέσεις" που οδηγούν στην "έκρηξη". Οι αδύναμοι θα γίνονταν τα "πρώιμα" θύματα και οι ίδιοι θα είχαν εξασφαλίσει το "όψιμο" της σειράς τους.

Κάποιους θα τους "ανατίναζαν" πιο γρήγορα απ' ό,τι δικαιούνταν, για να κρατήσουν για τους εαυτούς τους μεγαλύτερο χρόνο. Κάποιους θα τους "έσπρωχναν" τεχνητά λίγο πιο "μπροστά" και τους δικούς τους θα τους "κρατούσαν" επίσης τεχνητά λίγο πιο "πίσω". Αυτό είναι το όλο κόλπο. Γιατί; Γιατί αυτοί, οι οποίοι σε σπρώχνουν "μπροστά", συνεργάζονται με τις λυσσασμένες "Αγορές", που επιτίθενται στους "μπροστινούς". Αν δηλαδή δεν αντισταθείς όταν σε σπρώχνουν —ως δήθεν αδύναμο—, θα μπεις "μπροστά" και εκεί είσαι απροστάτευτος. Είσαι εκτεθειμένος και θα σε "κατασπαράξουν" οι "Αγορές" μέχρι να γίνεις πραγματικά αδύναμος. Και δυνατός να είσαι, αν σου επιτεθούν, θα σου προκαλέσουν "αιμορραγία" και θα σε εξασθενίσουν μέχρι θανάτου. Θα σε πιέσουν τόσο, που θα "σκάσει" η "φούσκα" σου, χωρίς να μπορείς ν' αντισταθείς καθόλου.

Αυτό το "σφαγιαστικό" σενάριο βλέπουμε σήμερα. Ενώ όλοι οι λαοί και τα κράτη βρίσκονται σε μια περίπου ίδια κατάσταση από πλευράς χρεών, δεν βρίσκονται όλοι στην ίδια "γραμμή". Δεν είναι έξυπνοι και νοικοκυραίοι όλοι οι Βορειοευρωπαίοι —που βρίσκονται "πίσω"— και άχρηστοι όλοι οι Μεσόγειοι —που σπρώχθηκαν "μπροστά"—. Δεν είναι έξυπνοι αυτοί, των οποίων τα μεγαλύτερα επιτεύγματα είναι ν' ανακατεύουν λάσπη με αίμα σε κολοσσιαίους πολέμους και βλάκες εκείνοι οι οποίοι θεμελίωσαν τους μεγαλύτερους πολιτισμούς στην ανθρώπινη ιστορία. Κάτι εκμεταλλεύτηκαν για να τους διαχωρίσουν, ώστε να τους στοχοποιήσουν και να τους βάλουν "πρώτους" μέσα στο "σφαγείο". Μέσα στην Νέα Τάξη, δηλαδή, λίγο-πολύ όλα τα κράτη και οι λαοί βρίσκονται στην ίδια περίπου κατάσταση ...Μιλάμε για χρέη και οι πάντες είναι υπερχρεωμένοι.

Δεν είναι υπερχρεωμένοι μόνον οι Έλληνες, αλλά και οι πανίσχυροι Αμερικανοί. Οι Έλληνες όμως ήταν αυτοί οι οποίοι στοχοποιήθηκαν και όχι οι Αμερικανοί. Οι Έλληνες ήταν αυτοί, οι οποίοι "σπρώχθηκαν" πρώτοι "μπροστά", ώστε να τους αρπάξουν τα "θηρία". Οι Έλληνες είναι αυτοί οι οποίοι πρώτοι πρέπει να υπογράψουν την παραχώρηση της εθνικής

τους περιουσίας και όχι οι Αμερικανοί. Στοχοποιήθηκαν σαν εχθροί της ευρωπαϊκής οικονομίας αυτοί, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν το 2% αυτής της οικονομίας. Στοχοποιήθηκαν σαν εχθροί της παγκόσμιας οικονομίας αυτοί, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν το 0.0000 και κάτι φιλά αυτής της οικονομίας. Γιατί; Για να λεηλατηθούν. Για να μπουν πρώτοι στο "σφαγείο" και να τους ακολουθήσουν και οι όμοιοί τους. Εδώ βρίσκεται το όλο κόλπο. Ενώ βρίσκονταν όλοι στην ίδια κατάσταση, οι ιμπεριαλιστές ξεχώρισαν με υποκειμενικά κριτήρια κάποιους, για να τους στοχοποιήσουν.

Τι σημαίνουν όμως υποκειμενικά κριτήρια, όταν μιλάμε για χρέος; Τι σημαίνουν υποκειμενικά κριτήρια, όταν "μιλάνε" οι αριθμοί; Οι λαοί και τα κράτη, ως οντότητες, έχουν χρέη. Χρέη όμως, τα οποία διαχωρίζονται —ανάλογα με την προέλευσή τους— σε κρατικά και ιδιωτικά. Το λογικό είναι τα χρέη αυτά να προστίθενται και να χαρακτηρίζουν τους λαούς. Προστίθενται, γιατί αφορούν την ίδια οντότητα. Προστίθενται, γιατί, όταν θα δημιουργηθεί οικονομική "ασφυξία" —λόγω χρεών—, τα ιδιωτικά αυτά χρέη αναγκαστικά θα μετατραπούν σε κρατικά και θα έχουμε πτώχευση κράτους και λαού. Σε κανονικές συνθήκες θα έπρεπε να κρίνονται οι οικονομίες των κρατών για το σύνολο των χρεών τους, εφόσον στην τελική φάση αυτό που μετράει είναι το τελικό άθροισμα του χρέους και όχι η ποιοτική του σύνθεση.

Αυτό το άθροισμα, που οδηγεί σε μια ανάλογη ταξινόμηση, δεν το κάνουν οι ισχυροί, γιατί δεν τους συμφέρει. Δεν τους συμφέρει, γιατί με μεικτά χρέη αλλάζει η λίστα των υπερχρεωμένων κρατών. Αλλάζει η λίστα και εμφανίζει και τους ίδιους ανάμεσα στους "κορυφαίους". Αλλάζει η "σειρά" με την οποία πρέπει να μπουν τα κράτη και οι λαοί στο "σφαγείο" και αυτό δεν συμφέρει τους "σφαγείς". Εκμεταλλεύονται λοιπόν το γεγονός ότι έχουν μια στοιχειώδη ανάπτυξη και θεωρούν ότι το δικό τους ιδιωτικό χρέος "αυτοεξυπηρετείται" και άρα εξαιρείται ...σαν να μην υπάρχει καν. Οι "τρύπες" στα δικά τους ασφαλιστικά ταμεία παραμένουν ιδιωτικά χρέη, ενώ των υπολοίπων προστίθενται στα κρατικά χρέη. Το πρόβλημα, δηλαδή, γίνεται το κρατικό χρέος ...Το χρέος εκείνο, το οποίο πρέπει να πληρώσει το ίδιο το κράτος.

Γιατί το κάνουν αυτό; Για να στοχοποιούν επιλεκτικά αυτούς που τους συμφέρει. Απλά πράγματα. Είναι σαν να θέλεις να τιμωρήσεις κάποια συγκεκριμένα παιδιά, χωρίς να θέλεις να φανεί ότι κάνεις διακρίσεις, γιατί ανάμεσα σε αυτά τα παιδιά είναι και τα δικά σου. Θέλεις, για παράδειγμα, να τα τιμωρήσεις επειδή λερώθηκαν. Τι κάνεις; Τα βλέπεις και θεωρείς λέρωμα ό,τι εξαιρεί τα δικά σου παιδιά. Βλέπεις δηλαδή σε ποιο σημείο τα παιδιά σου είναι περισσότερο λερωμένα. Στα ρούχα τους ή τα παπούτσια τους; Αν είναι στα ρούχα τους, τότε τιμωρείς σκληρά αυτά, τα οποία λέρωσαν τα παπούτσια τους. Είσαι σκληρός και άμεμπτος, γιατί τα "παπούτσια" θεωρείς "σημαντικά". Γιατί; ...Γιατί έτσι θέλεις ...Γιατί έτσι σε βολεύει ...Γιατί μόνος σου αποφασίζεις και κάνεις ό,τι θέλεις.

Αυτό έκαναν οι ιμπεριαλιστές. Είδαν πού έχουν πλεονέκτημα έναντι των άλλων κρατών και εκεί τους "χτύπησαν". Τους "χτύπησαν" στο κρατικό χρέος. Γιατί; Γιατί, όπως είπαμε,

παίζουν το "παιχνίδι" της "χειροβομβίδας" και θέλουν να λεηλατήσουν τα κράτη. Αυτός ο τύπος χρέους τους βολεύει, γιατί σκάνει οι "χειροβομβίδες" των άλλων και όχι οι δικές τους. Οι εκρήξεις γίνονται μακριά από τη δική τους "αυλή". Είναι θέμα timing. Σε μια παγκόσμια οικονομία γεμάτη με εθνικές "φούσκες" έτοιμες να "σκάσουν" πηγαίνουν οι ίδιοι και "σκάνε" επιλεκτικά όποιες τους βολεύουν, όταν τους βολεύουν. Τι σημαίνει πρακτικά αυτό;

Έχοντας δημιουργήσει μόνοι τους τις "φούσκες" των τοκογλυφικών χρεών, γνωρίζουν πότε να τις "σκάσουν". Πότε τις "σκάνε"; Όταν αυτά τα τοκογλυφικά κέρδη πλησιάζουν την αξία της "λείας" ...Όταν το τοκογλυφικό χρέος, που φόρτωσαν σε έναν λαό, πλησιάζει την αξία της πραγματικής περιουσίας του λαού. ...Όταν το τοκογλυφικό χρέος, που για παράδειγμα φόρτωσαν στους Έλληνες, πλησιάζει την αξία του ελληνικού δημόσιου κεφαλαίου. Γιατί αυτή η αξία είναι το όριο της τοκογλυφίας τους; Για να γίνει η "τράμπα" που λέγαμε. Για να μπει πραγματικό κεφάλαιο στη θέση των "πέσινων" χρεών της "φούσκας" που έσκασε. Για να μην χάσει την ισορροπία της η παγκόσμια οικονομία. Για να μην υπάρξει κενό από την έκρηξη της "φούσκας" και ανατρέψει την παγκόσμια οικονομία. Ό,τι αφαιρείται με την "έκρηξη" αντικαθίσταται με κάτι "ισόβαρο", για να μην υπάρχει διαφορά.

Με αυτόν τον τρόπο εκμεταλλεύονται το κάθε μίνι εθνικό "κραχ", για να λεηλατήσουν το κράτος που χρεοκοπεί. Μόνοι τους "φουσκώνουν" το χρέος και μόνοι τους το "σκάνε", όταν κρίνουν ότι τους βολεύει. Με αυτόν τον τρόπο αποκτούν τη "λεία" που εξ' αρχής στόχευαν και λογιστικά τακτοποιείται το "κενό", που σε διαφορετική περίπτωση θα προκαλούσε η "έκρηξη" της "φούσκας" και το οποίο σε διαφορετική περίπτωση θα απειλούσε την παγκόσμια οικονομία. Πληρώνονται όλοι οι τοκογλύφοι από το "ξεπούλημα" του κράτους και μαζί μ' αυτούς επωφελούνται οι ιμπεριαλιστές. Χαμένοι είναι μόνον οι λαοί.

Το δημόσιο χρέος σε αυτό το επίπεδο τους ευνοεί. Τους ευνοεί, γιατί με τον τρόπο αυτόν ελέγχουν εξ αποστάσεως την "ωρίμανση" της κάθε εθνικής "φούσκας". Γνωρίζουν πότε μπορούν να τη "σκάσουν", εφόσον μπορούν ανά πάσα στιγμή αυτό το δημόσιο χρέος ακόμα και να το επιβαρύνουν. Αυτό το καταφέρνουν εύκολα, γιατί ελέγχουν τις διεφθαρμένες ηγεσίες αυτών των κρατών. Ηγεσίες γελοίων ανθρώπων, όπως ο Γιωργάκης, ο Μπερλουσκόνι, ο Θαπατέρο και οι υπόλοιποι των PIGS.

Αυτές τις ηγεσίες μπορούν να τις αναγκάζουν να παίρνουν "αυτοκτονικές" αποφάσεις ...Αποφάσεις, οι οποίες οδηγούν τα κράτη τους στην ύφεση και μετατρέπουν νωρίτερα και ταχύτερα το ιδιωτικό τους χρέος σε κρατικό χρέος. Αυτό σημαίνει ότι ελέγχουν την "ωρίμανση". Μπορούν να αυξάνουν τα κρατικά χρέη των στοχοποιημένων κρατών κατά βούληση. Μπορούν να τους φορτώνουν ό,τι θέλουν. Από νέες παραγγελίες για εξοπλισμούς και μεγάλα δημόσια έργα μέχρι και τα χρέη ιδιωτικών τραπεζών.

Κατά "σύμπτωση" λοιπόν όλοι οι "κακοί" έχουν μεγάλο κρατικό χρέος, χωρίς αυτό όμως να τους φέρνει στην κορυφή του συνολικού χρέους. Οι "καλοί" μπορεί να χρωστάνε συνολικά περισσότερα, αλλά παραμένουν "καλοί", γιατί τα κράτη τους δεν έχουν μεγάλα

χρέη. Παραμένουν "καλοί", γιατί οι πολίτες τους εξακολουθούν να εργάζονται και άρα εξυπηρετώντας τα χρέη τους τα "εξαφανίζουν" ως παράμετρο. Η "καλή" Ολλανδία, που μας κουνάει το δάκτυλο, είναι σε αθλία κατάσταση ...Πολύ χειρότερη από την Ελλάδα ...Το ίδιο και η Βρετανία. Ακόμα και η Γερμανία, που μας "μαλώνει", είναι σε χειρότερη κατάσταση.

Ο τρόπος όμως που "μετράνε" τα χρέη, βάζει την Ελλάδα στο στόχαστρο και όχι τη Γερμανία ή την Ολλανδία. Όμως, τα αδύναμα κράτη είναι αβοήθητα και δεν μπορούν ν' αντιδράσουν. Με ηγεσίες σάπιες και διεφθαρμένες εξευτελίζονται στο παγκόσμιο κοινό και κανένας δεν τους λυπάται που με σκυμμένο "κεφάλι" μπαίνουν στο "σφαγείο". Οι ισχυροί, που τους οδηγούν στο "σφαγείο", όχι μόνον δεν τους λυπούνται, αλλά τους δείχνουν και το "δάκτυλο" της Αφροδίτης. Απολογούνται καθημερινά σε ένα τρομοκρατημένο παγκόσμιο "ποίμνιο" μελλοθανάτων, που κι αυτό ανησυχεί για τη δική του τύχη. Αυτή είναι η μεθοδολογία των σύγχρονων "Ναζί", οι οποίοι δημιούργησαν "στρατόπεδα" συγκέντρωσης για λαούς.

Κάτω από συνεχείς απειλές και πιέσεις έβαλαν τους λαούς στην "κρεατομηχανή" των τοκογλύφων. Ξεκίνησαν από τους πιο αδύναμους με σκοπό να φτάσουν και στους πιο δυνατούς, ελπίζοντας να επιβιώσουν οι ίδιοι ως τελευταίοι και "ανώτεροι" ...Όπως ακριβώς οι Ναζί ...Η αποθέωση του εγκλήματος της συλλογικής ευθύνης. Επειδή θεωρητικά δεν μπορούν και πρακτικά δεν θέλουν —για ευνόητους λόγους— να πάρουν τα δάνεια από αυτούς που τους χρωστάνε και τους οποίους οι ίδιοι δημιούργησαν —που είναι οι τοπικοί τραπεζίτες και οι διαπλεκόμενοι— μεταφέρουν τον λογαριασμό στον λαό. Πλαισιώνοντας αυτά τα λαμόγια με αφελείς και άσχετους, που οι ίδιοι τους παρακαλούσαν να τους δώσουν δάνεια, δημιουργούν εύκολα συνθήκες ψευδούς συλλογικής ευθύνης. Για τα φιλέτα των λίγων και τα ψίχουλα των πολλών η ενοχή μετακινείται στον λαό. Δεν φταίνει οι λίγοι τραπεζίτες και οι διαπλεκόμενοι, που με εντολή των τοκογλύφων σκόρπιζαν τα χρήματα, αλλά ο ελληνικός ή ο ιρλανδικός ή ο πορτογαλικός λαός στο σύνολό του.

Γι' αυτόν τον λόγο εμφανίστηκαν και πάλι μετά από μισό αιώνα τα παλιά συλλογικά στερεότυπα ...Οι τεμπέληδες Έλληνες ...Οι μέθυσοι οι Ιρλανδοί ...Οι άχρηστοι Νότιοι κλπ.. Γι' αυτόν τον λόγο στην προπαγάνδα τους οι τοκογλύφοι θυμήθηκαν και πάλι ότι πρέπει να δίνουν "προσοχή" στις απόψεις των λαών. Μέχρι τώρα δεν τους ένοιαζαν αυτές οι απόψεις, αλλά τώρα τους "νοιάζουν". Τι άποψη έχουν οι Γερμανοί για τους Έλληνες; Τι νομίζουν οι Γερμανοί ότι πρέπει να κάνει η Γερμανία για το ελληνικό χρέος; Η Γερμανία, δηλαδή, δεν κάνει αυτό που επιθυμεί η ηγεσία της, αλλά αυτό που επιθυμεί ο λαός της. Μιλάμε για "δημοκρατία". Την ίδια "δημοκρατία" που εκμεταλλεύτηκαν οι Ναζί ...Τη "δημοκρατία" του όχλου ...Τη "δημοκρατία" που οι επαγγελματίες Γκέμπελς "έθαβαν" τους εχθρούς τους και μετά "ρωτούσαν" τον λαό για το πως να τους αντιμετωπίσουν.

Αυτό έκαναν τότε και το ίδιο κάνουν και σήμερα. Η γερμανική ηγεσία "θάβει" μέρα και νύχτα τους Έλληνες, τους Ιρλανδούς ή τους Πορτογάλους και μετά κάνουν δήθεν γκάλοπ για να τους "πουν" οι απλοί Γερμανοί τι να κάνουν. Περιγράφουν αυτούς τους λαούς σαν

τεμπέληδες, άχρηστους και μέθυσους και μετά ρωτάνε τους Γερμανούς αν θα πρέπει να τους δανείσουν χρήματα. Για να είναι ακόμα πιο σίγουροι για την απάντησή τους, αφήνουν ως υπονοούμενο ότι, αν δεν καταστραφούν οι "άχρηστοι" Έλληνες, θα καταστραφούν οι ίδιοι. Γιατί το κάνουν αυτό; Γιατί είναι Ναζί. Γνήσια παιδιά των δολοφόνων των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Αυτό το κάνουν για να "σπρώξουν" τους αδύναμους πιο γρήγορα από τους άλλους στα τοκογλυφικά "κρεματόρια" ...Να τους "σπρώξουν" στην καταστροφή, έχοντας το άλλοθι της λαϊκής "εντολής".

Κατ' εντολή του γερμανικού λαού δεν ανέλαβαν οι γερμανικές τράπεζες τα βάρη που τους αντιστοιχούσαν από την τραπεζική κρίση. Κατ' εντολή του γερμανικού λαού έβαλαν τους αδύναμους λαούς να χρηματοδοτήσουν πρώτοι απ' όλους τις ιδιωτικές τους τράπεζες. Ο γερμανικός λαός δεν θέλει να βοηθηθούν οι αδύναμοι ...και οι "καημένοι" οι ηγέτες του απλά "υπακούει" στις εντολές του. Γι' αυτόν τον λόγο έβαλαν τα ίδια τα κράτη και άρα τους απλούς πολίτες των αδύναμων χωρών να χρηματοδοτήσουν τις ιδιωτικές τοκογλυφικές τράπεζες, οι οποίες συνεργάζονταν με τους διεθνείς τοκογλύφους εις βάρος τους. Φόρτωσαν στους λαούς τα παιχνίδια που έπαιζαν η FED και η Deutsche Bank με τους τοπικούς τραπεζίτες.

Έβαλαν, για παράδειγμα, την Ιρλανδία των πέντε εκατομμυρίων πολιτών να χρηματοδοτήσει με το εξωφρενικό ποσό των εβδομήντα δις ευρώ τις ιδιωτικές της τράπεζες ...υποτίθεται για να μην καταρρεύσουν. Την Ελλάδα, των δέκα εκατομμυρίων, την έβαλαν να χρεωθεί εκατόν είκοσι δις ευρώ για τον ίδιο λόγο. Γιατί; Για να μην χάσουν χρήματα οι διεθνείς τοκογλύφοι —δηλαδή οι ίδιοι— και ταυτόχρονα για να επιδεινώσουν ακόμα περισσότερο την κατάστασή της Ιρλανδίας ή της Ελλάδας. Αυτό ήταν έγκλημα, το οποίο το έκαναν σε συνεργασία με τις προδοτικές ηγεσίες που κυβερνούσαν τα κράτη τα οποία θυματοποιούνταν ...Αυτό το έγκλημα το έκαναν εις βάρος όλων των αδυνάμων.

...Το έκαναν, για να μετατρέψουν το μεγαλύτερο μέρος του ιδιωτικού τους χρέους σε κρατικό και να χαλάσουν ακόμα περισσότερο την εικόνα των αδύναμων κρατών στο επίπεδο που ευνοεί τους ιμπεριαλιστές. Το έκαναν, για να βάλουν τους φτωχούς λαούς να χρηματοδοτήσουν τις τράπεζές τους, ώστε να μην κινδυνεύσουν οι τράπεζες των ισχυρών και αναγκαστούν να τις χρηματοδοτήσουν οι ίδιοι με έναν ανάλογο τρόπο. Επειδή χρηματοδότησαν τις τράπεζές τους οι φτωχοί, δεν χρηματοδότησαν τις δικές τους οι πλούσιοι. Επειδή χρηματοδότησαν τις τράπεζές τους οι Έλληνες και οι Ιρλανδοί, δεν χρηματοδότησαν οι Γερμανοί την Deutsche Bank ή οι Γάλλοι την Societe Generale, οι οποίες θα ήταν αυτές, που θα έπρεπε να πάρουν πάνω τους τις ζημιές από τα χρέη αυτά.

Τα εβδομήντα δις ευρώ, που έβαλαν οι φτωχοί Ιρλανδοί, ήταν ζημιά, την οποία θα έπρεπε να την πληρώσουν εκείνοι οι τοκογλύφοι, που έδωσαν αυτά τα χρήματα στην ιρλανδική τράπεζα. Δεν πλήρωσαν τη ζημιά αυτοί, οι οποίοι παράνομα, παράλογα και ανήθικα "φούσκωναν" την ιρλανδική οικονομία με "πέτσινια" χρήματα, αλλά ο λαός. Γιατί; Γιατί αυτό συνέφερε τους τοκογλύφους. Γιατί ο λαός έχει περιουσία και αυτήν είχαν βάλει

στο στόχαστρό τους οι τοκογλύφοι. Υποθηκεύτηκαν οι περιουσίες των λαών, για να στηριχθεί το τραπεζικό σύστημα των τοκογλύφων. Για χρήματα που δόθηκαν σε αφελείς, για ν' αγοράσουν μπιντέδες και πλακάκια, χάνονται ολόκληρες πατρίδες.

Αυτό είναι το colpo grosso που ξεκίνησε από τη FED και μέσω των μεγάλων ευρωπαϊκών τραπεζών "έπνιξε" την Ευρώπη. Οι τοκογλύφοι δημιούργησαν ένα παρανοϊκό τραπεζικό σύστημα, που οι ζημιές του όχι μόνον δεν τους απειλούσαν, αλλά τους διευκόλυναν. Γιατί; Γιατί έβαζαν τα κορόιδα να πληρώνουν τις ζημιές με τις περιουσίες τους. Επί χρόνια και χάρη σε διεφθαρμένες ηγεσίες φόρτωσαν αυθαίρετα και παράνομα τα κράτη και τους λαούς με χρέη και μετά, μέσω των ίδιων διεφθαρμένων ηγεσιών, έβαλαν τους λαούς να τα "αγοράσουν" με μέσον την εθνική τους περιουσία. Έβαλαν σε κάθε κράτος μια "χειροβομβίδα" και τραβούσαν την "περόνη" όποτε ήθελαν.

Για πρώτη φορά στην ιστορία του ανθρώπου, της οικονομίας και της λογικής τη ζημιά δεν θα την πάθαινε αυτός, ο οποίος σκόρπιζε ανεύθυνα τα χρήματά του, αλλά αυτοί, οι οποίοι τα έπαιρναν. Τη ζημιά δεν θα την πάθαινε αυτός, ο οποίος έχασε τα χρήματα, αλλά αυτός, ο οποίος απλά κατοικούσε στο μέρος όπου χάθηκαν τα χρήματα. Τη ζημιά δεν θα την πάθαινε αυτός, ο οποίος έπαιρνε μεσάνυχτα τηλέφωνα στα σπίτια και μοίραζε χρήματα στους αναξιόπιστους και στους αφελείς, αλλά οι λαοί, στους οποίους ανήκαν αυτοί οι αφελείς. Τη ζημιά δεν θα την πάθαινε αυτός, ο οποίος "πυροβόλησε", αλλά αυτός ο οποίος "πυροβολήθηκε" και λέρωσε τον καναπέ με το "αίμα" του. Αντί να γελάνε οι λαοί —και ειδικά οι φτωχοί— με τα παθήματα των ηλίθιων τοκογλύφων των ισχυρών κρατών, ανέλαβαν να πληρώσουν τις ζημιές.

Αντί, για παράδειγμα, να γελάνε οι Ιρλανδοί για τα εβδομήντα δις ευρώ που θα έχαναν οι τοκογλύφοι με τις χρηματοδοτικές βλακείες που έκαναν στην Ιρλανδία, αναγκάζονται τώρα να τα πληρώσουν οι ίδιοι, ξεπουλώντας την πατρίδα τους. Αντί να γελάνε με το πάθημα των ηλίθιων τοκογλύφων, οι οποίοι αυτόβουλα, ανεξέλεγκτα και χωρίς καμία εγγύηση έδιναν χρήματα σε Ιρλανδούς ν' αγοράζουν αυτοκίνητα και ν' αλλάζουν τις μπανιέρες τους, αναγκάζονται τώρα να τους πληρώνουν ως λαός τη ζημιά. Αναγκάζονται να παραδώσουν την πατρίδα τους στους ιμπεριαλιστές, οι οποίοι δήθεν θα ξεπληρώσουν τους τοκογλύφους και οι οποίοι στην ουσία είναι οι ίδιοι. Αυτό, το οποίο απέκτησαν, χύνοντας ποτάμια αίματος ηρώων, κινδυνεύουν να το χάσουν, επειδή πάνω του κάποιοι τοκογλύφοι έχυσαν σταγόνες σαμπάνιας.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι έγινε; Για το ίδιο πρόβλημα, που ήταν κοινό για όλους τους λαούς και ήταν το χρέος, δεν ακολουθήθηκαν κοινές λύσεις για όλους. Οι ισχυροί λαοί έβαλαν τους αδύναμους να πληρώσουν και "ξεφορτώθηκαν" από πάνω τους το πρόβλημα. Το αποτέλεσμα αυτής της τακτικής ήταν οι αδύναμοι να εξασθενίσουν ακόμα πιο πολύ και οι ισχυροί να ισχυροποιηθούν εις βάρος τους. Τι κέρδος θα είχαν οι ισχυροί από τη σειρά "σφαγής", εφόσον αυτή θεωρητικά σε κάποια στιγμή θα αφορούσε και τους ίδιους; Θα κέρδιζαν χρόνο και άρα περισσότερες πιθανότητες να κερδίσουν το παιχνίδι. Αυτό είναι το

μυστικό του σχεδιασμού ...Το μυστικό εκείνο, που κάνει τον "θάνατο" του αδύναμου ανάσα "ζωής" για τον ισχυρό ...Το μυστικό εκείνο, που κάνει τον δυνατό να έχει κέρδος, αν "ανατινάξει" τον αδύναμο.

Είναι σαν να έχουμε μια ομάδα ανθρώπων, η οποία σε ένα περιβάλλον απόλυτης ερήμου απειλείται με θάνατο από λιμοκτονία. Οι ισχυροί αποφασίζουν ότι είναι δύσκολα τα πράγματα για όλους και άρα ότι θα έπρεπε να δοθούν παραπάνω ευκαιρίες σε όσους έχουν ελπίδες να επιβιώσουν και άρα στους δυνατότερους. Ενεργοποίησαν, δηλαδή, τα ένστικτα των "ειδών", επειδή απλά αυτά τους βόλευαν ως πιο δυνατούς. Οι αδύναμοι ξαφνικά εμφανίστηκαν σαν "βάρος" για τη σωτηρία των υπολοίπων. Ειδικά οι πολύ αδύναμοι θα έπρεπε να σκέφτονται μέχρι και την "αυτοκτονία", για να μην καταστραφεί ολόκληρη η "ομάδα" ...Να αυτοκτονήσουν ...τόσο για να μην υποφέρουν οι ίδιοι, όσο και για να μην κολλήσουν στους υπόλοιπους "αρρώστιες" και έχουμε το φαινόμενο του "ντόμινο".

Οι δυνατοί εντελώς υποκριτικά και κρύβοντας τα πραγματικά τους σχέδια, δεν ξεχωρίζουν τους εαυτούς τους από αυτήν τη μοίρα, για να μην προκαλέσουν τους αδύναμους ...Τους αδύναμους, τους οποίους θα ωθήσουν πρώτους στην αυτοκτονία. Γιατί; Θεωρητικά για να μην "υποφέρουν", πρακτικά για να τους κανιβαλλίσουν. Μετά τις πρώτες "αυτοκτονίες" οι ισχυροί σώθηκαν, γιατί το περιβάλλον δεν είναι τόσο "εχθρικό" όσο ήταν πριν από αυτές, εφόσον έχει "κρέας" άφθονο ...Το "κρέας" των νεκρών. Ειδικά για τους "τελευταίους" της σειράς πάντα θα υπάρχει ως "τροφή" ο προηγούμενος ...Σχέδιο γνήσια εβραϊκό, εμπνευσμένο πριν χιλιάδες χρόνια στα βάθη της ερήμου.

Γι' αυτόν λόγο βάζουν τα "σκουλήκια" του ΔΝΤ σε αυτές τις χώρες. Το ΔΝΤ θα προκαλέσει την "ευθανασία" σε όσους αρνούνται την "αυτοκτονία". Το ΔΝΤ είναι αυτό, το οποίο θα δώσει "σάρκα και οστά" στην άποψη ότι πρέπει να θυσιάσει η Ελλάδα και ο ελληνικός λαός, για να σωθεί η Ευρώπη και το Ευρώ. Γνωρίζοντας λοιπόν κάποιος το παιχνίδι των χρεών, μπορεί να καταλάβει και όλα τα επιμέρους στοιχεία που το αφορούν. Στην περίπτωση της Ελλάδας, δηλαδή, αναζητούμε τα χρονικά περιθώρια που είχαν, για να την λεηλατήσουν. Ποια είναι αυτά τα περιθώρια; Από τη στιγμή που την έπιασαν από τον "λαιμό" —λόγω κρατικών χρεών και απειλής άρνησης δανειοδότησης— μέχρι τη στιγμή που θα έφταναν αυτοί στο επικίνδυνο σημείο ...και άρα σήμερα.

Αυτό είναι περίπου δύο χρόνια ...2009 με 2011 ...Αρχές Νοεμβρίου του 2011, όπως έχουν ανακοινώσει πρόσφατα και οι ίδιοι. Δύο χρόνια είχαν μπροστά τους να λεηλατήσουν τον ελληνικό λαό. Στα δύο χρόνια ήταν ρυθμισμένος ο μεγάλος "χρονοδιακόπτης" ...Ο "χρονοδιακόπτης", που, αν αφηνόταν να τερματίσει, θα "ανατίναζε" τους πάντες.

Δύο χρόνια δηλαδή είχαν μπροστά τους να λεηλατήσουν τον ελληνικό λαό. Δύο χρόνια είχαν μπροστά τους μέχρι ν' αγγίξει και τον δικό τους "λαιμό" το "μαχαίρι" του "χασάπη" της κρίσης. Δύο χρόνια είχαν μέχρι να μπουκ σε ύφεση και οι ίδιοι και άρα να τους απειλεί το δικό τους ιδιωτικό χρέος. Να μην μπορούν οι δικοί τους άνεργοι πολίτες να εξυπηρετήσουν τα δάνειά τους και άρα ν' αναγκαστεί το κράτος να τα "φορτωθεί" σε κρατικό χρέος,

χρηματοδοτώντας τις ιδιωτικές τράπεζες και τα ασφαλιστικά ταμεία. Να πάθει δηλαδή η Γερμανία ή η Γαλλία ή η Ολλανδία ό,τι έπαθε η Ελλάδα. Να αναγκαστούν να λύσουν το πρόβλημα με τον τρόπο που έβαλαν την Ελλάδα ή την Ιρλανδία να το λύσουν και άρα να μπουκώσουν στο ΔΝΤ. Αυτός ήταν ο χρονικός τους ορίζοντας, για ν' αποφύγουν την άσχημη "μοίρα" που επέβαλαν στους άλλους.

Αυτό ήταν το μέγιστο χρονικό περιθώριο που είχαν και το διέθεσαν για την Ελλάδα. Από την Ελλάδα θα ξεκινούσαν τον σχεδιασμό τους. Από την Ελλάδα θα ξεκινούσε η "σφαγή". Γιατί; Γιατί οι "σφαγείς" ήταν Εβραίοι και οι Εβραίοι έχουν πάντα έναν φόβο απέναντι στην Ελλάδα. Η Ελλάδα είναι πάντα γι' αυτούς ένα μαύρο "πρόβατο". Το πιο επικίνδυνο, ανυπότακτο και απείθαρχο "πρόβατο". Αυτήν ήθελαν να βάλουν πρώτη κάτω, όταν οι ίδιοι θα είχαν τις μέγιστες αντοχές. Αυτήν θα έβαζαν πρώτη στο "σφαγείο" και θα τρομοκρατούσαν τους υπόλοιπους να μην την λυπούνται, γιατί θα τους "κολλούσε" την "αρρώστια" της. Αν κατόρθωναν να την "σφάξουν" αυτήν, τους υπόλοιπους θα τους "ξεπετούσαν" χωρίς καθόλου δυσκολία.

Μέσα σε αυτό το διάστημα των δύο ετών θα επιχειρούσαν ν' αρπάξουν την πατρίδα των Ελλήνων μέσα από τα χέρια τους. Να καταφέρουν αυτό, το οποίο επιχείρησαν και δεν κατάφεραν τα μιλιούνια των Περσών στην αρχαιότητα ή οι σιδερόφραχτες μεραρχίες του Χίτλερ στη σύγχρονη ιστορία ...Δύο χρόνια περιθώριο είχαν.

Γιωργάκης...

...ο "Μπάτλερ" δολοφόνος.

Γνωρίζοντας αυτά τα όρια, τα οποία όλοι εμείς οι υπόλοιποι αγνοούσαμε, έπρεπε να σχεδιάσουν την κατάσταση όπως τους βόλευε. Οι απλοί Έλληνες "Μπάτλερ", οι οποίοι πρόσθεταν χρέη πάνω σε χρέη, ήταν πλέον άχρηστοι. Τώρα θα περνούσαν σε μια φάση καθαρά εγκληματική και θα έπρεπε ν' αναζητήσουν τον τέλειο συνεργάτη ...Τον συνεργάτη εκείνον, ο οποίος θα είχε το "άλλοθι" ή το "όνομα" ή τη διαβολική ικανότητα να "πυροβολήσει" τον λαό, χωρίς να κινδυνεύσει ο ίδιος ...Τον αδίστακτο συνεργάτη, ο οποίος θ' αναλάμβανε να "εκτελέσει" τον κοιμώμενο ελληνικό λαό ...Τον προδότη, ο οποίος θα έπιανε στον "ύπνο" τον ελληνικό λαό και θα τον ανάγκαζε σε ξεπούλημα υποταγής απέναντι στους δανειστές.

Λογική είναι αυτή η κορύφωση. Ο συνεχής δανεισμός δεν είναι δυνατόν να συνεχίζεται επ' άπειρον. Σε κάποια στιγμή το έργο του δανεισμού θα έπρεπε να τελειώσει. Το θύμα θα έπρεπε να είναι "δεμένο" με τα χρέη και ο τελευταίος "Μπάτλερ" απλά να του δώσει τη χαριστική "βολή" ...Να τον εκτελέσει εν ψυχρώ ...Να τον εκτελέσει όχι ως φυσικό πρόσωπο αλλά ως ιδιοκτήτη ...Να τον τρομοκρατήσει και να τον βάλει να υπογράψει το τέλος του ...Να υπογράψει τη μεταβίβαση της ιδιοκτησίας του στους δανειστές του.

Από αυτήν την ανάγκη μπορούμε να καταλάβουμε και πότε περίπου θα φτάναμε στην κορύφωση. Το "έργο" πλησίαζε στο τέλος του, όταν τα "φουσκωμένα" τοκογλυφικά δάνεια θα πλησίαζαν την αξία της περιουσίας του ελληνικού λαού. Πότε μετρήθηκε η περιουσία του ελληνικού κράτους; Όταν τα δάνειά μας πλησίασαν το τρομακτικό ποσό των 300 δις ...Τότε που —κατά σύμπτωση— μετρήθηκε η δημόσια περιουσία σε ένα περίπου ανάλογο ποσό. Αυτό έγινε στο δεύτερο μισό της πρωθυπουργικής θητείας του Κωστάκη ...Στα μέσα του 2009.

Τότε έπρεπε ν' αλλάξουν συμπεριφορά οι εισβολείς και τότε την άλλαξαν. Ο κουρασμένος "Μπάτλερ" της Ραφήνας τότε δεν τους εξυπηρετούσε, γιατί απλούστατα είχαν αλλάξει οι ανάγκες τους. Δεν ήθελαν κάποιον, ο οποίος απλά με την ανικανότητά του ή την αδιαφορία του θα αύξανε το χρέος. Δεν τους βόλευε, γιατί απλούστατα δεν μπορούσε να τους εξυπηρετήσει. Είχε ήδη υποστεί τη "φθορά" της προηγούμενης διακυβέρνησης και επιπλέον το ίδιο το κόμμα του δεν είχε μια ανάλογη κοινωνική "πίστωση" να κάνει κάτι το τόσο σοβαρό. Η ΝΔ δεν είχε ούτε μία στο εκατομμύριο πιθανότητα να πετύχει το ξεπούλημα της χώρας.

Έχοντας ήδη ένα βεβαρημένο "παρελθόν" —και με όλα τα "σοσιαλιστικά" συνδικάτα απέναντί της— δεν θα μπορούσε όχι απλά να ξεπουλήσει, αλλά ούτε να μοσχοπουλήσει ακόμα και να μπορούσε. Δεν θα την άφηναν οι "απέναντι" ...Οι επαγγελματίες κρατικοδίαιτοι ...Οι "φεουδάρχες" του δημοσίου τομέα Πασόκοι στο σύνολό τους. Ποιος μπορεί να ξεχάσει τι συνέβαινε όταν ιδιωτικοποιούσε η ΝΔ και έβγαζε το "όλον" ΠΑΣΟΚ στον δρόμο της διαμαρτυρίας; Μπλουζάκια τύπωναν με υποσχέσεις ότι θα ξανακρατικοποιούσαν αυτά, τα οποία ιδιωτικοποιούνταν. Σε πενταπλάσιες τιμές πούλησαν μετοχές του ΟΤΕ οι Νεοδημοκράτες και τους κατηγορούσαν για προδοσία αυτοί, οι οποίοι λίγους μήνες μετά έδωσαν τζάμπα τον ΟΤΕ στους Γερμανούς.

Αυτά όλα τα γνώριζαν οι ξένοι "δανειστές" μας. Αυτοί, οι οποίοι ήθελαν ν' αρπάξουν τζάμπα την πατρίδα μας. Άρα εξ' αρχής ήταν σίγουρο για το ποιο κόμμα θα μεθόδευε το ξεπούλημα. Γνώριζαν ότι μόνον το ΠΑΣΟΚ είχε την "πίστωση" να ξεπουλήσει τη χώρα ...Το ΠΑΣΟΚ, που δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι ιδρύθηκε από τον Εβραίο Παπανδρέου και χρηματοδοτήθηκε στη γέννησή του από τους Εβραίους της Νέας Υόρκης. Αυτό το ΠΑΣΟΚ μόνον μπορούσε να τους εξυπηρετήσει, γιατί είχε εκείνο το "σοσιαλιστικό" παρελθόν, που θα έδινε το απαραίτητο "άλλοθι" στους οικονομικούς δολοφόνους να επέμβουν στην Ελλάδα.

Κανένας άλλος πολιτικός φορέας εκτός από το ΠΑΣΟΚ δεν θα μπορούσε ούτε καν να διανοηθεί να κάνει αυτά, τα οποία σήμερα βλέπουμε. Κανένας δεν θα μπορούσε να "βιάζει" σε τέτοιο βαθμό τους δημοσίους υπαλλήλους όσο αυτός, ο οποίος τους επέτρεψε ν' αλωνίζουν όλες αυτές τις δεκαετίες της αθλιότητας. Κανένας δεν θα μπορούσε να "ακρωτηριάσει" σε τέτοιο βαθμό τον κρατικό μηχανισμό όσο εκείνος, ο οποίος τον "θέριαψε" όλες αυτές τις δεκαετίες. Η επιλογή ΠΑΣΟΚ ήταν όχι μόνον ιδανική, αλλά και μοναδική.

Το μόνο που "παιζόταν" θα ήταν το πρόσωπο, το οποίο θα ηγούνταν αυτού του κόμματος. Αυτή η νέα κατάσταση, όπως αντιλαμβανόμαστε, άλλαζε πλήρως τα δεδομένα. Ήθελαν έναν απόλυτα προδότη "Μπάτλερ" ...Έναν δικό τους άνθρωπο να εκτελέσει την πιο απεχθή αποστολή ...Ήθελαν έναν "Μπάτλερ" δολοφόνο, ο οποίος θα έπαιζε την τελευταία πράξη του δράματος ...Έναν "Μπάτλερ", που, ακόμα κι αν τον έβλεπε ο λαός με το "όπλο", δεν θα αντιδρούσε, γιατί θα τον "εμπιστευόταν" ...Έναν "δολοφόνο", ο οποίος θα έπιασε από τον "λαιμό" τον αφελή κοιμόμενο και θα τον έβαζε να υπογράψει το "τέλος" του ...Θα τον έβαζε να υπογράψει την καταστροφή του, για να γλιτώσει τη ζωή του.

Το μόνο πραγματικό πρόβλημα, που είχαν οι δανειστές, ήταν το πρόσωπο το οποίο θα παρίστανε τον "Μπάτλερ" ...Το πρόσωπο, το οποίο θ' αναλάμβανε τον ρόλο να "εκτελέσει" τον στόχο τους. Γιατί είχαν πρόβλημα; Γιατί το τέλειο γι' αυτούς πρόσωπο από πλευράς "βιτρίνας" ήταν απόλυτα ηλίθιος και το τέλειο για τους ίδιους πρόσωπο από πλευράς ικανότητας ήταν απόλυτα απεχθές στον λαό. Το πρόβλημά τους στην Ελλάδα, δηλαδή, ήταν απλό. Από τη μία πλευρά είχαν τον ευχάριστο "πονοκέφαλο" του σίγουρα αποτελεσματικού ΠΑΣΟΚ και από την άλλη είχαν τον επικίνδυνο "πονοκέφαλο" του ανθρώπου, ο οποίος θα ηγούνταν του ΠΑΣΟΚ.

Οι επιλογές τους όχι απλά δεν ήταν παρόμοιες, αλλά είχαν ακραίες διαφορές μεταξύ τους. Από τη μία πλευρά είχαν τον Γιωργάκη και από την άλλη τον Βενιζέλο ...Καί οι δύο το ίδιο διατεθειμένοι να προδώσουν, αλλά απόλυτα διαφορετικοί μεταξύ τους. Ο Γιωργάκης φαινόταν ιδανικός, αλλά ήταν σχεδόν ηλίθιος με την ιατρική σημασία του όρου. Ήταν ιδανικός, γιατί ήταν γιος και κληρονόμος του ιδρυτή του ΠΑΣΟΚ και άρα με την ανάλογη "πίστωση" για κάποιο μέρος του λαού. Ήταν Εβραίος σε έναν κόσμο όπου Εβραίοι ήταν κι εκείνοι οι οποίοι τον "κατακτούσαν". Ήταν λάτρης της Παγκόσμιας Διακυβέρνησης σε έναν κόσμο όπου δέσποζαν οι εμπνευστές της. Ήταν μέλος της λέσχης Μπίλντερμπεργκ, η οποία εμφανιζόταν ως ο φορέας αυτής της Διακυβέρνησης.

Αυτός ο άνθρωπος, ο οποίος είχε τα προσόντα να είναι ο ιδανικός άνθρωπος για τη δουλειά τους, ήταν ταυτόχρονα και βλάκας. Μιλάμε για "νούμερο". Ο κόσμος γελοούσε μ' αυτόν. Τον χρησιμοποιούσε ως παράδειγμα προς αποφυγή. Ήταν το "παιντί" που γέρασε και όχι απλά δεν ενηλικιώθηκε, αλλά ούτε ελληνικά κατόρθωσε να μάθει ...Ήταν ο γιος της Μαργαρίτας, που άφηνε στη μάνα του το "βάρος" για τις δικές του πολιτικές αποφάσεις ...Ήταν ο ποδηλάτης, που τσακίστηκε με το ποδήλατο ...Ήταν ο κωπηλάτης, που χάθηκε με το κανό ...Ήταν ο φουκαράς, που κερνούσε κουραμπιέδες με τον δίσκο ...Ήταν ο άνθρωπος που καθάριζε τους συνεδριακούς χώρους με τη σκούπα ...Ήταν ο άνθρωπος που εμφανίστηκε με κολάν στο Παναθηναϊκό Στάδιο ...Ο άνθρωπος, που έβαλε ένα άσπρο πουκάμισο και νόμισε ότι έγινε ο Ομπάμα ...Ο άνθρωπος, που, ότι σκεφτόταν μόνος του να κάνει, για να προβάλει τον εαυτό του, τον εξέθετε ...Μιλάμε για ένα ζωντανό "καρτούν".

Απέναντί του στεκόταν ο Βαγγέλης ...Ο Βαγγέλης με τα ακριβώς αντίθετα χαρακτηριστικά ...Ο αδίστακτος και ικανός, αλλά απεχθής Βαγγέλης ...Ο Βαγγέλης, τον

οποίο δεν συμπάθησε ποτέ καμία βάση και καμία κορυφή του κόμματος ...Ο διαπλεκόμενος Βαγγέλης, που γνώριζε να χρησιμοποιεί τις "πλάτες" των προσπατών του για ν' αναρριχάται στην κοινωνική, πολιτική και κομματική ιεραρχία ...Ο διεφθαρμένος Βαγγέλης, που με το "αζημίωτο" μπορούσε να προσφέρει την οποιαδήποτε "επιστημονική" γνωμάτευση βόλευε τους εντολοδότες του ...Ο τετράπαχος Βαγγέλης, που υποτιμούσε τον λαό και του το έδειχνε ...Ειδικά όταν αυτός ο λαός τον "έλουζε" με τον καφέ του.

Ανάμεσα σ' αυτούς τους δύο είχαν να διαλέξουν και η επιλογή δεν ήταν εύκολη. Τελικά κατέληξαν στον πρώτο. Γιατί; Γιατί το εγχείρημα ήταν εξαιρετικά αντιλαϊκό και το προσόν της "πίστωσης" και του "ονόματος" μέτρησε παραπάνω από την ικανότητα. Πίστευαν ότι ικανοί υπήρχαν πολλοί, αλλά Παπανδρέου ένας. Άλλωστε θα ήταν κι αυτοί εκεί "κοντά" και θα τον έλεγχαν. Δεν θα τον άφηναν τον Γιωργάκη να ενεργεί μόνος του. Θα τον πρόσεχαν. Θα του έδιναν τα "σκονάκια", έστω κι αν ακόμα και στην ανάγνωσή τους είχε πρόβλημα. Από εκεί και πέρα κανένα πρόβλημα. Από τη στιγμή που επέλεξαν το πρόσωπο, το οποίο θα ηγούνταν στο ΠΑΣΟΚ, ήταν εύκολο να τον μετατρέψουν σε Πρωθυπουργό. Ήταν θέμα χρόνου να βάλουν τον λαό να νομιμοποιήσει με την ψήφο του τον "Μπάτλερ" της δικής τους επιλογής. Να τον νομιμοποιήσει και μετά να πάει για "ύπνο".

Γιατί ήταν τόσο σίγουροι ότι θα τον έκαναν πρωθυπουργό; Γιατί έτσι λειτουργεί ο δικομματισμός. Και ένα "κουνάβι" να βάλεις επικεφαλής ενός από τα δύο μεγάλα κόμματα, όταν θα έρθει η "σειρά" του, θα κυβερνήσει. Αυτό ήταν το εύκολο γι' αυτούς. Αφεντικά και των δύο κομμάτων ήταν και μπορούσαν να ελέγχουν τα αποτελέσματα, ελέγχοντας το τι επιτρέπεται και τι απαγορεύεται να λέει και να υπόσχεται ο καθένας ...Είπαμε ...Ο καθένας με τη σειρά του, όταν το αποφάσιζαν τα αφεντικά. Εδώ εμφάνισαν σαν χαρισματικό πρωθυπουργό το σκουλήκι της Αναγνωστοπούλου, θα είχαν πρόβλημα με τον Γιωργάκη;

Πώς θα εκλεγόταν ο δικός τους "Μπάτλερ" με απόλυτη σιγουριά σε μια περίοδο όπου δεν επιτρεπόταν ούτε λάθη ούτε καθυστερήσεις ούτε εκπλήξεις; Φυσικά με τον πλέον ασφαλή γι' αυτούς τρόπο, που στην προκειμένη περίπτωση είναι ο αθέμιτος ανταγωνισμός ...Λέγοντας: "...Λεφτά Υπάρχουν". Κανένα πρόβλημα για τους δανειστές. Όταν και ο τελευταίος Έλληνας έβλεπε το πρόβλημα της ύφεσης να πλησιάζει, ο υποψήφιος "Μπάτλερ" θα αφηνόταν από τους δανειστές να εκλεγεί με την ασφάλεια του ψέματος. Δεν υπήρχε δηλαδή καν θέμα για το ποιο κόμμα θα έπαιρνε τη θέση του επόμενου "Μπάτλερ". Από τη στιγμή που υποχρέωσαν τη ΝΔ να κατέβει στις εκλογές με "μειώσεις" μισθών και συντάξεων, νικητής θα γινόταν αυτός, ο οποίος θα επέμενε στις "αυξήσεις".

Οι εκλογές έγιναν, τα ψέματα έπιασαν "τόπο" και ο Γιωργάκης έγινε Πρωθυπουργός. Ο λαός είχε κάνει το "καθήκον" του. Το υποψήφιο θύμα επέλεξε τον "Μπάτλερ" της τελευταίας "βάρδιας" και πήγε ήσυχο για "ύπνο". Ούτε φανταζόταν τι γινόταν εκείνη την ώρα στα υπόγεια του "σπιτιού" του. Ούτε φανταζόταν τι έκαναν οι συνένοχοι "υπηρέτες" σε συνεργασία με τον εγκληματία "Μπάτλερ". Δεν γνώριζε ότι οι εχθροί μεθόδευαν την είσοδό τους μέσα στο σπίτι του. Ότι έχουν διαφθείρει τους "υπηρέτες" και αυτοί έχουν αφήσει τις

"πόρτες" ανοικτές. Ότι έχουν βάλει έναν δικό τους άνθρωπο στη βάρδια του "Μπάτλερ" ...Του οπλισμένου με την εξουσία "Μπάτλερ", ο οποίος περιφέρεται μέσα στο "σπίτι" και έχει τη δυνατότητα να μπει μέσα στην "κρεβατοκάμαρα" του στόχου τους.

Τι σημαίνουν αυτά πρακτικά; Ότι οι "υπηρέτες" —και συγκεκριμένα οι υπηρεσιακοί παράγοντες—, οι οποίοι ελέγχονται από την πολιτική ηγεσία, ακριβώς την επομένη της εκλογικής νίκης τού ΠΑΣΟΚ είχαν αρχίσει την υπονόμευση της ελληνικής οικονομίας. Είχαν αρχίσει να μεθοδεύουν τα πράγματα, για να έρθει το ΔΝΤ στη χώρα ...Το ΔΝΤ, το οποίο μέχρι τότε αφορούσε μόνον τριτοκοσμικές "Μπανανίες" ...Το ΔΝΤ, με το οποίο συνομιλούσε κρυφά ο Γιωργάκης ακόμα κι όταν υποσχόταν στον λαό αυξήσεις, γιατί "λεφτά υπήρχαν" ...Το ΔΝΤ του Εβραίου Στρος Καν, τον οποίο ο Εβραίος Γιωργάκης θαύμαζε ...Το ΔΝΤ της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ.

Με συνωμοσία έβαλαν την Ελλάδα στο ΔΝΤ. Μιλάμε ευθέως για συνωμοσία, γιατί υπάρχουν πλέον τα στοιχεία που το αποδεικνύουν. Δεν είναι μόνον η ομολογία του Στρος Καν. Υπάρχουν και τα επιμέρους στοιχεία, που το αποδεικνύουν. Ποια είναι αυτά; Τι μας έβαλε στο ΔΝΤ; Το δημοσιονομικό έλλειμμα και η κατακόρυφη πτώση των αξιών των κρατικών ομολόγων. Το έλλειμμα και αυτή η απαξίωση των ομολόγων ήταν που μας οδήγησαν στην αδυναμία δανεισμού και από εκεί πήγαμε στο ΔΝΤ. Τώρα όμως αποδεικνύεται ότι τίποτε από αυτά δεν ήταν πραγματικά. Η Ελλάδα "παγιδεύτηκε" εκ των έσω, για να μπει νωρίτερα από τους υπολοίπους στο "σφαγείο".

Αποδεικνύεται ότι "φούσκωσαν" επίτηδες το έλλειμμα οι "υπηρέτες" τής Στατιστικής Υπηρεσίας ...Με "άνωθεν" εντολή, που ξεφεύγει από τα όρια της χώρας ...Αυτό μάλιστα σε συνεργασία με την ανώτατη πολιτική ηγεσία. Δεν ήταν μόνον που οι υπάλληλοι "φούσκωναν" το έλλειμμα, για να εκθέσουν την ελληνική οικονομία. Την ίδια ώρα που ο Παπανδρέου μιλούσε με τον Στρος Καν, ακολουθούσε εντελώς εγκληματικά μια οικονομική πολιτική σπατάλης, η οποία επιβάρυνε αυτό το έλλειμμα. Τους τρεις πρώτους μήνες έκανε σπατάλες το ΠΑΣΟΚ, για να "βοηθήσει" την Στατιστική Υπηρεσία να εκθέσει την ελληνική οικονομία.

Τι άλλο μας οδήγησε στο ΔΝΤ; Η πτώση της αξίας των ομολόγων. Μία πτώση, η οποία και πάλι έγινε με "άνωθεν" εντολή, εφόσον όλοι θυμόμαστε τα παιχνίδια της Τράπεζας της Ελλάδας με τις αγοραπωλησίες του "αέρα" και τα περίφημα T3 που έγιναν T10 και μυστηριωδώς ξανάγιναν T3. Την αμέσως επομένη της νίκης του ΠΑΣΟΚ έγινε αυτή η προδοτική "δολιοφθορά" της ελληνικής οικονομίας. Οι "υπηρέτες" είχαν κάνει τη δουλειά τους. Είχαν βάλει τους ξένους άρπαγες μέσα στο "σπίτι". Από εκεί και πέρα ήταν εύκολη η μονιμοποίησή τους, γιατί γνώριζαν πώς να ρυθμίζουν την οικονομία, για να μην μπορούμε να τους διώξουμε.

Πώς ρυθμίζεται μια οικονομία για να μην μπορεί ν' απαλλαγεί από τους δανειστές της; "Καρφώνονται" οι "πόρτες" και τα "παράθυρα", ώστε να μένουν πάντα "ανοικτά". Μονιμοποιούνται οι καταστάσεις που τους έβαλαν μέσα στην οικονομία. Μονιμοποιείται το

έλλειμμα και η αδυναμία δανεισμού από τις αγορές. Πώς γίνεται αυτό; Με πρόφαση τη μείωση του κρατικού ελλείμματος περικόψεις μισθούς και συντάξεις στον δημόσιο τομέα, για να δημιουργήσεις συνθήκες ύφεσης. Για να το επιταχύνεις αυτό ακόμα πιο πολύ, βάζεις το χέρι σου όπου μπορεί να ενισχύσει την ύφεση. Γι' αυτόν τον λόγο οι "Τροϊκανοί" ασχολούνται και με τους μισθούς του ιδιωτικού τομέα, ενώ θεωρητικά δεν τους αφορά. Οι συνθήκες ύφεσης διατηρούν το έλλειμμα σε υψηλό βαθμό, γιατί δημιουργούν πρόβλημα στην εισροή εσόδων από φόρους, εφόσον δεν λειτουργεί η αγορά.

Όταν δεν έχουν χρήματα οι εργαζόμενοι, δεν μπαίνουν χρήματα στην αγορά και κλείνουν επιχειρήσεις. Όμως, αυτά τα "λουκέτα" τούς είναι χρήσιμα, γιατί επιβαρύνουν ακόμα περισσότερο την ύφεση. Αυτή η διπλή ζημιά είναι το ζητούμενο γι' αυτούς. Δεν εισπράττονται φόροι και άρα έσοδα για το κράτος και την ίδια στιγμή η ανεργία αυξάνει τα έξοδά του. Η ενισχυμένη από τα δικά τους "σφάλματα" ύφεση οξύνει την ανεργία και άρα αυξάνει ακόμα περισσότερο το έλλειμμα του προϋπολογισμού, εφόσον ακολουθεί η αναγκαστική και πολυδάπανη κοινωνική πολιτική στήριξης αυτών των ανέργων. Αυτό ήταν το ζητούμενο των μέτρων της Τρόικας. Να ενισχύσουν ακόμα περισσότερο την ύφεση, ώστε οι συνέπειές της να πέσουν κατ' ευθείαν στην "τρύπα" του ελλείμματος ...Ένας φαύλος κύκλος, ο οποίος μπορεί να "βυθίσει" στον "πάτο" ακόμα και μια υγιή οικονομία.

Γι' αυτόν τον λόγο λέμε ότι χρησιμοποιούν ως πρόφαση την προσπάθεια για μείωση του ελλείμματος. Γιατί; Γιατί, χάρη στο μεγάλο έλλειμμα μάς εξουσιάζουν. Γιατί το "έλλειμμα" διατηρεί τους δανειστές μας στην πατρίδα μας. Αυτό κάνει την οικονομία μας εξαρτώμενη από τους ίδιους και άρα από τον εκβιασμό τους. Εξαιτίας του ελλείμματος έχουμε ανάγκη τα δάνειά τους και άρα την παρουσία τους. Ο εφιάλτης αυτών των δανειστών είναι η μείωση αυτού του ελλείμματος. Ο εφιάλτης τους είναι το πρωτογενές πλεόνασμα ...Αυτό, το οποίο δήθεν ονειρεύονται να μας προσφέρουν με τις ενέργειές τους. Γιατί είναι εφιάλτης; Γιατί, αν το εξασφαλίσεις, σημαίνει ότι μπορείς να διώξεις τους τοκογλύφους με τις κλωτσιές και να τους πεις ότι θα σκεφτείς πώς και με ποιους όρους θα τους ξεπληρώσεις. Μπορείς να τους διώξεις, γιατί η καθημερινότητά σου δεν εξαρτάται από τα δικά τους δάνεια.

Οι τοκογλύφοι, δηλαδή, γνωρίζουν ότι το έλλειμμα είναι το όλο μυστικό της παραμονής τους στον εχθρικό γι' αυτούς χώρο. Το έλλειμμα είναι η βασική προϋπόθεση, για να συνεχίσουν την αθλιότητά τους. Γι' αυτόν τον λόγο μειώνουν μισθούς και συντάξεις εργαζομένων, αλλά τα έξοδα και τις σπατάλες του δημοσίου, που κατά κύριο λόγο ευθύνονται για το έλλειμμα, δεν τα μειώνουν. Στην πραγματικότητα, δηλαδή, όχι απλά δεν κάνουν τίποτε για να μειώσουν το έλλειμμα, αλλά κάνουν οτιδήποτε για να το αυξήσουν. Αρκεί να μην είναι προκλητικό και να μην χρεώνεται στους ίδιους. Γι' αυτόν τον λόγο αφήνουν την Κυβέρνηση να είναι "σπάταλη" και απλά την "μαλώνουν".

Γι' αυτόν τον λόγο κόβουν τα λίγα ευρώ από τη σύνταξη του φτωχού συνταξιούχου και ο καθ' ύλην υπουργός, που κάνει την οικονομία, είναι με την άδεια της Τρόικας εξαιρετικά σπάταλος ...Προκλητικά σπάταλος. Μόνον το νέο αυτοκίνητο και το νέο γραφείο του

Βενιζέλου κόστισαν στον ελληνικό λαό 2.000.000 ευρώ. Εκατομμύρια δαπανούνται για ταξίδια με το πρωθυπουργικό τζέτ. 70.000.000 ευρώ πλήρωσαν για τους Special Olympics. Γι' αυτόν τον λόγο συμμετέχουν όσο-όσο στα μεγάλα έργα, για να μην σταματήσει το κράτος τα μεγάλα έργα και άρα τα μεγάλα έξοδα. Όλα αυτά δεν είναι τυχαία. Τους συμφέρει να διατηρούν το έλλειμμα μεγάλο, για να μην μπορείς να τους διώξεις. Όσο πιο πολύ θα μένουν στη χώρα τόσο πιο πολύ θα αυξάνεται το έλλειμμα και άρα τόσο πιο αναγκαίος θα γίνεται ο δανεισμός από αυτούς.

Το έλλειμμα, δηλαδή, είναι η πρόφαση, για να νομιμοποιήσουν την παρουσία τους στην πατρίδα μας ...Το "άλλοθι" των οικονομικών δολοφόνων. Ο περιορισμός του γίνεται το υποτιθέμενο "δισκοπότηρο" της "σωτήριας" αποστολής τους, χωρίς αυτό να είναι ο πραγματικός τους στόχος. Γι' αυτόν τον λόγο δεν κάνουν τίποτε πραγματικά για να μειώσουν το έλλειμμα, παρά μόνον για να το αυξήσουν. Διέλυσαν τον φοροεισπρακτικό μηχανισμό και δεν κυνηγάνε τη φοροδιαφυγή. Δεν προσπαθούν να μειώσουν το έλλειμμα, εισπράττοντας διαπιστωμένες οφειλές προς το δημόσιο. Κάνουν φοροεπιδρομές, γιατί αυτό τους εξυπηρετεί. Φιλοδοξούν μέσω των νέων φόρων να επιβαρύνουν διαρκώς την ύφεση και να διατηρήσουν το έλλειμμα εκεί όπου τους βολεύει. Τραβάνε χρήμα, το οποίο θα έμπαινε στην αγορά, για να προκαλέσουν την πολυδάπανη για το κράτος ανεργία.

Από τη στιγμή λοιπόν που μπήκαν στη χώρα οι άνθρωποι των δανειστών, είναι δύσκολο να τους βγάλεις. Θα σε οδηγήσουν στην απόλυτη καταστροφή, για να σε λεηλατήσουν. Γι' αυτόν τον λόγο σε ωθούν στην ύφεση. Για να μην μπορείς να κλείσεις την "τρύπα" του ελλείμματος, ώστε σε κάποια στιγμή να μπορέσουν ν' ανέβουν στο "δωμάτιο" και να σε "εκτελέσουν". Αυτό είναι το ζητούμενο. Να καταστρέψουν την οικονομία και να εκμεταλλευτούν το "έλλειμμα", ώστε να σου παρουσιάσουν σαν μοναδική λύση για το "κλείσιμό" του το "ξεπούλημα" της δημόσιας περιουσίας. Η δημόσια περιουσία είναι που τους ενδιαφέρει και τίποτε άλλο. Τα χρήματα δεν τους ενδιαφέρουν ...Έχουν "μηχανάκια" που τα τυπώνουν με τον τόνο ...Τη γη των Ινδιάνων θέλουν και όχι να τους επιστρέψουν οι Ινδιάνοι το ούισκι.

Όταν σε φτάσουν στα όρια της οικονομικής καταστροφής με τα δικά τους "μέτρα", τότε σε "πυροβολούν" και σε "σκοτώνουν". Όταν καταστραφεί η οικονομία σου και το έλλειμμα "κλείνει" μόνον με πωλήσεις δημόσιας περιουσίας, έχεις "τελειώσει". "Πέθανες" ως λαός, γιατί δεν ελέγχεις τίποτε στην πατρίδα σου. Αυτό είναι το ζητούμενο για τα σκουπίδια, τα οποία σήμερα παριστάνουν τους εκπροσώπους της Τρόικας. Να ρίξουν τις αξίες και βέβαια το ηθικό του λαού. Ο λαός, ο οποίος φτωχάινει ξαφνικά, δεν έχει δυνάμεις ν' αντιδράσει. Είναι σοκαρισμένος και θέλει να πιστέψει όποιον του υπόσχεται οτιδήποτε. Όποιον του υπόσχεται σωτηρία. Εφησυχάζεται όταν ακούει λόγια παρηγοριάς.

Αυτό κάνουν τώρα οι αλήτες της Τρόικας, οι οποίοι μας υπόσχονται "αναπτύξεις" και "εξόδους" στην αγορά σε κοντινά χρονικά διαστήματα. Ο λαός τούς πιστεύει και δεν αντιδρά, γιατί ελπίζει όταν ακούει "επιστημονικές" αναλύσεις με χρονοδιαγράμματα. Είναι

σαν τον καρκινοπαθή, ο οποίος είναι έτοιμος να φάει γαλάζιους σκορπιούς, προκειμένου να σωθεί. Ελπίζει σε μια κατάσταση, που η ελπίδα απαγορεύεται, γιατί απειλεί με θάνατο. Δεν βλέπει αυτά που πρέπει να δει για ν' αντιδράσει. Δεν βλέπει ότι εξαιτίας της ύφεσης διαλύονται οι αξίες και οι ξένοι άρπαγες διεκδικούν τα πάντα για λίγα "ψίχουλα" ... "Ψίχουλα", τα οποία δεν θα τα δώσουν, αλλά που θα τα "συμφηφίσουν" με τα παλιά χρέη. Ήδη άρχισαν τα παζάρια. Όταν τα χρέη μας ήταν 300 δις ευρώ, τόση περίπου ήταν η αξία της δημόσιας περιουσίας. Όταν οι Γερμανοί μίλησαν για "κούρεμα" 50% του χρέους, ως δια μαγείας η περιουσία μας άξιζε 120 δις ευρώ, τα οποία βεβαίως και δεν μας ανήκουν.

Ούτε ένα ευρώ δεν θα μπει στην ελληνική οικονομία από τις ιδιωτικοποιήσεις. Όλα τα χρήματα από το ξεπούλημα της περιουσίας των Ελλήνων θα πάνε στις τσέπες των τοκογλύφων. Το λέει το ίδιο το καταστατικό της Ανώνυμης Εταιρείας, η οποία ιδρύθηκε για να μεθοδεύσει το πλιάτσικο. Θα τα χάσουμε όλα ως λαός και η "τρύπα" του ελλείμματος — ακόμα κι αν μηδενιστεί— θα ξαναμεγαλώσει, εφόσον δεν θα έχουμε οικονομία. Δεν θα είμαστε τίποτε διαφορετικό από μια Αϊτή ή μια Αγκόλα. Αυτούς τους άθλιους ιμπεριαλιστές στηρίζουν όσοι προδότες κατηγορούν την κυβέρνηση ότι δεν λειτουργεί "γρήγορα" και προς τη "σωστή" κατεύθυνση ... Τα παπαγαλάκια της προδοσίας, που τρέχουν να φιλήσουν τα χέρια των δολοφόνων της Τρόικας ... Οι Πρετεντέρηδες, οι Καψήδες και οι Μπάμπηδες της πληρωμένης δημοσιογραφίας.

Όλα τέλεια τα σκέφτηκαν οι άρπαγες ... εκτός από ένα πράγμα. Ο "Μπάτλερ" της επιλογής τους ήταν ηλίθιος και έπρεπε να τον προσέχουν. Να τον προσέχουν, γιατί πολλές φορές ένας ηλίθιος μπορεί να κάνει μεγαλύτερη ζημιά ακόμα και από τον πιο δαιμόνιο εχθρό. Μπορεί να κάνει ζημιά, γιατί στην κυριολεξία δεν ξέρει τι κάνει. Δεν ξέρει τι είναι σημαντικό και τι όχι. Δεν ξέρει πότε πρέπει να λέει ψέματα και πότε όχι. Πότε να διαβεβαιώνει για κάτι σημαντικό και πότε όχι. Σαν το χαζό παιδί που το ρωτάς αν έκανε τα μαθήματά του ή αν συγύρισε το δωμάτιό του και σου απαντάει πάντα ναι, αλλά, αν δεν το ελέγξεις, την πάτησες. Όταν ελέγξεις δηλαδή έναν ηλίθιο, μπορεί να πάθεις ζημιά, γιατί ποτέ δεν ξέρεις αν έκανε και πώς έκανε αυτό το οποίο προβλεπόταν και εσύ το θεωρείς βασικό για την εξέλιξη του σχεδιασμού σου. Πρέπει να γνωρίζεις πότε ένα "ναι" είναι σίγουρο και πότε ένα "όχι" είναι αληθές.

Αυτό έπρεπε να το είχαν υπόψη τους με την επιλογή του Γιωργάκη. Ήταν απόλυτα υπάκουος στις εντολές τους, ήταν απόλυτα προδότης, ήταν απόλυτα πειθήνιο όργανό τους, αλλά παντελώς άχρηστο. Γνώριζαν ότι είναι ηλίθιος, αλλά παρ' όλα αυτά τον εμπιστεύονταν. Γιατί; Γιατί είχαν "χρόνο". Είχαν χρόνο να διορθώσουν ακόμα και τα λάθη του ... Είχαν μπροστά τους όλη τη "νύχτα" ... Δύο χρόνια στην πραγματικότητα. Θεωρούσαν λοιπόν ότι αυτός ο χρόνος του αρκούσε, γιατί, έχοντας μπει και οι ίδιοι μέσα στο σπίτι, μπορούσαν να τον κατευθύνουν όταν αυτό θα ήταν απαραίτητο.

Με τη νίκη του "Μπάτλερ" μπαίνει το σχέδιο στην τελική του φάση. Έχουν μπροστά τους μια ολόκληρη "νύχτα", για να κάνουν τον φόνο και ο ηλίθιος είναι μέσα στην τρελή "χαρά".

Αισθάνεται ασφαλής και σίγουρος. Τα αφεντικά του είναι πανίσχυρα, το υποψήφιο θύμα κοιμάται ανυποψίαστο και ο ίδιος είναι οπλισμένος. Η δουλειά θα πληρωθεί πανάκριβα, θα γίνει πανεύκολα και δεν θα υπάρχει ρίσκο. Όμως, ο ηλίθιος παραμένει ηλίθιος. Δεν βιάζεται να κάνει τη δουλειά για να τελειώνει. Ψιλοφοβάται και έχει μπει σε μια φάση συνεχούς αναβολής. Όλες τις ηλιθιότητες εκείνη τη στιγμή θα τις σκεφτεί. Άλλωστε είναι εύκολη η δικαιολογία τόσο απέναντι στον εαυτό του όσο και απέναντι στα αφεντικά. Έχουμε χρόνο μέχρι τη "δολοφονία" ...είναι η μόνιμη δικαιολογία.

Τι να κάνουν τα "αφεντικά"; Έτσι κι αλλιώς δική τους επιλογή είναι ο ηλίθιος. Αναγκαστικά θα τον ανεχθούν, εφόσον βλέπουν ότι έχουν τα περιθώρια να κάνουν τη δουλειά τους και ο ηλίθιος ήταν η πιο σίγουρη επιλογή για να την κάνει. Γι' αυτόν τον λόγο ανέχονται τις ασεϊότητες του και υποχωρούν στις απαιτήσεις του. "Μας "παίρνει" να δούμε λίγο τηλεόραση" τούς λέει ...και μετά βλέπει τηλεόραση ...αλλά ο χρόνος περνάει και στο μεταξύ αυτός πείνασε. "Μας "παίρνει" να πάμε μέχρι την κουζίνα, για να "τσιμπήσουμε" κάτι" ...και μετά μόλις φάει τον πιάνει η "βαρεμάρα" και θέλει ένα μικρό "διαλειματάκι" ...και μετά ...και μετά καθυστερεί και στο τέλος τον πάνε "σηκωτό" να κάνει τα υποσχεθέντα. Εκείνη την κρίσιμη στιγμή, αν ο ηλίθιος πανικοβληθεί, τελείωσε το πανηγύρι. Μπορεί να πυροβολήσει τα πάντα εκτός από τον στόχο. Μπορεί να πυροβολήσει τη γάτα, το πόδι του, τον συνοδό του και να τα καταστρέψει όλα.

Αυτά ακριβώς έκανε ο Γιωργάκης. Με το που εκλέχθηκε Πρωθυπουργός ξαφνικά άλλαξε ως προσωπικότητα. Στην "εξώπορτα" των γηρατειών του φόρεσε κολάν και έκανε διατάσεις. Το κοιμισμένο ανθρωπάκι βάλθηκε να κάνει Ντόλτσε Βίτα. Σαν τον μελλοθάνατο, ο οποίος αξιοποιεί το "δικαίωμα" της τελευταίας παραγγελίας και παραγγέλλει τα πιο απίθανα και εξωτικά "πιάτα". Στα δύο χρόνια πρωθυπουργίας του έκανε περισσότερες φορές διακοπές από κάποιον άεργο εισοδηματία. Σε μια περίοδο, που η χώρα φλέγεται από τα προβλήματά της και έχει ανάγκη την παρουσία του ηγέτη της, ο Γιωργάκης γύρισε άπειρες φορές τον κόσμο. Σε μία χώρα, η οποία περιμένει να της πει ο ηγέτης της τι να κάνει, ο ηγέτης αυτός ταξιδεύει ανά τον κόσμο, για να συμμετέχει σε σεμινάρια του τύπου "η αξία της παρθενίας στην κοινωνία των ακρίδων". Σε μία χώρα όπου εισβάλουν ξένοι τοκογλύφοι για να την λεηλατήσουν, ο ηγέτης της είναι διαρκώς απών.

Όμως, στο διάστημα της "απουσίας" του ήταν "απούσα" και η κυβέρνησή του. Στη διάρκεια της δικής του απραξίας ήταν άπρακτη και η κυβέρνησή του. Στην κυριολεξία, τους "έφαγε" δύο ολόκληρα χρόνια ...Τα χρόνια που είχαν ως πλεονέκτημά τους για να κάνουν τη δουλειά τους. Τόσο ακριβώς ήταν "μπροστά" στον σχεδιασμό η Ελλάδα, προκειμένου να την λεηλατήσουν χωρίς το πραγματικό ρίσκο. Αυτά τα χρόνια τούς "έφαγε" ο ηλίθιος με την απραξία του και τις ψεύτικες διαβεβαιώσεις του. Εκεί την πάτησαν. Τους έλεγε "ναι" και αυτοί νόμιζαν ότι τα πράγματα προχωράνε σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα. Τους άκουγε με την "προσήλωση" του λιωμένου χασικλή και αυτοί νόμιζαν ότι τους πρόσεχε κιόλας.

Μιλάμε για τρομερά πράγματα. Τα έκανες τα μαθήματα Γιωργάκη; ΝΑΙ. Το τακτοποίησες το δωμάτιό σου Γιωργάκη; ΝΑΙ. Τον έκλεισες τον θερμοσίφωνα Γιωργάκη; ΝΑΙ. Έβγαλες το σίδερο από την πρίζα Γιωργάκη; ΝΑΙ. Ξεκίνησες τις ιδιωτικοποιήσεις Γιωργάκη; ΝΑΙ. Ξεκίνησες τις απολύσεις στο δημόσιο Γιωργάκη; ΝΑΙ. Απενεργοποίησες την ωρολογιακή βόμβα Γιωργάκη; ΝΑΙ ...Μέχρι που άρχισαν να τον ψυλλιάζονται ...Τρία και τρία πόσο κάνουν Γιωργάκη; ΝΑΙ. Δύο χρόνια πέρασαν, για να καταλάβουν ότι ο ηλίθιος τους παραμύθιαζε με φέματα, των οποίων τη σημασία αγνοούσε. Ο άνθρωπος παρέμενε ηλίθιος και αυτοί έκαναν δύο χρόνια για να καταλάβουν αυτό, το οποίο έπρεπε να γνωρίζουν εξ' αρχής. Τώρα είναι θυμωμένοι με τον Γιωργάκη. Στην κυριολεξία μισούν τον γιο της Μάργκαρετ. Τον μισούν σε σημείο να κινδυνεύει η ζωή του, αν υποθέσουμε ότι τον έχουν προπληρώσει για την προδοσία του.

Τα λίγα, που έχει κάνει, είναι προς τη λάθος κατεύθυνση για τα αφεντικά του. Έχει κάνει μόνον ό,τι μπορεί ν' αποδώσει κέρδη στην εσωτερική λειτουργία της Ελλάδας και αφορούν τη μισθολογική πολιτική του δημοσίου. Όλα εκείνα, δηλαδή, τα οποία οι ίδιοι μεθόδευαν, προκειμένου να τα εκμεταλλευτούν ως μελλοντικά "αφεντικά" της Ελλάδας. Δεν έχει κάνει τίποτε όμως από αυτά τα οποία έπρεπε να κάνει, προκειμένου να γίνουν αυτοί "αφεντικά". Έχει "τακτοποιήσει" το "σπίτι" με τον τρόπο που συνέφερε τους σημερινούς μνηστήρες, όταν αυτοί θα γίνονταν ιδιοκτήτες, αλλά έχει σχεδόν "ξημερώσει" και ακόμα δεν έχει "σκοτώσει" το υποψήφιο "θύμα".

Τώρα έχει αρχίσει να "ξημερώνει" και τον έχει κυριεύσει ο φόβος. Έχει αρχίσει να τελειώνει ο διαθέσιμος χρόνος και τον έχει πιάσει πανικός. Γνωρίζει ότι, αν ξυπνήσει το υποψήφιο θύμα, δεν έχει πιθανότητες να μπορέσει να το σκοτώσει. Την ίδια ώρα πιέζεται αφόρητα από τους "συνωμότες", τους οποίους φοβάται εξίσου. Όλη τη "νύχτα" δούλευαν πυρετωδώς για κάτι το οποίο θα τους αποφέρει κέρδος μόνον αν πραγματοποιήσουν τη "δολοφονία". Δούλευαν σκληρά για πράγματα που ωφελούν τον ιδιοκτήτη, χωρίς να έχουν τακτοποιήσει το θέμα της "ιδιοκτησίας". Γι' αυτόν τον λόγο τον μισούν. Επίτηδες να το έκανε, τόσο καλό δεν θα μπορούσε να προσφέρει στην Ελλάδα ούτε ο πιο δαιμόνιος ηγέτης της.

Εφόσον δηλαδή θεωρούμε ότι η Ελλάδα βρισκόταν στο στόχαστρο κάποιων ξένων δυνάμεων, που ήταν δεδομένο ότι βιάζονταν —και είχαν τις δυνατότητες να επιτεθούν στην Ελλάδα— να την λεηλατήσουν, θεωρείται κατόρθωμα που "καθυστέρησαν" τόσο πολύ και τώρα κινδυνεύουν να μην έχουν τις απαραίτητες δυνάμεις να επιτεθούν. Αποτελεί κατόρθωμα που κάποιος τους "κοίμισε" και τώρα οι πιθανότητές τους έχουν μειωθεί στο ελάχιστο.

Αυτό μπορούσε να το κάνει είτε κάποιος δαιμόνιος ηγέτης που τους "ξεγέλασε", προκειμένου να προστατεύσει τον ελληνικό λαό, είτε κάποιος ηλίθιος που τους "υπνώτισε" και τους μπερδέψε. Αυτό κατόρθωσε ο μέγας Γιωργάκης. Τους "έφαγε" τον χρόνο και ταυτόχρονα κατέστρεψε και το μέσον που διέθεταν για να επιτύχουν τον στόχο τους ...και

ήταν το ΠΑΣΟΚ. "Έφαγε" τη δική του οικογενειακή "πίστωση" και έφαγε και την κοινωνική "πίστωση" του ΠΑΣΟΚ.

...Ο ηλίθιος, που, όταν τον έφεραν μπροστά στο υποψήφιο θύμα, τα έχασε και αυτοπυροβολήθηκε. Αυτό ακριβώς έπαθε ο Γιωργάκης. Την πιο κρίσιμη ώρα —και ήταν η ώρα που έπρεπε να επιβληθεί το Μεσοπρόθεσμο και να δρομολογηθεί το πλιάτσικο— "αυτοπυροβολήθηκε". Την ώρα που έπρεπε να "πυροβολήσει" τον στόχο, "πυροβόλησε" το "πόδι" του. Ο μαυρισμένος τουρίστας, βλέποντας τον κόσμο να μαζεύεται κατά χιλιάδες στο Σύνταγμα και να τον βρίζει, τα "έχασε". Νόμισε ότι "ξύπνησε" ο λαός και σκέφτηκε το ενδεχόμενο μέχρι και να παραιτηθεί από το αξίωμά του. Θέλησε ο τρομοκρατημένος ηλίθιος να βρει συνενόχους, για να μοιραστεί την ευθύνη. Εκείνη την ώρα, που τα είχε χάσει ο ηλίθιος, το περιβάλλον του είχε μια φαεινή ιδέα. Θυμήθηκε τον Βαγγέλη για να σώσει την παρτίδα και βέβαια τον Γιωργάκη. Τον άθλιο Βαγγέλη, που κάποιοι προόριζαν για την επόμενη "ημέρα" του ΠΑΣΟΚ.

Τώρα ο Βενιζέλος είναι το τελευταίο τους "χαρτί" ...Ο μόνος που μπορεί να βγάλει το φίδι από την τρύπα ...Ό,τι προλάβουν ...Δεν έχουν άλλη πιθανότητα. Ο άνθρωπος είναι στην κυριολεξία "φονιάς". Μπορεί να κάνει οτιδήποτε του υποδείξουν τα αφεντικά του χωρίς καμία δεύτερη σκέψη ...Καμία τύψη, καμία ενοχή και κανέναν ηθικό φραγμό. Μιλάμε για φαινόμενο. Επί δύο χρόνια "μαγειρεύαν" ιδιωτικοποιήσεις όλοι οι άλλοι και δεν έκαναν τίποτε. Επί είκοσι χρόνια προσπαθούν κάποιοι να δώσουν τον ΟΤΕ στους Γερμανούς και όλο κάπου "κολλούσαν". Μερικές μέρες στο Υπουργείο Οικονομικών αρκούσαν στον Βαγγέλη, για να τον παραδώσει για "ψίχουλα".

Ένα τραπέζι με τον Σόιμπλε στο Βερολίνο και υπέγραψε την παράδοση του ΟΤΕ. Μέσα σε μία νύκτα πέρασε όλη την ιδιοκτησία του ελληνικού λαού σε μια Ανώνυμη Εταιρία, η οποία εκ του καταστατικού της λειτουργεί υπέρ των συμφερόντων των δανειστών ...Ούτε μία δεύτερη σκέψη δεν πέρασε από το μυαλό του ...Ούτε μία ενοχή δεν σκίασε το "βλέμμα" του ...Δεν ύδρωσε καν το αυτί του ...Παχύδερμο κτήνος πραγματικό. Κάθε μέρα ανακοινώνει κάποιο νέο χαράτσι και στην κυριολεξία δεν του καίγεται καρφάκι.

Με αυτόν τον Βαγγέλη αντικατέστησαν τον ηλίθιο, για να "επιταχύνουν" τα πράγματα ...Τα πράγματα, που, αν δεν γίνουν τώρα, δεν θα γίνουν ποτέ. Γιατί; Γιατί σε αυτόν τον κόσμο δεν "ευθυγραμμίζονται" μόνον οι Πλανήτες. Ευθυγραμμίζονται και οι οικονομίες. Αν οι δυτικές οικονομίες —και κυρίως η γερμανική— μπου σε ύφεση, θα πρέπει οι τοκογλύφοι να ξεχάσουν τη λεηλασία. Το "τσουνάμι", το οποίο ξεκίνησε από τη FED, δεν θα εκτονωθεί μέσα στην Ευρώπη και εις βάρος των λαών της. Θα ξαναγυρίσει ορμητικότερο εκεί απ' όπου ξεκίνησε. Γιατί; Γιατί θα "κλείσουν" οι οικονομίες και θα πάψουν να έχουν την επιθυμητή "απορροφητικότητα". Ο καθένας θα μπει στο "καβούκι" του ν' αντιμετωπίσει τη "θύελλα" της οικονομικής κρίσης και τότε η Ελλάδα θα γλιτώσει το "πλιάτσικο".

Με τη Γερμανία σε ύφεση οι Γερμανοί δεν θα μπορούν να μας κουνάνε τα "δάκτυλα" και ούτε να μας διατάζουν. Με την ύφεση να "κλείνει" τη γερμανική οικονομία δεν μπορούν να

απαιτούν να μένει "ανοικτή" η ελληνική οικονομία. Γι' αυτόν τον λόγο τώρα βιάζονται. Γι' αυτόν τον λόγο παραδίδουν τα πάντα στον Βενιζέλο και βάζουν τον Γιωργάκη στο "ψυγείο". Χτυπάνε τα κεφάλια τους στον τοίχο τώρα, βλέποντας πόσο μπορούσε να τους εξυπηρετήσει ο Τούρκογλου, αν τον έβαζαν από την αρχή στο παιχνίδι ...Τα χτυπάνε, γιατί υποτίθεται τον γνώριζαν τον Βαγγέλη.

...Τον γνώριζαν από την εποχή των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και των ναυπηγείων ...Τον γνώριζαν και ως υπουργό δικαιοσύνης με τους νόμους της διαφθοράς, αλλά και ως υπουργό Πολιτισμού και Αμύνης ...Τον γνώριζαν, γιατί τον έβαζαν οι ίδιοι στα μεγάλα "πακέτα". Γι' αυτόν τον λόγο θεωρούν τους εαυτούς τους ασυγχώρητους ...Ασυγχώρητους, που δεν του παρέδωσαν το ΠΑΣΟΚ εξ' αρχής να κάνουν τη δουλειά τους. Μετανιώνουν που επέβαλαν τον Γιωργάκη, αφήνοντας κάποιους να τους πείσουν ότι ήταν πιο ασφαλής επιλογή για την "προδοσία" ...Αφήνοντας κάποιους να τους πείσουν ότι ήταν πιο καλή επιλογή ν' αναζητήσουν την κοινωνική "πίστωση" ενός διάσημου ονόματος παρά μια αποδεδειγμένη αποτελεσματικότητα.

Τούρκογλου...

...ο "Μπάτλερ" της τελευταίας στιγμής.

Ο —σύμφωνα με τους Αμερικανούς— γεννημένος ως Τούρκογλου, Βαγγέλης Βενιζέλος, είναι μια πραγματικά ξεχωριστή περίπτωση. Αν δεν γνωρίζει κάποιος το παρελθόν του, δεν μπορεί να εξηγήσει το παρόν του. Αν δεν γνωρίζει κάποιος την ιστορία του, δεν μπορεί να εκτιμήσει το ποιόν του και άρα να καταλάβει περί τίνος πρόκειται. Γιατί; Γιατί όλα του τα χαρακτηριστικά είναι επίκτητα. Δεν γεννήθηκε όπως φαίνεται τώρα. Έγινε τέτοιος από τις επιλογές του. Πήρε ακραία μορφή, γιατί ήταν ακραίες και οι αποφάσεις του. Μιλάμε για πολύ λεπτές έννοιες, οι οποίες όμως συμβάλλουν σε "μεγαλειώδη" αποτελέσματα.

Ο Βενιζέλος, για παράδειγμα, μοιάζει με τον Πάγκαλο, αλλά δεν είναι ίδιοι. Είναι, για παράδειγμα, εξίσου χοντροί, αλλά δεν είναι ίδιοι. Ο Βενιζέλος είναι "άρρωστος" ενώ ο Πάγκαλος όχι. Ο Βενιζέλος νοσεί από μια "αρρώστια", της οποίας το αποτέλεσμα είναι το πάχος, ενώ ο Πάγκαλος απλά είναι παχύς, επειδή είναι κοιλιόδουλος. Στον Πάγκαλο απλά αρέσει το φαγητό και τρώει. Δεν ελέγχει το φαγητό του και παχαίνει λόγω βλακείας. Αντίθετα με αυτόν, ο Βενιζέλος είναι άρρωστος. Τρώει, όχι επειδή του αρέσει το φαγητό, αλλά επειδή του αρέσει να τρώει. Νοσεί από την "αρρώστια" των ευνούχων. Δεν είναι απλά χοντρός ...Είναι βουλιμικός.

Ο χοντρός δεν είναι απαραίτητα επικίνδυνος για τον εαυτό του ή για το περιβάλλον του. Ο χοντρός μπορεί απλά να είναι τέτοιος, γιατί του αρέσουν πιο πολύ και πιο πολλά πράγματα από τον μέσο άνθρωπο και ως εκ τούτου αυτό "αποτυπώνεται" πάνω στο κορμί του. Ο βουλιμικός είναι άρρωστος άνθρωπος. Τρώει, χωρίς να μπορεί να σταματήσει. Τρώει μέχρι να σκάσει. Ο άνθρωπος αυτός επιβιώνει μόνον όταν υπάρχει κάποιος άλλος να τον

περιορίζει εντός κάποιων ορίων ασφαλείας. Ο Βενιζέλος είναι ένας τέτοιος άνθρωπος. Στο σύνολο της ύπαρξής του είναι τέτοιος και όχι μόνον στο φαγητό.

Αυτό δεν το λέμε εμείς. Αυτό το λέει ο ίδιος. Πότε το είπε; Όταν δήλωσε στη Βουλή ότι πρέπει να αισθάνονται οι Έλληνες τυχεροί που βρίσκονται υπό τον έλεγχο των ξένων, προκειμένου ν' αναγκαστούν να αυτοπεριοριστούν. Εκείνη την ώρα δεν περιέγραφε τους Έλληνες, αλλά τον εαυτό του. Άθελά του αποκάλυψε τον τρόπο με τον οποίο σκέφτεται ο ίδιος και νομίζει ότι με τον ίδιο τρόπο σκεπτόμαστε όλοι. Ο βουλιμικός, που επιβιώνει χάρη στον έλεγχο των άλλων, αισθάνεται ευτυχής όταν έχει εξασφαλίσει αυτόν τον έξωθεν έλεγχο. Αυτή είναι η ζωή του Βαγγέλη. Είναι βουλιμικός. Τρώει όσο του επιτρέπουν και όχι όσο θέλει. Τρώει μέχρι εκεί που τον αφήνουν τα αφεντικά του ...Τα όποια αφεντικά του ...στην όποια δραστηριότητά του. Αυτή είναι η ζωή του.

Αν βρεθεί ένας διαιτολόγος, που θα του πει "τρώγε όσο μπορείς, γιατί δεν υπάρχει πρόβλημα υγείας", θα τον κουβαλάμε με καρότσα μέσα σε λίγες μέρες. Αυτό άλλωστε σημαίνει και βουλιμικός ...Βους+Λιμός ...Αυτός, ο οποίος πεινάει διαρκώς σαν βόδι, τρώει σαν βόδι και τελικά γίνεται τέτοιο. Ο Βενιζέλος είναι βουλιμικός. Πηγαίνει στα υπουργικά συμβούλια και μέχρι την τελευταία στιγμή καθαρίζει τα δόντια του ...απόδειξη ότι κάτι μασουλούσε πριν ανοίξει την πόρτα και βγει στο "ξέφωτο" της δημοσιότητας. Αυτή είναι η αρρώστιά του ...Του αρέσει να τρώει ...και όχι το φαγητό. Του αρέσει να μασάει. Αν μπορούσε να μασάει και χαρτονομίσματα, θα το έκανε. Γιατί έχει αυτήν την περίεργη συνήθεια σε βαθμό πάθους; Γιατί αυτή είναι η νόσος των ευνούχων. Τι είναι αυτή η νόσος; Η νόσος αυτών που στερούνται μια βασική σωματική απόλαυση και θέλουν να πάρουν το "ισοδύναμό" της απ' όπου αλλού μπορούν.

Αν υποθέσουμε, δηλαδή, ότι οι δύο απόλυτες σωματικές απολαύσεις, που μπορεί να πάρει ο άνθρωπος, είναι το σεξ και το φαγητό, τότε ο ευνούχος προσπαθεί να αντισταθμίσει μια μεγάλη απώλεια με μια εξίσου μεγάλη υπερβολή. Από τη στιγμή που δεν "πηδάει" καθόλου, θα μασάει συνέχεια. Δεν μπορεί να ξεφύγει από αυτήν την κατάσταση. Βάζει το σώμα του σε μια διαδικασία ευχαρίστησης, για να μπλοκάρει την ανάγκη του για μια άλλη. Μασάει, για ν' απασχολεί το σώμα του, προκειμένου να μην σκέφτεται το σεξ. Βλέπει το πιάτο με πάθος, για να μην βλέπει με ανάλογο τρόπο τη σερβιτόρα. Του γίνεται έμμονη ιδέα, εφόσον ο μέσος φυσιολογικός άνθρωπος στο σύνολο σχεδόν του χρόνου της ημέρας του —ανά λίγα δευτερόλεπτα— όταν δεν σκέφτεται το ένα, σκέφτεται το άλλο. Αναγκαστικά τα σκέφτεται, εφόσον συνδέονται άμεσα με τα ένστικτα της επιβίωσης.

Γι' αυτόν τον λόγο ο ευνούχος είναι σχεδόν πάντα βουλιμικός και γίνεται με μαθηματική ακρίβεια κήτος και βέβαια κακός άνθρωπος. Ο Βενιζέλος μοιάζει με αυτόν τον βουλιμικό "σακάτη". Μασάει συνέχεια, για να μην σκέφτεται και να μην βλέπει τίποτε άλλο πέρα από το φαγητό. Μασάει, γιατί του αρέσουν τα θηλυκά, αλλά μόνον πιάτα μπορεί να "δαγκώσει". Ευτυχώς που υπάρχει και ο αυνανισμός, γιατί θα τον χάναμε τον Βαγγέλη. Μπορεί, λόγω κοιλιάς, να μην τον βλέπει, αλλά γνωρίζει πολύ καλά πού βρίσκεται ο "μοχλός" επιβίωσης

...Ο Βαγγέλης ο "άρρωστος" ...Ο Βαγγέλης, που έφτασε σε αυτό το σημείο από τις επιλογές του ...Επιλογές, οι οποίες ξεκινάνε από έναν απόλυτα "πετυχημένο" γάμο, πάνω στον οποίο στήριξε όλη του τη ζωή.

Προφανώς νόμισε ότι έπιασε κάποιον παπά από τα "ευαίσθητα" και προσαρμοσε τη ζωή του στην προστασία αυτής της κατάστασης. Μια κατάσταση που, δυστυχώς γι' αυτόν, τον "δικαιώνει", εφόσον είναι αναμφισβήτητο το γεγονός ότι το σύνολο της κοινωνικής, επαγγελματικής, ακαδημαϊκής, πολιτικής και όποιας άλλης μορφής επιτυχίας απολαμβάνει, το οφείλει αποκλειστικά στον πεθερό του ...Ο "φοιτητοτίποτας", που με ένα "άλμα" ανέβηκε στην κορυφή της κοινωνίας της Θεσσαλονίκης. Αυτή η "δικαίωση" τον βύθισε και τον βυθίζει καθημερινά ολοένα και περισσότερο μέσα στην "αρρώστιά" του.

Φυσιολογικό είναι αυτό. Σε μια Θεσσαλονίκη με ένα πολύ "στενό" κοινωνικό περιβάλλον και τόση "εκκωφαντική" επιτυχία σημαίνει αυτοπεριορισμός επιπέδου "Αγίου Όρους". Σημαίνει "αυτοευνουχισμός", προκειμένου να προστατευτεί η "επιτυχία". Σημαίνει ότι ο πονηρός Βαγγέλης σε πολύ νεαρή ηλικία πήρε τους "όρχεις" του και τους τοποθέτησε σε κάποιο από τα μεγάλα συρτάρια του Μπακατσέλου. Τι του απέμενε να κάνει ως σωματική απόλαυση και ηδονή; ...Να τρώει ...Να τρώει, για ν' αντισταθμίσει αυτά, τα οποία δεν μπορούσε ν' απολαύσει. Στην πραγματικότητα ο Βαγγέλης "έτρωγε" γι' αυτά που δεν μπορούσε να "πηδήξει". Πούλησε την ψυχή του στο διάολο και το κενό το γέμισε με καθαρό λίπος. Αυτή η επιλογή τον καθιστά έναν από τους πιο χοντρούς αλλά και έναν από τους πιο κακούς ανθρώπους που κάθισαν ποτέ στα έδρανα της Βουλής.

Ο Τούρκογλου είναι από τους πιο κακόψυχους, κακόβουλους, κομπλεξικούς, εκδικητικούς και υστερόβουλους ανθρώπους, που πάτησαν ποτέ την ελληνική γη. Τόσο "ξεχωριστός" όσο ξεχωριστή ήταν και η "τύχη" πάνω στην οποία έστησε το σύνολο της ζωής του. Από εκεί και πέρα είναι αδίστακτος. Αδίστακτος, όμως, στα όρια που επιβάλουν οι αρχικές επιλογές του. Οι ευνούχοι δεν ρισκάρουν, γιατί δεν είναι τζογαδόροι. Οι ευνούχοι είναι αδίστακτοι και σκληροί μόνο σε "στημένα" παιχνίδια. Ό,τι προλάβουν μέσα στα όρια που τους επιβάλλονται. Τέτοιος είναι και ο Βενιζέλος. Ό,τι προλάβει πριν τον αντιληφθεί το αφεντικό του, ο πεθερός του, η γυναίκα του ή οι κάμερες που βρίσκονται στη σάλα. Μπορεί να βαδίζει μπροστά στις κάμερες, έχοντας καρφωμένο ένα ολόκληρο κουλούρι μέσα στον λαιμό του ...Το τελευταίο κουλούρι της τελευταίας στιγμής.

Αυτό ακριβώς σημαίνει σεβασμός των ορίων που θέτουν τα αφεντικά, ακόμα κι αν αυτά είναι επώδυνα. Είναι βουλιμικός κληρονόμος μέσα στα όρια που έχει ορίσει ο Μπακατσέλος. Είναι βουλιμικός της διαφθοράς μέσα στα όρια που έχει ορίσει η Διαπλοκή. Είναι βουλιμικός της πολιτικής μέσα στα όρια που έχει ορίσει το Συγκρότημα. Τώρα είναι βουλιμικός της προδοσίας μέσα στα όρια που έχει ορίσει το ΔΝΤ και η Τρόικα. Είναι αδίστακτος και άπληστος σε όλες του τις δραστηριότητες, αλλά μέσα στα πλαίσια που έχουν ορίσει άλλοι. Μέσα στα πλαίσια που δεν τον "σκοτώνουν", γιατί έχουν φροντίσει γι' αυτό κάποιοι ανώτεροι προστάτες. Όταν όμως ένας τέτοιος άνθρωπος διαχειρίζεται εθνικά θέματα, γίνεται

επικίνδυνος για το σύνολο της κοινωνίας. Αυτή η βουλιμικότητα τον κάνει επικίνδυνο για το δημόσιο συμφέρον σε περίπτωση που διαχειρίζεται τα δημόσια πράγματα. Γιατί; Γιατί είναι ιδιαίτερα ικανός όταν υπηρετεί αφεντικά και μάλιστα πανίσχυρα.

Όταν λοιπόν αυτά τα αφεντικά έχουν συγκρουόμενα συμφέροντα με τον ελληνικό λαό, είναι αδύνατον να μην κάνουν τη δουλειά τους, έχοντας στην υπηρεσία τους τον τρομερό χοντρό. Αρκεί να τον πείσουν ότι έχουν τη δύναμη να τον "καλύπτουν" και αυτός μπορεί να κάνει οτιδήποτε για να τους εξυπηρετήσει. Μπορεί να γίνει το "θηρίο" της "αυλής" ...Με το αζημίωτο βέβαια, εφόσον αυτό είναι το ζητούμενο πάντα για τον Βαγγέλη. Το κέρδος. Αυτή είναι η ιερή λέξη για τον χοντρό. Γι' αυτήν την έννοια άλλωστε "αυτοεunuχίστηκε". Αυτό το κέρδος αναζητούσε, όταν παρίστανε τον γαμπρό του Μπακατσέλου. Αυτό το κέρδος αναζητούσε, όταν εξυπηρετούσε τους διαπλεκόμενους και τους τοκογλύφους σε όλες τις προηγούμενες θητείες των προδοτικών κυβερνήσεων στις οποίες συμμετείχε.

Απλά πράγματα. Για ό,τι παραπάνω θεωρήσαμε ότι υπήρξε συνωμοσία, για να καταστραφεί η χώρα εξαιτίας του υπερχρέους και της διαφθοράς, η συμμετοχή του αδίστακτου και άπληστου Τούρκογλου ήταν πρωταγωνιστική. Ο Τούρκογλου ήταν ο υπουργός Δικαιοσύνης, ο οποίος "σκέφτηκε" τον νόμο περί ευθύνης υπουργών, που οδήγησε στην έκρηξη της διαφθοράς, που ξεκίνησε με τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Ο ίδιος Τούρκογλου ήταν ο Υπουργός Πολιτισμού, ο οποίος διαχειρίστηκε τη διαφθορά και τη σπατάλη των ίδιων των Αγώνων. Ο ίδιος ήταν αυτός, ο οποίος εξασφάλισε τα συμφέροντα της Διαπλοκής στην Ελλάδα με τον νόμο περί βασικού μετόχου. Όπου η διαφθορά, το παρακράτος και οι ξένοι ιμπεριαλιστές ήθελαν ένα γαιδούρι, για να "φορτωθεί" πάνω του το βαρύ "φορτίο" της αθλιότητας, γνώριζαν πού θα το έβρισκαν.

Ο Τούρκογλου τους εξυπηρετούσε πάντα, για έναν πολύ απλό λόγο. Όχι μόνον επειδή ήταν δήθεν άφοβος ή γενναίος ...Θρασύδειλος είναι ο μπουχέσας. Απλά τους εξυπηρετούσε πάντα, γιατί αυτό ήταν κάτι που το θεωρούσε αρκετά ασφαλές. Δεν θεωρούσε ότι κινδυνεύει. Τους εξυπηρετούσε, γιατί υποτιμούσε τους πάντες. Θεωρούσε τον εαυτό του κάτι σαν "μάγο", που με την ευφυΐα του μπορούσε να καταφέρει και τα "θαύματα" ...Ο "ελέφαντας", που μπορούσε να κρυφτεί και πίσω από μια "μαργαρίτα", γιατί οι άλλοι ήταν βλάκες. Αρκεί να του πρόσφεραν διασφαλίσεις αυτοί τους οποίους φοβόταν και μπορούσε να κάνει τα πάντα. Γιατί αναφερόμαστε σ' αυτό; Γιατί πιστεύουμε ότι στο άμεσο μέλλον ο δωσίλογος Τούρκογλου δεν θα γλιτώσει τη δίωξή του. Το γνωρίζει άλλωστε και ο ίδιος. Γι' αυτόν τον λόγο και σε ανύποπτο χρόνο δήλωσε ότι απαιτείται νομική θωράκιση όσων εμπλέκονται στις αποκρατικοποιήσεις.

Πιστεύουμε λοιπόν ότι αυτή η σιγουριά του είναι η "αχίλλειος πτέρνα" του. Αυτό, το οποίο φαίνεται σαν το δυνατό του σημείο, είναι αυτό το οποίο μπορεί ν' αποδειχθεί στο μέλλον ως η αδυναμία του. Συμβαίνει πολλές φορές να μετατρέπεται η απόλυτη δύναμη σε απόλυτη αδυναμία. Τι θέλουμε να πούμε; Ο άπληστος Βαγγέλης, εκτός όλων των άλλων, είναι κομπλεξικός κι ανασφαλής. Υπερεκτιμά τον εαυτό του, υποτιμά όλους τους άλλους και

ταυτόχρονα δεν εμπιστεύεται κανέναν. Γι' αυτόν τον λόγο τα "φορτώνεται" όλα ο ίδιος. Τόσο τα καλά όσο και τα κακά. Δεν εμπιστεύεται ούτε τους ανθρώπους του στενού οικογενειακού περιβάλλοντός του.

Τι σημαίνει αυτό; Ότι, αν είναι διεφθαρμένος και τα έχει "αρπάξει" για την προδοσία του, είναι βέβαιο ότι τα έχει όλα γραμμένα στο "όνομά" του. Κάπου καλά κρυμμένα, αλλά πάντα στο όνομά του. Κάπου "έξυπνα" κρυμμένα, αλλά πάντα στο όνομά του. Δεν εμπιστεύεται ούτε καν τον στενό οικογενειακό του κύκλο, όπως έκαναν κάποιοι Άκηδες ή Μαντέληδες. Αν, δηλαδή, εξάντλησε κάπου όλη του την ευφυΐα και τη γνώση, πιστεύουμε ότι το έκανε γι' αυτόν ακριβώς τον στόχο. Να τα έχει όλα στον απόλυτο έλεγχο του. Να αισθάνεται ο ίδιος πλούσιος και όχι πλούσιος εξαιτίας κάποιου άλλου προσώπου, όπως έζησε σε όλη του τη ζωή.

Η οποιαδήποτε μελλοντική κυβέρνηση, που θα καταδιώξει τους σημερινούς δωσίλογους, θα ξέρει πού να ψάξει για τον Βενιζέλο.

Οι ελιγμοί της τελευταίας στιγμής

και ο εφιάλτης τους.

Με αυτόν τον αδίστακτο και ταχύτατο Βενιζέλο προσπαθούν να σώσουν την κατάσταση. Μια κατάσταση όμως πολύ δύσκολη ...Εφιαλτικά δύσκολη, αν σκεφτεί κάποιος ότι προσπαθούν να κάνουν τα πάντα υπό τις πιο δύσκολες συνθήκες. Είναι σαν να προσπαθούν να στρίψουν βιαστικά ένα καράβι μισοβουλιαγμένο. Αυτό είναι τρομερά δύσκολο, ακόμα κι αν βρεις τον πιο ικανό καπετάνιο. Ακόμα κι αν ο Βενιζέλος είναι ο πιο ικανός "καπετάνιος", το ΠΑΣΟΚ πλέον είναι αυτό, που έχει το πρόβλημα. Μετά από δύο χρόνια κυβερνητικής θητείας με απίστευτη φθορά, είναι σχεδόν "ναυάγιο". Έχει καταναλώσει την "πίστωσή" του και δεν έχει σχέση με το ΠΑΣΟΚ του αρχικού σχεδιασμού.

Κατάλαβε ο αναγνώστης το μέγεθος της ζημιάς που τους έκανε ο ηλίθιος ο Γιωργάκης; Δεν τους έφαγε μόνον το "χρόνο", αλλά τους κατέστρεψε και το μέσο για να καταφέρουν τους στόχους και το οποίο μέσο ήταν το "σοσιαλιστικό" κόμμα. Μέχρι τώρα είχαν ένα γρήγορο και συμπαγές "πλοίο", το οποίο απαιτούσε από τον "καπετάνιο" του έναν απλό "ελιγμό". Ούτε καν γρήγορο "ελιγμό", γιατί είχαν χρόνο. Μετά την περίοδο του Γιωργάκη το "πλοίο" σχεδόν καταστράφηκε και ο "ελιγμός", που πρέπει να γίνει, δεν είναι μόνον δύσκολος, αλλά πρέπει να γίνει και με μεγάλη ταχύτητα.

Η ταχύτητα τώρα είναι το απόλυτο ζητούμενο, γιατί απλούστατα χάθηκε ο χρόνος που είχαν μπροστά τους οι ιμπεριαλιστές και οι τοκογλύφοι. Γιατί; Γιατί τους πλησιάζει η ύφεση. Η πανίσχυρη Γερμανία μπήκε ήδη σε ύφεση όσο κι αν το αποκρύπτουν με πολιτικές "αλχημείες". Δεν έχουν χρόνο και το πρόβλημά τους δεν είναι πλέον μόνον η Ελλάδα. Από την Ελλάδα ήθελαν να ξεκινήσουν για να πάνε στους άλλους. Η Ελλάδα τους καθυστέρησε και δεν πρόλαβαν να κάνουν τίποτε ούτε στους άλλους. Η Ελλάδα δεν "απορρόφησε" το

δικό της χρέος και τώρα απειλείται το "τσουνάμι" να κάνει "παλινδρόμηση". Γιατί; Γιατί το χρέος της μπορεί να ενωθεί με τα χρέη και των υπολοίπων και να μην είναι διαχειρίσιμο.

Αυτό είναι το πρόβλημα που τους προκάλεσε η καθυστέρηση. Όσο κι αν αυτό εκ πρώτης όψεως φαίνεται παράξενο, η ηλιθιότητα του Παπανδρέου επηρεάζει τον παγκόσμιο σχεδιασμό. Γιατί; Γιατί ο σχεδιασμός αυτός είναι του τύπου "εν σειρά". Για να δρομολογηθεί πρέπει να μπουκν οι πάντες σε σειρά —και στοιχημένοι— και να ολοκληρωθεί "βήμα-βήμα". Το ένα "σφαγίο" ν' ακολουθεί το άλλο μέχρι να ολοκληρωθεί ο σχεδιασμός. Μία είναι η "γραμμή σφαγής". Δεν μπορούν να γίνουν ταυτόχρονες "σφαγές". Όταν λοιπόν ο Παπανδρέου τους καθυστέρησε στην πρώτη "σφαγή", ευνόητο ότι ολόκληρος ο σχεδιασμός τους πήγε πίσω. Καθυστερεί το μαύρο ελληνικό "πρόβατο", αλλά δεν μπορούν να ξεκινήσουν τη "σφαγή" του πορτογαλικού ή του ιρλανδικού "προβάτου". Καθυστερεί το πρώτο και δεν μπορούν ν' αγγίξουν τα επόμενα. Όλα εξαρτώνται από το πρώτο και εκεί εθριάμβευσε η ηλιθιότητα του Γιωργάκη.

Γι' αυτόν τον λόγο οι ηγέτες των μεγάλων κρατών συνομιλούνε μεταξύ τους για το πρόβλημα της μικρής Ελλάδας. Συζητά η Μέρκελ με τον Ομπάμα για την Ελλάδα, καθώς ανησυχούν οι "τελευταίοι" της σειράς, επειδή ο "πρώτος" δεν μπαίνει στο "σφαγείο" και τους καθυστερεί επικίνδυνα. Βλέπουν τον "χρονοδιακόπτη" σχεδόν να τερματίζει και "πρόδοος" στην ουρά του "σφαγείου" δεν υπάρχει. Εξαιτίας αυτού του ιδιόρρυθμου "πρώτου" έχασαν οι "νοικοκυραίοι" μεγάλο μέρος από τον χρόνο που απαιτούσε η λεηλασία των "άχρηστων" ...Η λεηλασία εκείνη, που θα "κατάπινε" τα "πέτσινια" χρέη εντός των εθνικών ορίων και δεν θα τα απωθούσε "αμάσητα" εκεί απ' όπου ήρθαν και άρα από την εβραϊκή FED.

Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα και αυτό είναι που τους τρομοκρατεί. Θεωρητικά τώρα θα έπρεπε να είχαν ήδη "σώσει" την Ελλάδα, την Πορτογαλία και την Ιρλανδία και με τις νέες περιουσίες τους να είναι έτοιμοι για τα μεγάλα "σφάγια". Να έχουν, εξαιτίας των θυμάτων τους, αθροιστικά μια νέα και πραγματική περιουσία αξίας κάποιων πραγματικών και όχι "πέτσινων" τρις ευρώ, για να είναι έτοιμοι να "σώσουν" την Ισπανία ή την Ιταλία.

Να έχουν για παράδειγμα την περιουσία των τριών πρώτων "μικρών", ώστε με τη χρηματική "σκιά" αυτής της πραγματικής περιουσίας να "καταπιούν" και την εθνική δημόσια περιουσία της Ιταλίας, για παράδειγμα. Να έχουν το τραπεζικό "αντίκρισμα" γι' αυτήν την αγορά, που σίγουρα ξεπερνάει το ένα τρις. Αν το πρώτο πείραμα της Ελλάδας "τακτοποιούσε" λογιστικά την "έκρηξη" της ελληνικής "φούσκας", η σωστή αυτή πρακτική θα μεταφερόταν και στους υπολοίπους. Αν δεν αντιδρούσαν οι Έλληνες στη "σωτηρία" τους, δεν θα αντιδρούσαν ούτε οι άλλοι.

Όμως, εξαιτίας του Γιωργάκη, τίποτε από αυτά δεν έγινε. Ο ηλίθιος Γιωργάκης έγινε το "μυαλό" ενός χαζού "προβάτου", το οποίο πρόθυμα συμφωνούσε στο να "προχωρά", χωρίς να κάνει ούτε ένα "βήμα" μπροστά ...Ένα χαζό "πρόβατο", που πάντα και με έναν αφελή ενθουσιασμό έλεγε ΝΑΙ στους "σφαγείς" και ποτέ δεν έκανε τίποτε. Δύο χρόνια πέρασαν και

δεν ξεκίνησε καν να λειτουργεί η "γραμμή σφαγής". Τώρα χρόνος πλέον δεν υπάρχει και η ύφεση κτυπά και τις "πόρτες" των "σφαγέων" ...Η ύφεση, που είναι θέμα χρόνου να μετατρέψει και τα δικά τους ιδιωτικά χρέη σε κρατικά. Γι' αυτόν τον λόγο σήμερα δημοσιεύονται άρθρα, τα οποία αφορούν το πραγματικό γερμανικό κρατικό χρέος και το συνδέουν με τα ασφαλιστικά ταμεία. Η ύφεση θα αναγκάσει το γερμανικό κράτος να βάλει στον κρατικό προϋπολογισμό και τις "τρύπες" των ασφαλιστικών του ταμείων και τότε θ' αποκαλυφθεί πλήρως η απάτη.

Απλά πράγματα. Άλλη Γερμανία είναι αυτή με ανάπτυξη και 2,5 τρις ευρώ κρατικό χρέος και άλλη Γερμανία είναι αυτήν με ύφεση και με χρέος που θα φτάνει τα 7 τρις ευρώ. Αυτή η άλλη Γερμανία δεν μπορεί ούτε να φωνάζει ούτε να μαλώνει κάποιους άλλους. Σε αυτήν την περίπτωση ο Σόιμπλε δεν θα είναι ένας σοφός της οικονομίας με "ειδικές ανάγκες" αλλά ένας βλάκας, που είναι και σακάτης. Όμως, αν γίνει αυτό, δεν μπορούν να ελπίζουν σε ληλασία της Ελλάδας. Θα αρχίσουν οι "χειροβομβίδες" να σκάνε ανεξέλεγκτα και άρα κι αυτές που βρίσκονται και στα δικά τους "χέρια". Γι' αυτόν τον λόγο βιάζονται. Έχουν επενδύσει τα πάντα στον αδίστακτο Βενιζέλο και "τρέχουν".

Εξαιτίας αυτού του "τρεξίματος" φοβούνται τις εκλογές στην Ελλάδα. Τις φοβούνται, γιατί είναι ικανές να τους ακυρώσουν το μόνο ισχυρό "χαρτί" που τους απέμεινε στα χέρια ...Το βασικό τους πλεονέκτημα, που είχαν στον σχεδιασμό. Ακυρώνεται το πλεονέκτημα που είχαν με το ΠΑΣΟΚ ...Το μόνο κόμμα που έχει ακόμα κάποια ελάχιστη "πίστωση" να πραγματοποιήσει ξεπούλημα. Αν χάσει το ΠΑΣΟΚ την εξουσία μετά από εκλογές, "τελείωσε" αυτή η προοπτική. Ακόμα και μια κυβέρνηση μεγάλου συνασπισμού να γίνει, οι εκλογές την καταστρέφουν ως επιλογή, γιατί δίνουν την πρωθυπουργία στον νικητή και άρα στη ΝΔ. Η ΝΔ όμως δεν μπορεί ν' αναλάβει το βάρος των ιδιωτικοποιήσεων και της σύγκρουσης με τα συνδικάτα των μεγάλων ΔΕΚΟ.

Αν το ΠΑΣΟΚ βρεθεί στην αντιπολίτευση, θα "σωθεί" η χώρα. Γιατί; Γιατί, όσο άχρηστο κι επικίνδυνο είναι υπό την ηγεσία των προδοτών τύπου Γιωργάκη και Βενιζέλου, τόσο χρήσιμο μπορεί να γίνει για την προστασία της δημόσιας περιουσίας. Θα απελευθερωθούν οι συνδικαλιστικές του οργανώσεις από την υποχρέωση και άρα από το "βάρος" της στήριξης μιας δικής τους κυβέρνησης και θα πολεμήσουν για την προστασία της δημόσιας περιουσίας. Μόνον αυτοί μπορούν να ξεκινήσουν γενικό ξεσηκωμό. Αυτό είναι το χειρότερο σενάριο για τους οικονομικούς "δολοφόνους" της Ελλάδας. Γι' αυτόν τον λόγο μιλάνε για συγκυβέρνηση κάτω από οποιουδήποτε όρους. Μόνον οι Εκλογές τούς θίγουν, γιατί αναγκαστικά το ΠΑΣΟΚ θα εγκαταλείψει την πρωτοκαθεδρία στην κυβέρνηση και τον ρόλο του θα αναλάβει η ΝΔ ...Η ασθενική ΝΔ.

Αυτός είναι κι ο λόγος που οι ξένοι, ενώ ελέγχουν εξίσου τα δύο κόμματα, ζητούν απεγνωσμένα συναίνεση. Αν δεν γνωρίζει κάποιος τι πραγματικά συμβαίνει, αυτή η απαίτηση θα του φαινόταν ένας κοινός πλεονασμός. Γιατί; Γιατί θεωρητικά δεν θα έπρεπε να έχουν πρόβλημα με τις εκλογές, εφόσον ελέγχουν τον δικομματισμό. Ίσα-ίσα που μια

νέα "φρέσκια" εντολή σε "φρέσκους" προδότες θα έδινε νέα "πνοή" στους σχεδιασμούς τους. Όμως, αυτό ισχύει μόνον θεωρητικά. Πρακτικά έχουν τεράστιο πρόβλημα, γιατί οι εκλογές αλλάζουν τη "σειρά" στον "συνεταιρισμό" της εξουσίας και αυτό απειλεί ν' ανοίξει το "κουτί της Πανδώρας".

Γι' αυτόν τον λόγο όλοι οι δωσίλογοι, που κατά "σύμπτωση" είναι μνημένοι στη Λέσχη Μπίλντερμπεργκ ζητούν "συγκυβέρνηση", αλλά χωρίς εκλογές. Ο Παπανδρέου, ο Πάγκαλος, ο Βενιζέλος, η Διαμαντοπούλου, ο Παπακωνσταντίνου κλπ.. Τις εκλογές "τρέμουν", γιατί απλούστατα τίποτε δεν θα μπορεί να δρομολογηθεί όπως συμφέρει την "Παγκόσμια Διακυβέρνηση". Γι' αυτόν τον λόγο οι ομοτράπεζοί τους στη Λέσχη Μπίλντερμπεργκ και ψευδοαντίπαλοί τους στη ΝΔ δεν ζητάνε εκλογές. Για να σώσουν τα αντιπολιτευτικά προσχήματα, δεν δίνουν μια περιττή και άνευ αξίας και ουσίας συναίνεση, αλλά εκλογές δεν ζητούν. Δεν προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την εμφανή αδυναμία του ΠΑΣΟΚ. Γιατί δεν ζητάει εκλογές ο Σαμαράς ή ο Μητσοτάκης ή ο Καραμανλής; Γιατί δεν ζητάνε τώρα, που είναι βέβαιη η νίκη τους; Γιατί απλούστατα δεν τους επιτρέπει η Λέσχη Μπίλντερμπεργκ — στην οποία ανήκουν— να απειλήσουν τον σχεδιασμό της.

Πρέπει να καταλάβουν κάποτε οι Έλληνες ότι έχουν προδοθεί από τον δικομματισμό. Ο ιδιόκτητος δικομματισμός, ο οποίος ελέγχεται από τρεις μεταπρατικές οικογένειες του ιμπεριαλισμού. Ο δικομματισμός στην πραγματικότητα ανήκει στους διεθνείς τοκογλύφους και αυτοί είναι που τον ελέγχουν. Αυτοί τον χρηματοδοτούν από τις δικές τους τράπεζες και οι ίδιοι τον διαφημίζουν από τα δικά τους ΜΜΕ. Ως εκ τούτου αυτοί μόνιμοι τους αποφασίζουν για το ποιοι και το πώς θα μας κυβερνήσουν. Όποιοι κι αν εμφανίζονται σαν ηγέτες του, θα κάνουν αυτά, τα οποία θα τους επιβάλουν τα αφεντικά τους να κάνουν. Προδότες είναι όλοι τους. Είναι προδότες, γιατί, αν δεν ήταν τέτοιοι, δεν θα βρίσκονταν στις κορυφαίες θέσεις του δικομματισμού. Μεταξύ τους αλλάζουν τις θέσεις τους. Τον προδότη Γιωργάκη θα τον διαδεχθεί ο προδότης Βενιζέλος. Τον προδότη Κωστάκη, ακόμα κι αν δεν τον διαδεχθεί η προδóτρια Ντόρα, θα τον διαδεχθεί ο προδότης Σαμαράς.

Κάνουν λάθος αυτοί οι οποίοι νομίζουν ότι η ανανέωση προσώπων ανανεώνει τον δικομματισμό. Είναι νέο πρόσωπο ο Σαμαράς και κατά πάσα πιθανότητα ο επόμενος πρωθυπουργός; Ο Σαμαράς δεν ήταν ο πρώτος Υπουργός Οικονομικών της επίμαχης περιόδου, που μας οδήγησε στη χρεοκοπία; Αυτός δεν ήταν ο Υπουργός Οικονομικών του "βρόμικου" 89; Ο ίδιος δεν ήταν ο Υπουργός Εξωτερικών, ο οποίος άνοιξε τις πόρτες στο "τσουνάμι" της λαθρομετανάστευσης; Είναι νέο πρόσωπο αυτό, που θα φέρει νέες λύσεις; Από τη Λέσχη Μπίλντερμπεργκ δεν ελέγχεται κι αυτός; Αυτή δεν είναι που τον έκανε Υπουργό σε ηλικία στην οποία οι κοινοί Έλληνες επιβιώνουν ως ντελιβεράδες; Αυτήν δεν είναι που τον προστάτευσε στα "πέτρινα" χρόνια του; Από αυτήν δεν εκβιάζεται, αν σκεφτεί κάποιος τους "σκελετούς" που κρύβει στη "ντουλάπα" του;

Γιατί τα λέμε αυτά; Γιατί το γεγονός ότι κάποιος μπορεί να ξεφύγει από τη "Σκύλλα" του ΠΑΣΟΚ, δεν σημαίνει ότι είναι ασφαλής στη "Χάρυβδη" της Ν.Δ. Οι επιλογές ανάμεσα σε

αυτά τα θηρία έχουν αξία μόνον όταν εξυπηρετούν έναν έξυπνο σχεδιασμό, που τα εξασθενεί. Για όσο διάστημα ο λαός βρίσκεται στην "αγκαλιά" τους, θα υποφέρει. Ασφαλής δεν θα είναι κανένας πουθενά, αν δεν νικηθούν αυτά τα αδίστακτα και αδηφάγα θηρία. Αυτό, το οποίο πρέπει να κάνουμε —και είναι το μόνο που μπορούμε— είναι να τα εξασθενήσουμε. Μόνο σε μια τέτοια περίπτωση μπορούμε να έχουμε ελπίδες ότι θα τα "εξοντώσουμε".

Τι συμφέρει τους Έλληνες;

Αυτό, το οποίο συμφέρει τους Έλληνες, είναι πολύ απλό. Γι' αυτό γράψαμε και το κείμενο άλλωστε. Τους συμφέρει ό,τι μπορεί να καταστρέψει τα σχέδια των εχθρών τους. Αν γνωρίζουν τι συμφέρει τους "άλλους" και ποια είναι τα προβλήματά τους, μπορούν ν' αποφασίσουν για τις επόμενες κινήσεις τους. Γνωρίζοντας ποια είναι τα προβλήματα των εχθρών τους, μπορούν να τους κάνουν ζημιά. Δύο λέξεις είναι τα "κλειδιά" της κατάστασης. **ΠΑΣΟΚ και ΧΡΟΝΟΣ**. Δύο παράμετροι, που, αν αλλάξουν στο παραμικρό, μπορούν να καταστρέψουν τους εχθρούς της Ελλάδας. Αν "αφαιρέσεις" ΠΑΣΟΚ ή "προσθέσεις" ΧΡΟΝΟ, κάνεις τα πράγματα δύσκολα γι' αυτούς. Άρα, το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουν, είναι να εξουδετερώσουν τον επικίνδυνο συνδυασμό του ΠΑΣΟΚ με τον Τούρκογλου επικεφαλής. Αυτό γίνεται με πρόωρες εκλογές.

Ακόμα δηλαδή κι αν δεν μπορούν οι Έλληνες να ξεφύγουν από τα "δίκτυα" του δικομματισμού, πρέπει να απαιτήσουν άμεσα εκλογές. Γιατί; Για να επιτύχουν αυτό, το οποίο τρομάζει τους τοκογλύφους. Να οδηγήσουν τη ΝΔ στην Κυβέρνηση και το συνδικαλιστικό κομμάτι του ΠΑΣΟΚ στους δρόμους. Δεν υπάρχει περίπτωση να μην "μπλοκάρουν" τα πάντα από μια τέτοια επιλογή. Αυτό το "μπλοκάρισμα" είναι το ζητούμενο. Γιατί; Γιατί εμπλέκει και την άλλη εχθρική παράμετρο, που φοβούνται οι προδότες. Αυξάνει την παράμετρο του χρόνου. Την αυξάνει σε βαθμό τέτοιο, που να μην βγαίνει η "εξίσωση" της καταστροφής.

Αυτή η επιλογή προκαλεί χρονοτριβή ...Τη χρονοτριβή που τρομοκρατεί τους "μεγάλους" ...Τη χρονοτριβή που θα φέρει μέσα σε λίγο καιρό και τους "μεγάλους" ανάμεσα στους υπό χρεοκοπία λαούς ...Τη χρονοτριβή, που θα φέρει και τους "πίσω" στις "πρώτες" γραμμές ...Τη χρονοτριβή, που θα βάλει και τους δήθεν "άξιους" κι "ασυναγώνιστους" στο ίδιο "καζάνι" με τους "άχρηστους" και τους "μη ανταγωνιστικούς".

Από τη στιγμή που οι Έλληνες κατανοήσουν ότι οι εχθροί τους έχουν πρόβλημα χρόνου, θα πρέπει να χρονοτριβήσουν όσο μπορούν ...Με οποιονδήποτε τρόπο μπορούν. Να καθυστερήσουν όσο μπορούν τις ιδιωτικοποιήσεις. Απλά να τις καθυστερήσουν ακόμα κι αν δεν μπορούν σ' αυτήν τη φάση να τις σταματήσουν. Να προχωρούν προς το "μαχαίρι", αλλά με την εκνευριστική καθυστέρηση της νόμιμης διαδικασίας. Να μπλοκάρουν ό,τι έχουν κάνει οι ιμπεριαλιστές και οι προδότες για να επιταχύνουν τις διαδικασίες.

Ένας τέτοιος "επιταχυντής" εξελίξεων είναι και το Ταμείο Αποκρατικοποιήσεων. Γιατί δημιουργήθηκε αυτό το Ταμείο; Για να μεταφερθούν οι τίτλοι ιδιοκτησίας από το "αργό" κράτος, το οποίο ελέγχεται από την "αργή" Βουλή, σε μια "γρήγορη" Ανώνυμη Εταιρεία, η οποία ελέγχεται από τους "βιαστικούς" δανειστές μας. Όταν λοιπόν στόχος των ιμπεριαλιστών είναι να μας αρπάξουν τη δημόσια περιουσία και υπάρχει ένα τέτοιο "εκκωφαντικά" παράνομο όργανο, είναι αφελές για τους Έλληνες να μην του "επιτεθούν".

Δεν υπάρχει πιο εύκολο πράγμα από αυτό. Οι Έλληνες μπορούν να επιτεθούν σε αυτόν τον "επιταχυντή" από όλες τις δυνατές πλευρές και εναντίον όλων των προσώπων που εμπλέκονται σ' αυτό. Με ποιον στόχο; Τη χρονοτριβή και την προστασία του δημοσίου συμφέροντος. Να στείλουν τις αποκρατικοποιήσεις στη Βουλή, ώστε καί νόμιμα να γίνονται όλα καί να καθυστερούν από τις διαδικασίες τους.

Μπορούν να "προσβάλουν" την ύπαρξή αυτής της Εταιρείας στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Πώς είναι δυνατόν μια Ανώνυμη Εταιρεία να πάρει αυθαίρετα τίτλους κρατικής ιδιοκτησίας και μάλιστα μια Εταιρεία, η οποία στο καταστατικό της "δηλώνει" ότι εξυπηρετεί τα συμφέροντα των Δανειστών μας και άρα εχθρικά προς τον λαό συμφέροντα;

Μπορούν να κάνουν μηνύσεις στο Ταμείο Αποκρατικοποιήσεων ως Ανώνυμη Εταιρεία, ώστε να του αφαιρέσουν την αρμοδιότητα να δρομολογεί τέτοιες.

Μπορούν να κάνουν μηνύσεις στο διοικητικό της συμβούλιο με την κατηγορία της σύστασης συμμορίας με σκοπό το κέρδος από τη λεηλασία της κρατικής περιουσίας.

Μπορούν συμπληρωματικά να ζητήσουν να γίνει διαχειριστικός έλεγχος της Εταιρείας, εφόσον είναι γνωστό ότι έλαβε νύχτα —και σε ανύποπτο χρόνο— δημόσιο χρήμα σε μετρητά. Τι έγιναν εκείνα τα χρήματα; Υπάρχουν τα παραστατικά, τα οποία αποδεικνύουν ότι έγινε σωστή διαχείρισή τους με βάση τα προβλεπόμενα ή μήπως τα "τσέπωσαν" οι προδότες σαν μια μορφή προκαταβολής;

Τέλος μπορούν οι πολίτες να κάνουν μήνυση στον Βενιζέλο με την κατηγορία της Εσχάτης Προδοσίας. Γιατί; Γιατί, ως αρμόδιος Υπουργός και ενώ ο λαός —σύμφωνα με το Σύνταγμα και τους Νόμους— του "εμπιστεύτηκε" τη διαχείριση της περιουσίας του, αυτός, ξεπερνώντας κάθε όριο λογικής και νομιμότητας, την "παρέδωσε" σε ιδιώτες, για να την οικειοποιηθούν.

Αν κατορθώσει η Ελλάδα να κερδίσει αυτόν τον κρίσιμο χρόνο, θα "γλιτώσει" την περιουσία της. Μαζί της θα τη "γλιτώσουν" και όλοι οι υπόλοιποι λαοί, που αυτήν τη στιγμή βρίσκονται στο "σφαγείο" του ΔΝΤ και στέκονται "πίσω" της, περιμένοντας τη σειρά τους.

Από εκεί και πέρα θα πρέπει από τώρα οι Έλληνες να επιχειρήσουν να τρομοκρατήσουν όλους τους εχθρούς τους. Να τρομοκρατήσουν τόσο τους ξένους τοκογλύφους όσο και τους τοπικούς δωσίλογους προδότες. Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Με την απαίτηση για δημοψήφισμα ...Δημοψήφισμα, με αντικείμενο την αναγνώριση ή όχι του χρέους. Γιατί θα

τους τρομοκρατήσει όλους αυτούς ένα τέτοιο δημοψήφισμα; Γιατί θα απειληθούν με καταστροφή οι τοκογλύφοι, αλλά το χειρότερο είναι ότι, μέχρι να φτάσουν εκεί, θα έχουν καταστραφεί οι τοπικοί συνεργάτες τους. Γιατί ένα τέτοιο δημοψήφισμα δεν είναι κάτι απλό στην εφαρμογή του. Έχει παράπλευρες απώλειες. Αυτό το δημοψήφισμα είναι η "αρχή" και όχι το "τέλος" μιας κατάστασης.

Για να μην αναγνωρίσεις το χρέος, θα πρέπει να ξεκινήσεις τις διαδικασίες ν' αποδείξεις ότι δεν είναι νόμιμο. Για να έχεις το νόμιμο δικαίωμα της άρνησης πληρωμής του, θα πρέπει ν' αποδείξεις ότι είναι απεχθές. Γιατί; Γιατί μόνον με αυτόν τον τρόπο δικαιούσαι να μην το πληρώσεις. Πότε όμως ένα χρέος είναι απεχθές; Όταν οι τοκογλύφοι δανειστές συνεργάζονται με διεφθαρμένους ηγέτες και "φορτώνουν" τον ανυποψίαστο λαό με χρέη. Όταν αυτοί οι τοκογλύφοι εις γνώση τους παρανομούν, εφόσον γνωρίζουν την πραγματική οικονομική κατάσταση της χώρας και εντούτοις εξακολουθούν να την πιέζουν να δανειστεί. Όταν οι εξουσιαστές "λαδώνονται" από τους τοκογλύφους, για να συνάψουν νέα δάνεια.

Σε μια τέτοια περίπτωση το δάνειο είναι απεχθές και άρα δικαιούται ο λαός να μην το πληρώσει. Για να γίνει όμως αυτό, θα πρέπει να ξεκινήσουν δίκες. Δίκες, οι οποίες ξεπερνούν το πολιτικό επίπεδο. Δίκες, οι οποίες ξεφεύγουν από τις αρμοδιότητες της Βουλής. Δίκες, οι οποίες ξεφεύγουν από την πολιτική διαχείριση των εκπροσώπων του λαού και πρέπει ν' "απαντήσουν" σε λαϊκό αίτημα. Είναι απαραίτητη αυτή η "απάντηση", εφόσον θα πρέπει ν' αποδείξεις σε ένα παγκόσμιο κοινό ότι, ως λαός, έκανες ένα δημοψήφισμα με λόγο και αιτία. Θα πρέπει ν' αποδείξεις ότι πράγματι έχεις στη διάθεσή σου —και στη διάθεση του οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου— τα πρόσωπα εκείνα, τα οποία συνεργάστηκαν με τους διεθνείς τοκογλύφους ...Ότι γνωρίζεις ποιοι, πως, από ποιους και πόσα πήραν. Δεν είναι δυνατόν να κατηγορείς για τοκογλυφία όλους τους ξένους και να παραμένουν ελεύθεροι οι δικοί σου άνθρωποι.

Αυτό το ενδεχόμενο είναι που τρομοκρατεί το ελληνικό πολιτικό προσωπικό. Γιατί; Γιατί το πλαίσιο της ατομικής "ευθύνης", που αναγκαστικά θα χαρακτηρίζει αυτές τις δίκες, καταστρέφει το παιχνίδι των συλλογικών συμφητισμών, που έχουν στήσει με τον δικομματισμό. Ο χρόνος στον οποίο θ' αναζητηθούν οι ευθύνες καλύπτει και τα δύο κόμματα και άρα στο ίδιο εδώλιο θα καθίσουν όλοι μαζί. Θα καθίσουν ως άτομα και όχι ως κόμματα. Θα καθίσουν μόνον αυτοί που τα "πήραν" και όχι νοητά κι αυτοί που τους ψήφισαν.

Ο "γόρδιος δεσμός", που μας ταλαιπωρεί κατά τη διάρκεια της μεταπολίτευσης, θα "σπάσει" με έμμεσο τρόπο. Το μέγα πολιτικό πρόβλημα της μεταπολίτευσης θα λυθεί για λόγους οικονομικούς. Ό,τι δεν μπόρεσαν να κάνουν οι δημοκράτες και οι ήρωες με απίστευτους αγώνες εναντίον της οικογενειοκρατίας και του καθεστωτικού δικομματισμού, θα το κάνουν λογιστές και κλητήρες. Αναγκαστικά λοιπόν μετά από ένα τέτοιο Δημοψήφισμα θα γίνει δίκη του καθεστώτος ...Του καθεστώτος της μεταπολίτευσης ...Του

ενιαίου καθεστώτος, εφόσον υπάρχει συνέχεια στο ίδιο έγκλημα ...Του ενιαίου καθεστώτος με τα δύο πρόσωπα.

Αυτό δεν είναι πρωτοφανές. Και η Χούντα κάπως έτσι δικάστηκε μετά την πτώση της. Δικάστηκε ως ενιαία, άσχετα αν διέθετε δύο διαφορετικά και αντίπαλα πρόσωπα που την εξέφρασαν. Ό,τι ήταν ο Παπαδόπουλος και ο Ιωαννίδης για το καθεστώς της Χούντας, έτσι είναι η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ για το καθεστώς της μεταπολίτευσης. Όπως δεν έφταναν οι απαλλακτικοί νόμοι του χουντικού καθεστώτος, για να γλιτώσουν τους Χουντικούς, έτσι δεν θα φτάνουν και οι νόμοι "περί ευθύνης υπουργών" για να γλιτώσουν τους "Μεταπολιτευτικούς". Όπως κάποιοι "γαλάζιοι" κάθονταν αγκαλιά με κάποιους "πράσινους" στα ίδια τραπέζια της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ, έτσι θα καθίσουν και στα ίδια εδώλια των ελληνικών δικαστηρίων. Όπως δεν είχε σημασία αν είναι πασόκοι ή νεοδημοκράτες στα συμπόσια της Λέσχης, έτσι δεν θα έχει σημασία τι είναι στα εστιατόρια των ελληνικών φυλακών.

Όταν λοιπόν αναζητείται η γραμμή του χρέους από μια χρονολογία κι έπειτα, όλα είναι εύκολα. Η νέα μεταπολίτευση ξεκίνησε το 1989. Από εκεί και πέρα ξεκινάς την αναζήτηση. Αναζητάς τους υπεύθυνους από όλες οι κυβερνήσεις, που δημιούργησαν το χρέος. Οι καθ' ύλην υπεύθυνοι για το χρέος. Οι υπεύθυνοι πρωθυπουργοί. Οι υπεύθυνοι υπουργοί οικονομικών. Οι υπουργοί των "ζημιάρικων" υπουργείων. Οι Διοικητές της Τράπεζας της Ελλάδας. Οι Διοικητές των μεγάλων ΔΕΚΟ. Όλοι όσοι με τις εξουσίες τους μπορούσαν να επηρεάσουν την πορεία του χρέους. Όλοι όσοι με τις ενέργειες ή τις παραλήψεις τους αύξησαν αυτό το χρέος. Όλοι όσοι με τις πράξεις τους επέτρεψαν τα κατά συρροή εγκλήματα τους και άρα η δίκη θα περιλαμβάνει και τις ηγεσίες της Δικαιοσύνης.

Αναγκαστικά. Όταν δικάζεται ένα καθεστώς, δικάζεται και το σύστημα δικαιοσύνης, που του επέτρεψε να λειτουργεί ως τέτοιο και άρα να καταλύσει το Σύνταγμα. Δεν είναι δυνατόν να έχουμε προδότες, οι οποίοι μας πρόδιδαν επί τριάντα έτη και η δικαιοσύνη να είναι ανεύθυνη. Αυτή η δικαιοσύνη πρέπει να καθίσει στο "σκαμνί" ...Η δικαιοσύνη που αθώνει τους Ζαγοριανούς, φυγαδεύει τους Χριστοφοράκους και συναγελάζεται με τους Γιοσάκηδες ...Η δικαιοσύνη, που τις λίγες φορές που έχει πάρει το "μέτρο", το έχει πάρει για να μετράει "αυξήσεις" των μισθών της και τα ύψη των Ρωσίδων. Αυτή η δικαιοσύνη θα δώσει αναγκαστικά λόγο στον ελληνικό λαό και θα πληρώσει τα εγκλήματά της ...Θα πληρώσει τη συνενοχή της.

Αναζητάς δηλαδή συγκεκριμένους ανθρώπους με συγκεκριμένες ευθύνες. Δεν τους δίνεις τη δυνατότητα να παίξουν το γνωστό παιχνίδι της μεταπολίτευσης και του δικομματισμού. Δεν τους δίνεις τη δυνατότητα να "κρυφτούν" πίσω από παρατάξεις, κόμματα ή ιδεολογίες. Δεν τους δίνεις τη δυνατότητα να δημιουργήσουν ψευδοταυτίσεις με τους οπαδούς των κομμάτων και τους απλούς πολίτες ...Απλά πράγματα λογιστικού τύπου. Το κράτος έχει συνέχεια και αυτή η συνέχεια χαρακτηρίζει και τα εγκλήματα που διαπράττονται εις βάρος του. Αγνοείς δηλαδή το κόμμα που κυβερνά και "ακολουθείς" τις

υπογραφές. Στις υπογραφές κρύβονται τα εγκλήματα και αυτά τα διέπραξαν κρατικοί αξιωματούχοι.

Αυτοί είναι που ελέγχονται και σε αυτήν την περίπτωση ο έλεγχος δεν μπορεί να έχει καμία κομματική ή ιδεολογική "απόχρωση". Ο έλεγχος είναι απόλυτα αντικειμενικός, εφόσον συγκρίνεται αυτό το οποίο παραλαμβάνεις με αυτό το οποίο παραδίδεις. Δεν ενδιαφέρει κανέναν αν ο παραδίδων είναι "πράσινος" και ο παραλαμβάνων "γαλάζιος" ή το αντίστροφο. Αναζητούνται ευθύνες στη διαχείριση της εξουσίας σε συνδυασμό με εξονυχιστικό έλεγχο του Πόθεν Έσχες. Δεν υπάρχει περίπτωση να μην τους "αποκαλύψεις" όλους τους εγκληματίες, εφόσον δεν υπάρχει περίπτωση να έκαναν όλα αυτά τα εγκλήματα τζάμπα. Δεν υπάρχει περίπτωση να μην πούλησαν ακριβά τις υπογραφές τους στους τοκογλύφους. Αν κάποτε κάποιοι πρόδιδαν για λόγους ιδεολογίας, σήμερα τέτοιοι δεν υπάρχουν. Σήμερα όποιος πρόδωσε τα "γλεντάει" στα Four Seasons.

Δικάζεις δίκαια όλους τους υπεύθυνους και όποιους βρεις να έχουν προδώσει τον λαό και να τα έχουν "πάρει", τους καταδικάζεις ...Ισόβια, για να θυμηθούμε και παλιές μεγάλες "κουβέντες" ...Ισόβια, που να εννοούνται ισόβια. Αυτό είναι και το δίκαιο για ανθρώπους, οι οποίοι πρόδωσαν τον λαό και σε άλλες εποχές ή θα αιωρούνταν σε φανοστάτες ή θα κυλιόντουσαν στα χώματα του Γουδιού. Απατώνται αυτοί, οι οποίοι νομίζουν ότι θα ζήσουν σαν μεγιστάνες μέσα σε μια χώρα, που την οδήγησαν στη χρεοκοπία οι ίδιοι. Μόνον αν τους κλείσεις αυτούς φυλακή νομιμοποιείσαι να βγεις στο εξωτερικό και να ζητάς εξηγήσεις από τους τοκογλύφους. Μόνον με τη φυλάκισή τους νομιμοποιείσαι να μιλάς για απεχθές χρέος. Τότε θα αποκαλυφθούν όλα. Ποιοι ήταν οι θύτες και ποιοι τα θύματα. Ποιοι ήταν οι άχρηστοι και ποιοι οι χρήσιμοι. Θα δούμε ποιοι πλήρωναν τη διαφθορά, για να αλώνουν κράτη.

Αντιλαμβανόμαστε ότι μια τέτοια κατάσταση μπορεί να γίνει οδηγός για όλους τους λαούς του κόσμου. Ήδη έχουν ξεκινήσει δειλά-δειλά ανάλογες διαδικασίες, για να εντοπιστούν οι διεφθαρμένοι προδότες, οι οποίοι βύθισαν τις πατρίδες τους στα χρέη. Είδαμε να στήνονται τέτοιου είδους δικαστήρια στην Ισλανδία ή την Τσεχία. Αν όλες αυτές οι δίκες, που στήνονται σε διαφορετικά μέρη του Πλανήτη, "συγκλίνουν" επικίνδυνα στους ίδιους ανθρώπους, θα έχουμε πολλά γέλια. Όλοι οι λαοί του κόσμου θα μπορέσουν να διεκδικήσουν το δίκιο τους, εφόσον όλοι έπεσαν θύματα των ίδιων εγκληματιών ..Θύματα της συμμορίας, που εμφανίζεται με το ψευδώνυμο "αγορές". Τότε θα δούμε πραγματικά ποιοι είναι οι εγκληματίες αυτού του Πλανήτη.

Μιλάμε για πραγματικούς εγκληματίες, εφόσον ώθησαν στην απελπισία και τη φτώχεια δισεκατομμύρια ανθρώπων ...Πραγματικούς εγκληματίες, οι οποίοι ευθύνονται για δεκάδες χιλιάδες αυτοκτονιών σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του Πλανήτη ...Κτήνη, που συνειδητά αποφάσισαν να καταστρέψουν δεκάδες κράτη και να βυθίσουν στην απόγνωση εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπων ...Κτήνη, που ευθύνονται για τους λιμούς, οι οποίοι ταλαιπωρούν πολλές γωνιές του δήθεν πολιτισμένου κόσμου μας ...Κτήνη, που ευθύνονται για ιατρικά

πειράματα εις βάρος άπειρων συνανθρώπων μας ...Κτήνη, που σε κλειστές λέσχες τύπου Μπίλντερμπεργκ "τάιζαν" πολιτικούς, για να τους κάνουν "γενίσαρους" της Νέας Τάξης και οικονομικούς δολοφόνους των λαών τους. Ούτε φαντάζονται κάποια κτήνη πόσο εύκολα στήνονται κατηγορίες για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Θέμα χρόνου είναι να έρθει η οικονομική κρίση της "κάθαρσης" ...Η γενική και μεγάλη οικονομική κρίση, που θ' αποκαλύψει την αλήθεια. Προφήτες δεν είμαστε, αλλά έχουμε μια περιεργή βεβαιότητα ότι οι σημερινοί εγκληματίες θα πληρώσουν σκληρά για τα εγκλήματά τους. Κλαμένοι θα φύγουν από αυτήν τη ζωή αυτοί, οι οποίοι σήμερα γελάνε με τα κλάματα του κόσμου, τον οποίο οι ίδιοι εξωθούν στην απελπισία. Πλησιάζει η μεγάλη "Ανατολή" και αυτήν δεν μπορεί να τη σταματήσει κανένας. Η ανθρωπότητα θα βγει από τη "νύχτα" και θα βαδίσει στο φως ...Στο φως, που σκοτώνει τους αιμοδιψείς "βρικόλακες" ...Στο αιώνιο φως, που κάνει τους "σφαγείς" των λαών να φαίνονται μικροί, ασήμαντοι και γελοίοι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΑΪΑΝΟΥ

Δημιουργός της θεωρίας του Υδροχόου

<http://eamb-ydrohoos.blogspot.com>

ΥΓ.

Ο Κουκιάδης, ο Μητρόπουλος και τα άλλα τα "παιδιά" τού Ταμείου Αποκρατικοποιήσεων μέχρι τώρα γελοούσανε και κονομούσανε, αλλά αυτό δεν θα συνεχιστεί για πολύ ακόμα. Θα τελειώσουν τις ζωές τους στις φυλακές ...και απλά δεν τους το έχουν πει ακόμα. Ακόμα και οι απλοί υπάλληλοι, οι οποίοι για έναν μισθό συμμετέχουν σ' αυτό το δωσιλογικό "εργαλείο", στις ίδιες φυλακές θα καταλήξουν. Όλα θα γίνουν σύντομα ...Όταν τα αφεντικά θα τρέχουν να σώσουν τους εαυτούς τους και δεν θα μπορούν να σώσουν τους προστατευόμενούς τους ...**Ας πρόσεχαν.**